

คำนำ

การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔) ขององค์การบริหารส่วนตำบลกันตังได้
ในครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อใช้เป็นกรอบแนวทางในการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีของ
องค์การบริหารส่วนตำบล โดยในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีนี้ได้มีการนำเอานโยบายการบริหาร
ประเทศของรัฐบาล แผนการบริหารราชการแผ่นดิน ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วน
ท้องถิ่นในเขตจังหวัดตรังเป็นกรอบแนวทางในการจัดทำ รวมทั้งได้เปิดโอกาสให้ภาคประชาชนและผู้แทน
ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วมในการเสนอปัญหา/ความต้องการต่างๆ ที่เกิดขึ้นภายใน
เขตตำบลกันตังได้

จึงหวังเป็นอย่างยิ่งว่า แผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔) จะเป็นเครื่องมือในการ
ขับเคลื่อนให้ตำบลกันตังได้สามารถตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนและบรรลุตามวิสัยทัศน์ของ
องค์การบริหารส่วนตำบลกันตังได้ “เป็นองค์กรแห่งการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม
อย่างมีคุณภาพ ตามแนวทางประชารัฐ ก่อให้เกิดประโยชน์สุขอย่างยั่งยืน ” ได้เกิดประโยชน์สูงสุด
อย่างแท้จริง

...องค์การบริหารส่วนตำบลกันตังได้...

พฤษภาคม ๒๕๕๙

สารบัญ

	หน้า
ส่วนที่ ๑	สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน
	๑ - ๒๖
ส่วนที่ ๒	สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นตามแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๕๗-๒๕๖๐)
	๒๗ - ๓๑
ส่วนที่ ๓	ยุทธศาสตร์องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น
	๓๒ - ๖๕
ส่วนที่ ๔	การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีไปสู่การปฏิบัติ
๔.๑	บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น (แบบ ผ.๐๑)
-	ยุทธศาสตร์ที่ ๑
	๘๐ - ๘๕
-	ยุทธศาสตร์ที่ ๒
	๘๖ - ๘๙
-	ยุทธศาสตร์ที่ ๓
	๙๐ - ๑๐๐
-	ยุทธศาสตร์ที่ ๔
	๑๐๑ - ๑๐๖
-	ยุทธศาสตร์ที่ ๕
	๑๐๗ - ๑๑๖
-	ยุทธศาสตร์ที่ ๖
	๑๑๗ - ๑๒๖
-	ยุทธศาสตร์ที่ ๗
	๑๒๗ - ๑๒๘
๔.๒	บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น (แบบ ผ.๐๒) สำหรับอุดหนุน อปท. ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์กรประชาชน
	๑๒๙ - ๑๓๔
๔.๓	บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น (แบบ ผ.๐๓) สำหรับประสาน โครงการพัฒนาองค์การบริหารส่วนจังหวัด
	๑๓๕ - ๑๓๖
๔.๔	บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น (แบบ ผ.๐๕) สำหรับประสาน โครงการพัฒนาจังหวัด
	๑๓๗
๔.๕	บัญชีครุภัณฑ์ (แบบ ผ.๐๘)
	๑๓๘ - ๑๔๒
ส่วนที่ ๕	การติดตามและประเมินผล
	๑๔๓ - ๑๕๕
ภาคผนวก	การประเมินคุณภาพของแผน
	๑๕๖ - ๑๖๓

ส่วนที่ ๑ สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

การวางแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีขององค์การบริหารส่วนตำบลกันตังใต้ เป็นการกำหนดทิศทางการพัฒนาในอนาคตขององค์กร โดยกำหนดสถานภาพความต้องการและแนวทางในการดำเนินการเพื่อให้บรรลุเป้าหมายบนพื้นฐานของการรวบรวมและการวิเคราะห์ข้อมูลอย่างเป็นระบบ สอดคล้องกับศักยภาพ ปัญหาและความต้องการของชุมชน เพื่อให้การดำเนินการตามกลยุทธ์/แนวทางพัฒนาบรรลุตามเป้าหมาย โดยสามารถแก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการของชุมชนได้อย่างครอบคลุมทุกด้าน การวิเคราะห์สภาพทั่วไปของตำบลกันตังใต้จึงเป็นข้อมูลพื้นฐานที่มีส่วนในการนำไปสู่กิจกรรมการปฏิบัติให้สอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่ ปัญหาและความต้องการของประชาชนอันจะนำไปสู่การจัดทำงบประมาณต่อไป

๑. ด้านกายภาพ

๑.๑ ที่ตั้งของหมู่บ้านหรือชุมชนหรือตำบล

(๑) ที่ตั้ง

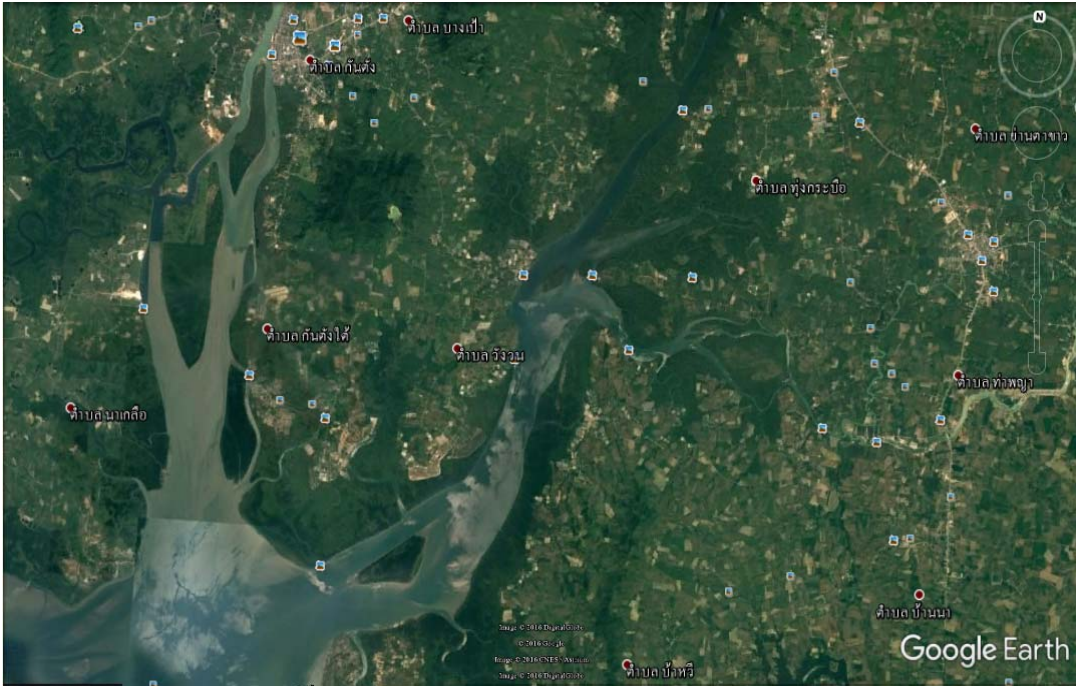
องค์การบริหารส่วนตำบลกันตังใต้เป็น ๑ ในจำนวน ๑๓ ตำบลของอำเภอกันตัง จังหวัดตรัง ตั้งอยู่ทางทิศใต้ของอำเภอกันตัง ห่างจากอำเภอกันตังประมาณ ๒ กิโลเมตร มีเนื้อที่ประมาณ ๒๕.๐๖๗ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๑๕,๖๖๖.๘๗๕ ไร่ มีอาณาเขตติดต่อ ดังนี้

ทิศเหนือ ติดต่อเทศบาลเมืองกันตัง และตำบลบางเป้า อำเภอกันตัง จังหวัดตรัง โดยมีแนวเขตเริ่มต้นจากกึ่งกลางแม่น้ำตรัง บริเวณพิกัด N J ๕๖๐๑๘๒ ไปทางทิศตะวันออก จดหลักเขตที่ ๑๑ บริเวณพิกัด N J ๕๖๔๑๘๐ ไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือ จดหลักเขตที่ ๑๐ บริเวณพิกัด N J ๕๖๘๑๘๑ ไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ จดหลักเขตที่ ๙ บริเวณพิกัด N J ๕๗๓๑๗๕ สิ้นสุดที่หลักเขตที่ ๘ บริเวณพิกัด N J ๕๘๕๑๗๑ รวมระยะทางทิศเหนือประมาณ ๓ กิโลเมตร

ทิศตะวันออก ติดต่อตำบลบางเป้าและตำบลวังวน อำเภอกันตัง จังหวัดตรัง โดยมีแนวเขตเริ่มต้นจากหลักเขตที่ ๘ บริเวณพิกัด N J ๕๘๕๑๗๑ ไปทางทิศใต้ตามสันควนไปถึงสันควนจู่ปะ บริเวณพิกัด N J ๕๘๗๑๕๑ ไปตามสันควนถึงห้วยค้อ บริเวณพิกัด N J ๕๘๓๑๔๒ ไปทางทิศใต้ ตามกึ่งกลางห้วยค้อ ถึงบริเวณพิกัด N J ๖๐๐๑๐๖ ไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ ตามกึ่งกลางห้วยค้อ ถึงกึ่งกลางคลองบางแรด บริเวณพิกัด N J ๕๙๗๑๐๙ ไปทางทิศใต้ตามกึ่งกลางคลองบางแรดถึงบริเวณพิกัด N J ๕๙๕๑๐๑ ไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ ตามกึ่งกลางคลองบางแรด ถึงบริเวณพิกัด N J ๕๙๙๑๐๑ ไปทางทิศใต้ตามกึ่งกลางคลองบางแรด สิ้นสุดที่ปากคลองบางแรด บริเวณกึ่งกลางแม่น้ำปะเหลียน บริเวณพิกัด N J ๖๑๕๐๗๑ รวมระยะทางทิศตะวันออกประมาณ ๑.๔ กิโลเมตร

ทิศใต้ ติดต่อตำบลบ้าหวี อำเภอหาดสำราญ จังหวัดตรัง โดยมีแนวเขตเริ่มต้นจากปากคลองบางแรดกึ่งกลางแม่น้ำปะเหลียน บริเวณพิกัด N J ๖๑๕๐๗๑ ไปตามกึ่งกลางแม่น้ำปะเหลียนไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ สิ้นสุดที่ปากแม่น้ำปะเหลียน บริเวณพิกัด N J ๕๕๐๐๓๐ รวมระยะทางด้านทิศใต้ประมาณ ๘ กิโลเมตร

ทิศตะวันตก ติดต่อตำบลนาเกลือ ตำบลบางสัก ตำบลบ่อน้ำร้อน อำเภอกันตัง จังหวัดตรัง โดยมีแนวเขตเริ่มต้นจากกึ่งกลางแม่น้ำปะเหลียน บริเวณพิกัด N J ๕๕๐๐๓๐ ไปทางทิศเหนือตามกึ่งกลางแม่น้ำตรัง บริเวณพิกัด N J ๕๔๓๑๑๐ ไปตามกึ่งกลางแม่น้ำตรัง บริเวณพิกัด N J ๕๓๘๑๔๘ ไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือ ตามกึ่งกลางแม่น้ำตรัง บริเวณพิกัด N J ๕๔๖๑๔๘ ไปทางทิศเหนือ ตามกึ่งกลางแม่น้ำตรัง สิ้นสุดบริเวณพิกัด N J ๕๖๐๑๘๒ รวมระยะทางด้านทิศตะวันตกประมาณ ๑๗ กิโลเมตร

แผนที่ตำบลกันตังใต้

(๒) ประวัติความเป็นมา

องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) มีวิวัฒนาการและความเป็นมาเช่นเดียวกับสภาตำบล เหตุที่มีการจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นมาใหม่นั้น เนื่องจากรัฐบาลในช่วงเวลาดังกล่าวมีนโยบายที่จะกระจายอำนาจการปกครองไปสู่ประชาชนให้มากขึ้น จึงได้พิจารณาปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับ “สภาตำบล” ที่มีอยู่แต่เดิมเสียใหม่ และได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ โดย “สภาตำบลกันตังใต้” ได้จัดตั้งเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลกันตังใต้ ตามประกาศกระทรวงมหาดไทย ลงวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๓๙ ลำดับที่ ๗๔๕ (ประกาศราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศทั่วไป เล่ม ๑๑๓ ตอนพิเศษ (๒) ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๓๙) องค์การบริหารส่วนตำบลมีฐานะเป็นนิติบุคคลและเป็นราชการบริหารส่วนท้องถิ่น ปัจจุบันองค์การบริหารส่วนตำบลกันตังใต้ตั้งอยู่เลขที่ ๑๓/๑ หมู่ที่ ๓ ตำบลกันตังใต้ อำเภอกันตัง จังหวัดตรัง

๑.๒ ลักษณะภูมิประเทศ

เป็นพื้นที่ราบลุ่มสลับเนินเขาเตี้ย ๆ อยู่ทั้งตำบล ทางตอนเหนือมีแนวเขตป่าสงวนแห่งชาติ ด้านตะวันออกมีป่าควนจุปะซึ่งเป็นป่าสงวนแห่งชาติ ตอนใต้มีป่าคลองแตะหรีและป่าชายเลนเกาะเหลาดำ มีแหล่งน้ำธรรมชาติที่สำคัญสามารถนำมาใช้เพื่อการเกษตรได้คือคลองยาตีและห้วยตาแก้วซึ่งไหลผ่านทางตอนเหนือของตำบล คลองเกาะเคี่ยมไหลผ่านตอนใต้และตอนกลางมีห้วยวังพรุไหลผ่าน มีเส้นทางคมนาคมที่สำคัญคือ ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๐๓

ลักษณะภูมิอากาศ

๑) ฤดูกาลจังหวัดตรังตั้งอยู่ในเขตภูมิอากาศแบบมรสุมเขตร้อน มีอากาศร้อน โดยมีอุณหภูมิเฉลี่ยสูงตลอดปี มีฝนตกชุกอยู่ภายใต้อิทธิพลของลมมรสุมที่พัดผ่าน ๒ ชนิด คือ ลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือที่พัดปกคลุมประเทศไทย ทำให้ภาคเหนือและภาคกลางมีอากาศหนาวและแห้งแล้ง ส่วนภาคใต้ตอนบนจะมีฝนตกชุก เพราะมรสุมได้พัดผ่านอ่าวไทย สำหรับตรังอยู่ทางฝั่งตะวันตกได้รับอิทธิพลของลมนี้เพียงเล็กน้อย ส่วนมรสุมอีกชนิดหนึ่งคือ ลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ซึ่งจะพัดผ่านมหาสมุทรอินเดีย ส่งผลให้จังหวัดตรังซึ่งตั้ง

อยู่ในด้านรับลมมีฝนตกชุก จังหวัดตรังมี ๒ ฤดูกาล คือ

๑.๑ ฤดูฝน เริ่มต้นตั้งแต่เดือนพฤษภาคมถึงกลางเดือนกุมภาพันธ์ โดยฤดูฝนช่วงแรกจะมีฝนตกอย่างสม่ำเสมอ และฤดูฝนช่วงหลังจะมีปริมาณฝนค่อนข้างน้อย

๑.๒ ฤดูร้อน เริ่มต้นตั้งแต่กลางเดือนกุมภาพันธ์ถึงเดือนพฤษภาคม โดยได้รับอิทธิพลของลมมรสุมจากแถบเส้นศูนย์สูตรในช่วงเปลี่ยนฤดูกาล

๒) ลักษณะอากาศทั่วไปจังหวัดตรังอยู่ภายใต้อิทธิพลของลมมรสุมที่พัดประจำเป็นฤดูกาล ๒ ชนิด คือ

๒.๑ ลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ ช่วงกลางเดือนพฤษภาคมถึงกลางเดือนตุลาคม

๒.๒ ลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือช่วงกลางเดือนตุลาคมถึงกลางเดือนพฤษภาคม

๑.๓ ลักษณะดิน

ตำบลกันตังใต้ลักษณะกลุ่มดินเป็นกลุ่มดินที่มีเนื้อดินบนเป็นดินร่วนปนทราย ส่วนดินชั้นล่างเป็นดินเหนียวหรือดินร่วนปนดินเหนียวที่มีกรวดหรือลูกรังปะปนเป็นปริมาณมาก มีสีเทาและพบจุดประสีน้ำตาล สีเหลือง หรือสีแดงปะปน ใต้ชั้นลูกรังอาจพบชั้นดินเหนียวที่มีศิลาแลงอ่อนปะปน เกิดจากวัตถุต้นกำเนิดดินพวกตะกอนลำน้ำทำอยู่บนชั้นหินผุ พบบริเวณพื้นที่ค่อนข้างราบเรียบ เป็นดินต้น มีการระบายน้ำค่อนข้างเร็วถึงเร็ว ดินมีความอุดมสมบูรณ์ตามธรรมชาติต่ำ ส่วนมากจะมีปฏิกริยาดินเป็นกรดจัดถึงกรดแก่ มีค่าความเป็นกรดต่างประมาณ ๔.๕ - ๕.๕ ปัญหาสำคัญในการใช้ประโยชน์ที่ดิน ได้แก่ เป็นดินต้น ส่วนใหญ่มีความอุดมสมบูรณ์ต่ำ บางแห่งมีเนื้อดินบนค่อนข้างเป็นทราย ปัจจุบันมีการปลูกยางพารา โดยการยกร่องหรือทำทางระบายน้ำเพื่อป้องกันน้ำแช่ขังในช่วงฤดูฝน บางแห่งใช้ทำนาหรือทิ้งไว้เป็นที่ว่างเปล่า

๑.๔ ลักษณะของแหล่งน้ำ

พื้นที่ตำบลกันตังใต้ทางด้านตะวันตกติดต่อกับแม่น้ำตรังไปจนถึงบริเวณปากน้ำ มีเกาะขนาดใหญ่กลางแม่น้ำ ๒ เกาะ ได้แก่ เกาะค้อ กับเกาะแลน ส่วนเกาะอื่น ๆ อยู่ชิดชายฝั่ง มีเพียงลำคลองคั่น ในช่วงร้อยปีที่ผ่านมาเกิดการเปลี่ยนแปลงพื้นที่พอสมควร

ตรงหมู่ที่ ๑ บ้านท่าเรือ มีคลองกันตังใต้แยกพื้นที่ปากตะวันตก ซึ่งเป็นป่าจากให้เป็นเกาะ ในแผนที่กรมแผนที่ทหารสำรวจ พ.ศ.๒๔๕๒ เขียนชื่อเกาะนี้ว่า เกาะตุลันตัง บนเกาะเคยมีบ้านคนอยู่ริมคลอง คลองนี้เคยใช้เป็นเส้นทางไปตลาดกันตังของคนในหมู่บ้านท่าเรือ เลิกไปเมื่อมีรถไฟทางถนนสะดวกกว่า ลำคลองก็แคบลงเพราะจากงอกรุกกล้าออกมาเรื่อย ๆ ชาวบ้านเรียกว่า จากเดิน ทางด้านเหนือสุดของตำบล ก่อนถึงปากคลองไม่มาก มีบางเล็ก ๆ ผ่านสะพานน้ำฝิ่งไปลงคลองกันตังใต้ ปัจจุบันคลองกันตังใต้กลายเป็นคลองปิด เพราะตรงปากคลองด้านเหนือทางฝิ่งเทศบาลเป็นที่ตั้งโรงงานอาหารทะเลแช่แข็ง ทางโรงงานได้ปรับพื้นที่จนลำคลองตื้นเขินและปิดทางน้ำไปในที่สุด

ส่วนที่เลยปากคลองทางทิศใต้ลงไป ในเขตหมู่ที่ ๒ มีโรงงานปลาป่นตั้งอยู่ริมน้ำและมีเกาะเล็ก ๆ อยู่ตรงปากคลอง การเกิดของเกาะนี้มีมา ๒ กระแส (นายสมควร บุญเวช อดีต ส.อบต.กันตังใต้ เล่าว่าโรงงานได้ขุดลอกร่องน้ำเพื่อให้เรือใหญ่เข้าถึงท่าเรือของโรงงานได้สะดวก ขุดแล้วพนทรายไปกองไว้ริมร่องน้ำ นานวันเข้าดินไม้่งอกขึ้นจนกลายเป็นเกาะเล็ก ๆ ส่วนนายประมวล แซ่เบ๊ ชาวประมงจากหมู่บ้านนาเกลือ เล่าว่าแต่เดิมตรงนี้เป็นหาดกลางน้ำ ต่อมาดินไม้่งอกขึ้นจนเต็มพื้นที่)

ถัดลงไปตรงเกือบสุดปลายเกาะค้อ มีแนวหินใต้น้ำอยู่กลางคลอง ชาวบ้านเรียก หินลูกช้าง เห็นได้ชัดเจนเมื่อน้ำลง แต่เมื่อน้ำขึ้นเต็มทีน้ำจะท่วมจนมองไม่เห็น หน่วยงานของกรมเจ้าท่าได้ทำเสาหลักเป็นเครื่องหมายให้สังเกตได้

ต่อไปในเขตหมู่ที่ ๓ บ้านจุปะ ตรงที่ตั้งสถานีวัฒนธรรมวิจัยกันตัง มีเกาะ ๒ เกาะ เกาะด้านในมีขนาดใหญ่ ชื่อเกาะโต๊ะหรีว ด้านนอกเล็ก ทั้งสองเกาะเป็นป่าชายเลน มีไม้ประเภทโกงกาง ลำพู ปิปี ฯลฯ (นาย

สมควรสันนิษฐานว่า เดิมจะเป็นเกาะเดียวกัน แต่ถูกน้ำเซาะจนปลายแหลมถูกแยกเป็นเกาะเล็ก ๆ ขึ้นมาอีก เกาะหนึ่ง เรียกเกาะโต๊ะหรีาเหมือนกัน ส่วนนายประมวล บอกว่าเกาะเล็กชื่อเกาะลูกไม้ ระหว่างเกาะทั้งสองเป็นแหล่งหอยปะขนาดใหญ่เมื่อน้ำลงจะเห็นเป็นหาดกว้าง)

ถัดจากหมู่ที่ ๓ คั่นด้วยคลองตะหรีาไปจนถึงปากน้ำเป็นหมู่ที่ ๕ ชื่อบ้านตะหรีา และบ้านบางแรด มีคลองบางแรดกั้นเขตแดนกับตำบลวังวน คลองตะหรีาเป็นคลองสายยาวที่สุดของตำบลกันตั้งได้ ปากคลองอยู่ทางทิศใต้เกือบถึงปากน้ำตริง ต่อจากปากคลองเป็นป่าชายเลน เมื่อน้ำลงจะเห็นเป็นผืนแผ่นดินกว้างใหญ่ต่อมาจากแนวป่า บริเวณนี้เรียกชื่อว่าหาดใหญ่ เป็นแหล่งที่ชาวบ้านออกมาทำมาหากินจับสัตว์น้ำด้วยเครื่องมือขนาดเล็ก และเป็นแหล่งที่มีหอยแครงมาก

ทางฟากตะวันตกของคลองตะหรีาเป็นพื้นที่หมู่ที่ ๔ คือ บ้านเกาะกลางน้ำ ยังมีเกาะขนานไปกับชุมชน ๒ เกาะ เกาะด้านในชาวบ้านเรียกชื่อเกาะหน้าบ้าน แต่ในแผนที่กรมแผนที่ทหารเรียกเกาะลูกไม้ พื้นที่ระหว่างบ้านเกาะเคี่ยมกับเกาะหน้าบ้านชื่อว่าคลองเกาะเคี่ยม ส่วนเกาะเล็ก ๆ ด้านนอกเรียกชื่อเกาะกา ช่องระหว่างเกาะหน้าบ้านกับเกาะกาค่อย ๆ ตื้นเขินเข้ามาเรื่อย ๆ จนเรือผ่านไม่ได้

การใช้ประโยชน์จากแม่น้ำ เดิมใช้เป็นเส้นทางคมนาคมและแหล่งทำมาหากิน ตลอดแนวคลองตั้งแต่เกาะค้อลงไปถึงเกาะเคี่ยมเป็นแหล่งที่มีหอยปะปนอยู่หนาแน่น รวมทั้งปู ปลา ที่เคยมีอยู่ในคลองหาได้ง่าย ๆ ปัจจุบันเกือบจะไม่เหลือเลย

๑.๖ ลักษณะของไม้และป่าไม้

ทรัพยากรป่าไม้ที่สำคัญๆ ของตำบลกันตั้งได้เป็นป่าพรุ ป่าชายเลน พันธุ์ไม้ที่มีอยู่ในป่าชายเลนได้แก่ แสม ปิปี โกงกาง หรือพังงา ประสัก ลำพู ลำแพน ถั่วดำ ถั่วขาว รังกะเท้โปรง ตะบูน ฝาด ตีนเป็ดทะเล ตาตุ่ม หงอนไก่ทะเล หรือตุหน หลุมพอทะเล เหงือกปลาหมอ จาก แป้ง ปรงหนู ปรงทะเล หรือปีเเ เป็นต้น

๒. ด้านการเมือง/การปกครอง

๒.๑ เขตการปกครอง

จำนวนหมู่บ้านในเขตการปกครองของตำบลกันตั้งได้มีทั้งหมด ๖ หมู่บ้าน และอยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลกันตั้งได้เต็มพื้นที่ทั้ง ๖ หมู่บ้าน ประกอบด้วย

หมู่ที่	หมู่บ้าน	กำนัน/ผู้ใหญ่บ้าน	สารวัตร/ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน
๑	บ้านท่าเรือ	นางสุภา กันตังกุล	นายพร สุวรรณวัฒน์
			นางนาตยา ชาตรีกุล
๒	บ้านควนมอง	นายสวาท กาลมุล	นางกุหลาบ นาโค
			นายอำนาจ เสียงเลิศ
			นายสุวรรณ สุเร็น
๓	บ้านจุปะ	นายจรศักดิ์ สุวรรณวัฒน์	นายสมพงษ์ ทองหุ
			นายอภิสิทธิ์ บุญเจริญ
			นางอมิตะ ประสิทธิ์
๔	บ้านเกาะเคี่ยม	นายทวีศักดิ์ เกาะสมัน	นายกัณท์เอนก หาบหา
			นายจำนง ขุนสมุทร

หมู่ที่	หมู่บ้าน	กำนัน/ผู้ใหญ่บ้าน	สารวัตร/ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน
๕	บ้านตะหาร้า	นางเย็นจิตรี แซ่เลี้ยว (กำนันตำบลกันตังใต้)	นายสำราญ ยอดเมืองนาย (สารวัตร)
			นายนาเสตร์ หวอตะเห (สารวัตร)
			นายเจษฎา เม่งเอียด
			นางปราณีย์ อันดลเหล็กะ
๖	บ้านกันตังใต้	นางจิระวรรณ จิตรแก้ว	นายกู้เกียรติ เกาะสมัน
			นายนิรัตน์ หนูหาญ
			นายรัช จำวิสูตร
			นางสุมาลี นายโท

๒.๒ การเลือกตั้ง

เขตตำบลกันตังใต้มีจำนวนเขตเลือกตั้งทั้งหมด ๖ เขตเลือกตั้ง ซึ่งผลสรุปการใช้สิทธิลงคะแนนเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลกันตังใต้และสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลกันตังใต้ เมื่อวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๖ มีจำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งดังนี้

ประเภทการเลือกตั้ง	เขตเลือกตั้งที่	จำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในบัญชีรายชื่อ	จำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่มาแสดงตนขอรับบัตรา	ร้อยละ	จำนวนบัตรดี	ร้อยละ	จำนวนบัตรไม่ประสงค์ลงคะแนน	ร้อยละ	จำนวนบัตรเสีย	ร้อยละ
ผู้บริหารท้องถิ่น	-	๔,๘๘๖	๓,๘๘๕	๘๐	๓,๗๒๙	๙๕.๙๘	๔๑	๑.๐๖	๑๑๕	๒.๙๖
สมาชิกสภาท้องถิ่น	๑	๒๘๓	๒๓๓	๘๒	๒๒๒	๙๕.๒๘	๕	๒.๑๕	๖	๒.๕๘
สมาชิกสภาท้องถิ่น	๒	๗๘๒	๖๑๔	๗๙	๕๙๑	๙๖.๒๕	๗	๑.๑๔	๑๖	๒.๖๑
สมาชิกสภาท้องถิ่น	๓	๗๖๗	๖๒๗	๘๒	๖๒๐	๙๘.๘๘	๑	๐.๑๖	๖	๐.๙๖
สมาชิกสภาท้องถิ่น	๔	๑,๕๙๗	๑,๒๕๖	๗๙	๑,๒๒๔	๙๗.๔๕	๕	๐.๔๐	๒๗	๒.๑๕
สมาชิกสภาท้องถิ่น	๕	๗๔๔	๖๐๒	๘๑	๕๘๘	๙๗.๖๗	๗	๑.๑๖	๗	๑.๑๖
สมาชิกสภาท้องถิ่น	๖	๗๐๕	๕๔๙	๗๘	๕๓๓	๙๗.๐๙	๓	๐.๕๕	๑๓	๒.๓๗

๓. ประชากร

๑ อ้างถึง หนังสือที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลกันตังใต้ ที่ ตง ๗๒๐๓๑/๑๐๔๙ ลงวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๖ เรื่อง รายงานผลการรวมคะแนนเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นและผู้บริหารท้องถิ่น

๓.๑ ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร

จำนวนประชากรของตำบลกันตังใต้ มีจำนวนทั้งสิ้น ๖,๙๑๐ คน แยกเป็นประชากรชาย ๓,๔๓๗ คน ประชากรหญิง ๓,๔๗๓ คน จำนวนครัวเรือน มีทั้งหมด ๑,๙๖๔ ครัวเรือน^๒

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	จำนวนครัวเรือน	ประชากร		
			ชาย	หญิง	รวม
หมู่ที่ ๑	บ้านท่าเรือ	๑๒๑	๑๖๘	๑๖๙	๓๓๗
หมู่ที่ ๒	บ้านควนมอง	๒๘๘	๕๕๕	๕๕๙	๑,๑๑๔
หมู่ที่ ๓	บ้านจุปะ	๒๙๗	๕๓๐	๕๖๕	๑,๐๙๕
หมู่ที่ ๔	บ้านเกาะเคี่ยม	๕๙๘	๑,๑๓๙	๑,๑๔๖	๒,๒๘๕
หมู่ที่ ๕	บ้านแตะหรี	๒๘๔	๕๒๕	๕๑๒	๑,๐๓๗
หมู่ที่ ๖	บ้านกันตังใต้	๓๗๖	๕๒๐	๕๒๒	๑,๐๔๒
รวม		๑,๙๖๔	๓,๔๓๗	๓,๔๗๓	๖,๙๑๐

- จำนวนประชากรและครัวเรือนของตำบลกันตังใต้ พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๕๙

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	จำนวนประชากร (คน)			จำนวนครัวเรือน (ครัวเรือน)		
		๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙	๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙
๑	บ้านท่าเรือ	๓๗๐	๓๕๗	๓๓๗	๑๒๑	๑๒๑	๑๒๑
๒	บ้านควนมอง	๑,๐๙๐	๑,๐๙๘	๑,๑๑๔	๒๘๑	๒๘๖	๒๘๘
๓	บ้านจุปะ	๑,๐๗๗	๑,๐๗๙	๑,๐๙๕	๒๘๙	๒๙๕	๒๙๗
๔	บ้านเกาะเคี่ยม	๒,๒๘๖	๒,๒๖๖	๒,๒๘๕	๕๘๔	๕๙๖	๕๙๘
๕	บ้านแตะหรี	๑,๐๗๓	๑,๐๕๑	๑,๐๓๗	๒๗๖	๒๘๒	๒๘๔
๖	บ้านกันตังใต้	๑,๐๑๗	๑,๐๒๘	๑,๐๔๒	๓๕๕	๓๗๒	๓๗๖
รวม		๖,๙๑๓	๖,๘๗๙	๖,๙๑๐	๑,๙๐๖	๑,๙๕๒	๑,๙๖๔

๓.๒ ช่วงอายุและจำนวนประชากร

จำนวนประชากรของตำบลกันตังใต้ แยกตามช่วงอายุ^๓ ได้ดังนี้

ช่วงอายุและจำนวนประชากร	จำนวนประชากร (คน)		
	ชาย	หญิง	รวม
เยาวชน (อายุต่ำกว่า ๑๘ ปี)	๘๖๓	๗๗๙	๑,๖๔๒
ประชาชน (อายุ ๑๘ - ๖๐ ปี)	๒,๒๒๓	๒,๒๗๑	๔,๔๙๔
ประชากรผู้สูงอายุ (อายุมากกว่า ๖๐ ปี)	๔๒๙	๔๙๙	๙๒๘
รวม	๓,๕๑๕	๓,๕๕๙	๗,๐๖๔

๔. สภาพทางสังคม

^๒ อ้างถึง รายงานสถิติประชากรและบ้าน ระดับตำบล ของสำนักทะเบียนอำเภอกันตัง จังหวัดตรัง ณ เดือนกันยายน ๒๕๕๙

^๓ อ้างถึง รายงานสถิติประชากรและบ้าน ระดับตำบล ของสำนักทะเบียนอำเภอกันตัง ณ เดือนกันยายน ๒๕๕๙ ข้อมูลประชากร ๗,๐๗๔ คน (รวมประชากรแฝง จำนวน ๑๕๔ คน)

๔.๑ การศึกษา

องค์การบริหารส่วนตำบลกันตังใต้ มีโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) ในเขตพื้นที่ จำนวน ๔ แห่ง และมีศูนย์การเรียนชุมชน ๑ แห่ง ดังนี้

- (๑) โรงเรียนกันตังใต้ ตั้งอยู่หมู่ที่ ๒ บ้านควนมอง
- (๒) โรงเรียนบ้านจุปะ ตั้งอยู่หมู่ที่ ๓ บ้านจุปะ
- (๓) โรงเรียนบ้านเกาะเคียม ตั้งอยู่หมู่ที่ ๔ บ้านเกาะเคียม
- (๔) โรงเรียนบ้านเตะหรัา ตั้งอยู่หมู่ที่ ๕ บ้านเตะหรัา
- ศูนย์การเรียนชุมชนตำบลกันตังใต้ ตั้งอยู่หมู่ที่ ๖ ตำบลกันตังใต้
- ศูนย์การเรียนรู้ ICT ชุมชนบ้านกันตังใต้ ตั้งอยู่โรงเรียนบ้านกันตังใต้

- จำนวนนักเรียนที่เข้าศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) และศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์การบริหารส่วนตำบลกันตังใต้ ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๕๙ ของตำบลกันตังใต้ อำเภอกันตัง จังหวัดตรัง (ข้อมูล ณ วันที่ ๑๐ มิถุนายน ของทุกปี) ดังนี้

โรงเรียน/ศพด.	ระดับ	จำนวนนักเรียน (คน)		
		๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙
โรงเรียนบ้านกันตังใต้	ประถมศึกษา	๔๕	๓๔	๒๖
โรงเรียนบ้านจุปะ	ประถมศึกษา	๔๔	๓๕	๓๗
โรงเรียนบ้านเตะหรัา	ประถมศึกษา	๕๓	๔๖	๕๑
โรงเรียนบ้านเกาะเคียม	ประถมศึกษา	๑๘๐	๑๙๒	๑๙๕
ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กกอบต.กันตังใต้	ก่อนปฐมวัย	๕๕	๔๑	๒๐
รวมทั้งสิ้น		๓๗๗	๓๔๘	๓๒๙

๔.๒ สาธารณสุข

- ตำบลกันตังใต้มีโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล ๒ แห่ง คือ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลกันตังใต้ ตั้งอยู่หมู่ที่ ๕ บ้านเตะหรัา และโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านเกาะเคียม มีบุคลากรและเจ้าหน้าที่ ดังนี้

ตำแหน่ง	โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลกันตังใต้	โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านเกาะเคียม
ผู้อำนวยการโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพ	ว่าง	๑
นักวิชาการสาธารณสุข	๑	๑
พยาบาลวิชาชีพ	๑	๑
เจ้าพนักงานทันตสาธารณสุข	๑	๑
พนักงานสุขภาพชุมชน	๑	-
ลูกจ้าง	๑	๑
พนักงานรักษาความสะอาด	๑	๑
รวม	๗	๕

^๔ ที่มา : โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลกันตังใต้และโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านเกาะเคียม อำเภอกันตัง จังหวัดตรัง

• อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน จำนวน ๑๓๐ คน มีนางสิริมา เกิดชู เป็นประธาน อาสาสมัครสาธารณสุขประจำตำบลกันตังใต้ และนายอภิสิทธิ์ เขาพรง เป็นประธานอาสาสมัครสาธารณสุขประจำตำบลบ้านเกาะเคี่ยม

- คลินิกเอกชน จำนวน ๑ แห่ง ตั้งอยู่หมู่ที่ ๓ บ้านจุปะ
- อัตราการมีและใช้ส้วมราดน้ำ ร้อยละ ๑๐๐
- การเจ็บป่วยที่เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลกันตังใต้และโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านเกาะเคี่ยม

สาเหตุการป่วย/ตายของประชาชนในตำบลกันตังใต้

โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลกันตังใต้ รับผิดชอบหมู่ที่ ๒,๓,๕ สรุปการเจ็บป่วย การระบาดของโรคทั้งในอดีตและปัจจุบันในพื้นที่^๕ ดังนี้

๑. ข้อมูลโรคติดต่อที่เป็นปัญหาของพื้นที่ ๕ อันดับโรคที่เฝ้าระวังทางระบาดวิทยา

ที่	โรค	ปี ๒๕๕๗		ปี ๒๕๕๘			ปี ๒๕๕๙		
		จำนวน	อัตราต่อแสนประชากร	โรค	จำนวน	อัตราต่อแสนประชากร	โรค	จำนวน	อัตราต่อแสนประชากร
๑	อุจจาระร่วง	๕	๒๓๕.๕๑	อุจจาระร่วง	๒	๗๕.๖๑	อุจจาระร่วง	๒	๘๐.๔๕
๒	ตาแดง	๓	๑๔๑.๓๑	ไข้เลือดออก	๒	๗๕.๖๑	ตาแดง	๐	๐
๓	สุกใส	๑	๔๗.๑๐	ตาแดง	๐	๐	ไข้เลือดออก	๐	๐
๔	ไข้เลือดออก	๐	๐	สุกใส	๐	๐	สุกใส	๐	๐
๕	มือ เท้า ปาก	๐	๐	มือ เท้า ปาก	๐	๐	มือ เท้า ปาก	๑	๔๐.๒๓

๒. จำนวนและอัตราป่วยด้วยโรคไม่ติดต่อ ปี ๒๕๕๗-๒๕๕๙

ที่	โรค	ปี ๒๕๕๗		ปี ๒๕๕๘		ปี ๒๕๕๙	
		จำนวน	อัตราต่อแสนประชากร	จำนวน	อัตราต่อแสนประชากร	จำนวน	อัตราต่อแสนประชากร
๑	ความดันโลหิตสูง	๑๐๕	๔,๙๔๕.๘๓	๑๐๗	๔,๐๔๕.๓๖	๑๑๐	๔,๔๒๔.๗๘
๒	เบาหวาน	๖๕	๓,๐๖๑.๗๐	๖๗	๒,๕๓๓.๐๖	๖๙	๒,๗๗๕.๕๔
๓	มะเร็ง	๒	๙๔.๒๐	๑	๓๗.๘๑	๑	๔๐.๒๓
๔	หัวใจและหลอดเลือด	๒	๙๔.๒๐	๒	๗๕.๖๑	๒	๘๐.๔๕

^๕ โปรแกรมงานระบาดวิทยา รพ.สต.กันตังใต้/ทะเบียนผู้ป่วยโรคไม่ติดต่อของโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลกันตังใต้

๓. สาเหตุการตายที่สำคัญ ปี ๒๕๕๗-๒๕๕๙^๖

ที่	สาเหตุการเสียชีวิต	ปี ๒๕๕๗		ปี ๒๕๕๘		ปี ๒๕๕๙	
		จำนวน	อัตราต่อแสนประชากร	จำนวน	อัตราต่อแสนประชากร	จำนวน	อัตราต่อแสนประชากร
๑	อุบัติเหตุขนส่งทางบก	๔	๑๕๐.๒๑	๑	๓๘.๑๑	-	-
๒	ภาวะแทรกซ้อนของโรคระบบทางเดินหายใจ	-	-	๑	๓๘.๑๑	๑	๔๐.๒๓
๓	ภาวะแทรกซ้อนของโรคระบบไหลเวียนเลือด	๓	๑๑๒.๖๕	๒	๗๖.๒๒	๔	๑๖๐.๙๐
๔	ชรา	๖	๒๒๕.๓๑	๒	๗๖.๒๒	๑	๔๐.๒๓
๕	โรกระบบทางเดินปัสสาวะ	-	-	๒	๗๖.๒๒	-	-
๖	โรคเกี่ยวกับกล้ามเนื้อ	-	-	-	-	-	-
๗	หลอดเลือดสมอง	๑	๓๗.๕๕	-	-	-	-
๘	หัวใจวายเฉียบพลัน	-	-	-	-	-	-
๙	สาเหตุภายนอกที่ทำให้เสียชีวิต	-	-	-	-	๒	๘๐.๔๕
๑๐	มะเร็ง	๒	๗๕.๑๐	-	-	๑	๔๐.๒๓

โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านเกาะเคี่ยม รับผิดชอบหมู่ที่ ๑,๔,๖ สรุปการเจ็บป่วย การระบาดของโรคทั้งในอดีตและปัจจุบันในพื้นที่^๗ ดังนี้

๑. สาเหตุการป่วยด้วยโรคที่ต้องเฝ้าระวังทางระบาดวิทยา

ที่	โรค	ปี ๒๕๕๗		ปี ๒๕๕๘		ปี ๒๕๕๙	
		จำนวน	อัตราต่อแสนประชากร	จำนวน	อัตราต่อแสนประชากร	จำนวน	อัตราต่อแสนประชากร
๑	อุจจาระร่วง	๑	๒๖.๖๑	๕	๑๕๑.๓๓	๔	๑๒๘.๓๖
๒	ตาแดง	๖	๑๕๙.๖๖	๓	๙๐.๗๐	๓	๙๖.๒๗
๓	ไข้เลือดออก	๐	๐	๔	๑๒๑	๕	๑๖๐.๔๖
๔	สุกใส	๐	๐	๐	๐	๑	๓๒
๕	มือ เท้า ปาก	๐	๐	๑	๓๐.๒๐	๐	๐

^๖ รายงานมรณะบัตร/การสำรวจ : อัตราการตายต่อแสนประชากร

^๗ โปรแกรมงานระบาดวิทยา รพ.สต.บ้านเกาะเคี่ยม

๒. จำนวนและอัตราป่วยด้วยโรคไม่ติดต่อ^๘

ที่	โรค	ปี ๒๕๕๗		ปี ๒๕๕๘		ปี ๒๕๕๙	
		จำนวน	อัตราต่อแสนประชากร	จำนวน	อัตราต่อแสนประชากร	จำนวน	อัตราต่อแสนประชากร
๑	ความดันโลหิตสูง	๑๐๔	๒,๗๖๗.๔๓	๑๖๐	๔,๘๔๒.๖๑	๑๖๕	๕,๒๙๕.๒๕
๒	เบาหวาน	๘๗	๒,๓๑๕.๐๖	๑๔๙	๔,๕๐๙.๖๘	๑๕๓	๔,๙๑๐.๑๔
๓	มะเร็ง	๒	๕๓.๒๒	๒	๖๐.๕	๔	๑๒๘.๓๖
๔	หัวใจและหลอดเลือด	๕	๑๓๓.๐๕	๑๖	๔๘๔.๒๖	๑๗	๕๑๔.๕๒

๓. สาเหตุการตายที่สำคัญ ปี ๒๕๕๗-๒๕๕๙^๙

ที่	โรค	ปี ๒๕๕๗		ปี ๒๕๕๘		ปี ๒๕๕๙	
		จำนวน	อัตราต่อแสนประชากร	จำนวน	อัตราต่อแสนประชากร	จำนวน	อัตราต่อแสนประชากร
๑	ความดันโลหิตสูง	-	-	-	-	-	-
๒	เบาหวาน	-	-	-	-	-	-
๓	มะเร็ง	๑	๒๘.๔๕	๒	๖๐.๕๓	๔	๑๒๘.๓๖
๔	หัวใจและหลอดเลือด	-	-	๑	๓๐.๒๖	-	-
๕	ฆ่าตัวตาย	-	-	-	-	-	-
๖	โรคผิวหนัง	-	-	-	-	-	-
๗	อุบัติเหตุ	-	-	-	-	๑	๓๒.๐๙
๘	เยื่อหุ้มสมองอักเสบ	-	-	-	-	-	-
๙	ไม่ทราบสาเหตุการเสียชีวิต	๑๔	๓๙๘.๔๐	๑๓	๓๙๓.๔๖	๒	๖๔.๑๘

๔.๓ อาชญากรรม

โดยพื้นฐานแล้วสาเหตุแห่งการประกอบอาชญากรรมของคนในตำบลกันตังได้ เกิดจากปัญหาทางด้านเศรษฐกิจและสังคม และการเพิ่มขึ้นของประชากรเมื่อคนเราหมดที่พึ่ง ก็หันมาประกอบอาชญากรรม หรือคิดว่าการค้าขายของผิดกฎหมาย การค้ายาเสพติด ของหนีภาษี ฯลฯ สามารถสร้างความร่ำรวยได้ในระยะเวลาสั้นจึงประกอบอาชญากรรม สาเหตุการเกิดอาชญากรรมอาจจะเกิดจากกรณีดังนี้

- สภาพครอบครัว มักจะมาจากครอบครัวที่บ้านแตกสาแหรกขาด พ่อแม่แยกกันไปคนละทางไม่มีเวลาอบรมดูแลลูก หรือบิดามารดาอยู่ด้วยกันแต่ทะเลาะกันทุกวัน ทำให้เข็บบ้านและออกไปคบหาสมาคมกับเพื่อน เมื่อเกิดความขาดแคลนก็มักจะประกอบอาชญากรรม

- ฐานะทางเศรษฐกิจ ผู้ที่ประกอบอาชญากรรมมักจะมาจากคนที่มีฐานะยากจนมีสภาพจิตใจไม่ปกติ เนื่องจากต้องต่อสู้เพื่อความอยู่รอด

^๘ ทะเบียนผู้ป่วยโรคไม่ติดต่อของโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านเกาะเคียม

^๙ รายงานมรณะบัตร/การสำรวจโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านเกาะเคียม

- การเปลี่ยนแปลงทางสังคม เนื่องจากเมืองไทยได้รับอิทธิพลของอารยธรรมตะวันตกซึ่งมีบางสิ่งบางอย่างขัดกับวัฒนธรรมสังคมไทย เป็นต้น การนิยมวัตถุความสัมพันธ์ทางเพศ การแต่งกาย เมื่อมีความต้องการมากๆ ก็ทำให้ประกอบการกระทำผิดได้

- การว่างงาน ในปัจจุบันสภาพเศรษฐกิจจืดจาง ทุกชีวิตต้องดิ้นรนต่อสู้เพื่อตนเองและครอบครัวเมื่อคนเราว่างงาน สภาพจิตใจและอารมณ์ย่อมสับสนฟุ้งซ่านมักใช้เวลาว่างไปทางด้านอบายมุขต่างๆ เป็นต้นว่า สุรา นารี เล่นมั่ว การพนัน เทียวเตร่ เป็นต้น

- ความเสื่อมโทรมทางศีลธรรมในปัจจุบันความคำนึงถึงศีลธรรมและความอะลุ่มอล่วยกันในสังคม จะไม่ค่อยพบนัก ทั้งนี้เนื่องจากต่างคนต่างอยากที่จะหาความสุขให้กับชีวิตทุกคนต้องดิ้นรนต่อสู้เพื่อการดำรงชีวิต ความเจริญก้าวหน้าของวัฒนธรรมทางวัตถุที่ไปเร็วกว่าวัฒนธรรมทางจิตใจไม่ค่อยใกล้เคียงกับศาสนา ขาดการศึกษาและอบรมจิตใจที่ดีทำให้ประกอบอาชญากรรมได้ง่าย

สรุปผลการเกิดคดีในตำบลกันตังใต้ ๓ ปีย้อนหลัง^{๑๐} ดังนี้

ประเภทคดี	ปี ๒๕๕๗		ปี ๒๕๕๘		ปี ๒๕๕๙	
	เกิด (ราย)	จับ (ราย)	เกิด (ราย)	จับ (ราย)	เกิด (ราย)	จับ (ราย)
คดีอุกฉกรรจ์สะเทือนขวัญ	๒	๒	-	-	๑	๑
คดีชีวิตร่างกายและเพศ	-	-	๕	๕	-	-
คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์	๑	๑	๙	๙	๓	๓
คดียาเสพติด	๒๖	๒๖	๑๙	๑๙	๓	๓
คดี พ.ร.บ.การพนัน	๒	๒	-	-	-	-
คดีอื่น ๆ	๒	๒	๖	๖	๓	๓
รวมทุกคดี	๓๓	๓๓	๓๙	๓๙	๑๐	๑๐

๔.๔ ยาเสพติด

ปัญหาเสพติดในตำบลกันตังใต้ จากการที่ทางสถานีตำรวจภูธรกันตังได้แจ้งให้กองบังคับการบริหารส่วนตำบลกันตังใต้ทราบนั้นพบว่า ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลกันตังใต้มีคดีเกี่ยวกับยาเสพติดลดลง แต่เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา เหตุผลก็เนื่องมาจากการได้รับความร่วมมือกับทางผู้นำชุมชน ประชาชน หน่วยงานขององค์การบริหารส่วนตำบลกันตังใต้ที่ช่วยสอดส่องดูแลอยู่เป็นประจำ การแก้ไขปัญหาของ แต่องค์การบริหารส่วนตำบลกันตังใต้สามารถทำได้เฉพาะตามอำนาจหน้าที่เท่านั้น เช่น การรณรงค์ การประชาสัมพันธ์ การแจ้งเบาะแส การฝึกอบรมให้ความรู้ ถ้านอกเหนือจากอำนาจหน้าที่ ก็เป็นเรื่องของอำเภอหรือตำรวจแล้วแต่กรณี ทั้งนี้ อบต.ก็ได้ให้ความร่วมมือมาโดยตลอด

๔.๕ การสังคมสงเคราะห์

การสังคมสงเคราะห์ขององค์การบริหารส่วนตำบลกันตังใต้ เป็นการดำเนินงานให้เกิดการบริการที่ดีแก่ประชาชน โดยเฉพาะกลุ่มบุคคลที่มีปัญหาความเดือดร้อนและต้องการความช่วยเหลือ ได้มีโอกาสพบสภาพความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น ได้รับสวัสดิภาพในชีวิตอย่างเพียงพอ เป็นการวางแผนป้องกันแก้ไขปัญหาระยะยาวและมุ่ง

^{๑๐} ข้อมูลจากสถานีตำรวจภูธรกันตัง หนังสือที่ ดช.๐๐๒๔(ตง).๕๗/๓๖๖๐ ลงวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

ส่งเสริมให้บุคคล/กลุ่มบุคคล ชุมชนมีการพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ในตำบลกันตังได้มีผู้ที่ต้องได้รับการสังคมสงเคราะห์^{๑๑} ดังนี้

(๑) ผู้สูงอายุ	๘๗๗	คน
(๒) ผู้พิการ	๑๒๗	คน
(๓) ผู้ป่วยติดเตียง	๒๒	คน
(๔) ผู้ติดเชื่อ (เอดส์)	๑๕	คน
(๕) คนยากจน (ไม่ผ่านเกณฑ์ จปฐ.)	-	คน
(๖) คนไร้บ้าน	-	คน

๕. ระบบบริการพื้นฐาน

๕.๑ การคมนาคมขนส่ง

การคมนาคมขนส่งทางบกของตำบลกันตังได้ สามารถเดินทางโดยรถยนต์และรถจักรยานยนต์ โดยมีถนนสายหลักและสายรอง^{๑๒} มีดังนี้

ที่	ที่ตั้ง	ชื่อสายทาง	ประเภทถนน (ดิน,ลูกรัง, คสล. ลาดยาง อื่นๆ)	กว้าง (เมตร)	ยาว (เมตร)	ปีงบประมาณ ที่ก่อสร้าง	งบประมาณ (บาท)
ถนนสายหลัก จำนวน ๓ สาย							
๑	หมู่ที่ ๑,๒,๓,๕,๖	กันตังใต้-บางแรด	ลาดยาง	๘.๐๐	๑๐,๔๕๙.๐๐	-	-
๒	หมู่ที่ ๓,๔	วังวน-เกาะเคี่ยม	ลาดยาง	๖.๐๐	๖,๐๐๐.๐๐	-	-
๓	หมู่ที่ ๔,๕	เกาะเคี่ยม-ตะหาร้า	ลาดยาง	๖.๐๐	๑,๓๖๓.๐๐	-	-
ถนนภายในหมู่บ้านที่เชื่อมต่อกับถนนสายหลัก จำนวน ๗๑ สาย							
๔	หมู่ที่ ๑	บ้านท่าเรือ ซอย ๑	หินผุ/ลูกรัง	๔.๐๐	๔๔.๐๐	๒๕๔๗	๒๙,๐๐๐
๕	หมู่ที่ ๑	บ้านท่าเรือ ซอย ๒	คสล.	๔.๐๐	๕๐.๐๐	-	-
๖	หมู่ที่ ๑	บ้านท่าเรือ ซอย ๓	หินคลุก/ลูกรัง	๕.๐๐	๒๘๐.๐๐	๒๕๕๖	๒๙๕,๖๐๐
๗	หมู่ที่ ๑	แยกจากชื่อนา ซอย ๑	หินผุ/หินคลุก	๔.๐๐	๖๐.๐๐	๒๕๔๗	-
๘	หมู่ที่ ๒	ข้าง ร.ร.กันตังใต้	คสล.	๔.๐๐	๒๐๐.๐๐	-	-
๙	หมู่ที่ ๒	หลัง ร.ร. ซอย ๑	คสล.	๔.๐๐	๕๐.๐๐	-	-
๑๐	หมู่ที่ ๒	หลัง ร.ร. ซอย ๒	คสล.	๔.๐๐	๙๔.๐๐	๒๕๔๘	๘๔,๐๐๐
๑๑	หมู่ที่ ๒	บนควน	คสล.	๔.๐๐	๙๗๐.๐๐	๒๕๔๘	๗๖๕,๐๐๐
๑๒	หมู่ที่ ๒	ใสใหญ่	คสล.	๔.๐๐	๑๕๐.๐๐	๒๕๔๘	๓๑๖,๐๐๐
๑๓	หมู่ที่ ๒	ใสใหญ่ ซอย ๑ (ทางเท้า)	คสล.	๒.๐๐	๑๐๐.๐๐	๒๕๕๖	-

^{๑๑} กองสวัสดิการสังคม องค์การบริหารส่วนตำบลกันตังใต้

^{๑๒} ข้อมูลจากกองช่าง องค์การบริหารส่วนตำบลกันตังใต้

๑๔	หมู่ที่ ๒	เทีศอุทิศ	คสล.	๔.๐๐	๓๒๙.๐๐	-	-
๑๕	หมู่ที่ ๒	ห้วยตาแก้ว	คสล.	๔.๐๐	๑๘๐.๐๐	๒๕๕๐	๓๙๒,๐๐๐
๑๖	หมู่ที่ ๒	ใสใหญ่ ซอย ๒	หินผุ/หินคลุก/ ลูกรัง	๑.๕๐	๘๔.๐๐	๒๕๕๖	๓๒,๐๐๐

ที่	ที่ตั้ง	ชื่อสายทาง	ประเภทถนน (ดิน,ลูกรัง, คสล. ลาดยาง ,อื่นๆ)	กว้าง (เมตร)	ยาว (เมตร)	ปีงบประมาณ ที่ก่อสร้าง	งบประมาณ (บาท)
ถนนภายในหมู่บ้านที่เชื่อมต่อกับถนนสายหลัก จำนวน ๗๑ สาย							
๑๗	หมู่ที่ ๒	แยกจากซอยใสใหญ่ (หน้าบ้าน ส.อบต. จำนุญ)	ทางดินเดิม	๒.๕๐	๑๒๔.๐๐	๒๕๕๖	๔๘๓,๕๐๐
๑๘	หมู่ที่ ๒	ชุมชนใสใหญ่	ทางดินเดิม	๒.๐๐- ๓.๐๐	๕๐๕.๐๐	๒๕๕๖	-
๑๙	หมู่ที่ ๒	แยกจากถนนกันตั้งใต้- บางแรด	ทางดินเดิม	๒.๐๐	๑๘๕.๐๐	๒๕๕๖	-
๒๐	หมู่ที่ ๒	แยกจากซอยโรงงาน	ทางดินเดิม	๒.๐๐- ๓.๐๐	๑๔๐.๐๐	๒๕๕๖	-
๒๑	หมู่ที่ ๓	ป่าช้าควนมอง	หินคลุก/ลูกรัง	๕.๐๐	๑๘๐.๐๐	-	-
๒๒	หมู่ที่ ๓	สุตรอุทิศ	คสล.	๖.๐๐	๒๐๐.๐๐	๒๕๕๖	๔๘๓,๕๐๐
๒๓	หมู่ที่ ๓	สุสานแต่ฉิว	ลาดยาง	๖.๐๐	๒๐.๐๐	-	-
๒๔	หมู่ที่ ๓	ป่าไม้	คสล.	๔.๐๐	๒๐๐.๐๐	๒๕๕๐	-
๒๕	หมู่ที่ ๓	ควนแดง	คสล.	๓.๕๐	๔๐๐.๐๐	๒๕๕๑	๕๗๐,๐๐๐
๒๖	หมู่ที่ ๓	บ้านตก	คสล.	๕.๐๐	๑,๐๐๐.๐๐	-	-
๒๗	หมู่ที่ ๓	ข้างบ้านนางวันดี	หินผุ	๔.๐๐	๒๐๐.๐๐	๒๕๕๑	๓๒,๐๐๐
๒๘	หมู่ที่ ๔	เกาะเคียม ซอย ๑	คสล.	๒.๐๐	๑๒๐.๐๐	๒๕๕๐	-
๒๙	หมู่ที่ ๔	ลูกดก	คสล.	๔.๐๐	๑๑๐.๐๐	๒๕๕๑	๒๗๑,๐๐๐
๓๐	หมู่ที่ ๔	ศาลาประมง (ทางเท้า)	คสล.	๒.๐๐	๓๙๐.๐๐	-	-
๓๑	หมู่ที่ ๔	ริมคลอง ๑ (ทางเท้า)	คสล.	๑.๐๐	๒๙.๐๐	๒๕๕๐	๒๐,๕๐๐
๓๒	หมู่ที่ ๔	ริมคลอง ๒ (ทางเท้า)	คสล.	๑.๐๐	๔๖.๐๐	๒๕๕๐	๒๙,๕๐๐
๓๓	หมู่ที่ ๔	สะพานหลวง	คสล.	๔.๐๐	๓๘.๐๐	-	-
๓๔	หมู่ที่ ๔	มัสยิด (ทางเท้า)	คสล.	๒.๐๐	๓๘.๐๐	๒๕๕๐	๕๒,๐๐๐
๓๕	หมู่ที่ ๔	บ้านนายเส้น (ทางเท้า)	คสล.	๒.๐๐	๗๘.๐๐	-	-
๓๖	หมู่ที่ ๔	ต้นโด	คสล.	๒.๐๐- ๓.๐๐	๒๑๖.๐๐	-	-
๓๗	หมู่ที่ ๔	ท่าเสม็ด	คสล.	๓.๐๐	๙๐๐.๐๐	-	-
๓๘	หมู่ที่ ๔	ร่วมใจ (ทางเท้า)	คสล.	๒.๐๐	๒๓๕.๐๐	-	-

๓๙	หมู่ที่ ๔	ไปรษณีย์ (ทางเท้า)	คสล.	๑.๕๐- ๒.๐๐	๑๓๑.๐๐	๒๕๕๐	๑๔๔,๐๐๐
๔๐	หมู่ที่ ๔	กลางนา	คสล.	๔.๐๐	๓๒๘.๐๐	-	-
๔๑	หมู่ที่ ๔	คองงูเห่า (ทางเท้า)	คสล.	๒.๐๐	๑๕๐.๐๐	-	-

ที่	ที่ตั้ง	ชื่อสายทาง	ประเภทถนน (ดิน,ลูกรัง, คสล. ลาดยาง ,อื่นๆ)	กว้าง (เมตร)	ยาว (เมตร)	ปีงบประมาณ ที่ก่อสร้าง	งบประมาณ (บาท)
ถนนภายในหมู่บ้านที่เชื่อมต่อกับถนนสายหลัก จำนวน ๗๑ สาย							
๔๒	หมู่ที่ ๔	อนามัย	คสล.	๔.๐๐	๒๐๐.๐๐	-	-
๔๓	หมู่ที่ ๔	อนามัย ซอย ๑	หินผุ/หินคลุก/ ลูกรัง	๔.๐๐	๑๕๐.๐๐	-	-
๔๔	หมู่ที่ ๔	อนามัย ซอย ๒	คสล.	๔.๐๐	๑๘๐.๐๐	-	-
๔๕	หมู่ที่ ๔	หลังอนามัย	คสล./หินผุ	๔.๐๐	๓๖๐.๐๐	-	-
๔๖	หมู่ที่ ๔	บ้านจีชั้น (ทางเท้า)	คสล.	๑.๕๐	๑๖๑.๐๐	-	-
๔๗	หมู่ที่ ๕	ป่าช้าเขาน้อย	หินผุ/หินคลุก/ ลูกรัง	๓.๐๐	๑๕๐.๐๐	๒๕๕๓	๘๔,๐๐๐
๔๘	หมู่ที่ ๕	วิทยาลัย	ลาดยาง	๗.๐๐	๕๐๐.๐๐	-	-
๔๙	หมู่ที่ ๕	วิทยาลัย ซอย ๑	หินผุ/หินคลุก/ ลูกรัง	๔.๐๐	๔๕๐.๐๐	๒๕๕๘	๒๖๖,๐๐๐
๕๐	หมู่ที่ ๕	หัวหาดใหญ่	ลาดยาง/หิน คลุก	๖.๐๐	๓,๕๓๕.๐๐	๒๕๕๑	๔๐๑,๐๐๐
๕๑	หมู่ที่ ๕	เจ็ดพี่น้อง	คสล.	๔.๐๐	๗๐.๐๐	๒๕๕๙	๑๓๑,๐๐๐
๕๒	หมู่ที่ ๕	ใสใหม่	คสล.	๔.๐๐	๓๓๕.๐๐	๒๕๕๐	๗๒๐,๐๐๐
๕๓	หมู่ที่ ๕	ท่าเทียบเรือ	คสล.	๓.๐๐	๑๐๐.๐๐	๒๕๕๗	๑๓๓,๒๐๐
๕๔	หมู่ที่ ๕	บ้านนายหรรณู	คสล.	๓.๐๐	๑๐๐.๐๐	๒๕๕๒	๒๐๑,๕๐๐
๕๕	หมู่ที่ ๕	บางแรด	ลาดยาง	๖.๐๐	๑,๐๐๐.๐๐	-	-
๕๖	หมู่ที่ ๕	หน่วยพิทักษ์ป่าชาย เลน ๓	หินผุ/หินคลุก/ ลูกรัง	๔.๐๐	๘๐.๐๐	-	-
๕๗	หมู่ที่ ๕	สมใจนึก	ดินเดิม	๔.๐๐	๙๗.๐๐	๒๕๕๔	-
๕๘	หมู่ที่ ๕	ป่าช้าตะหาร้า	คสล.	๓.๕๐	๑๒๐.๐๐	๒๕๕๓	๒๓๙,๐๐๐
๕๙	หมู่ที่ ๕	แยกจากซอยท่าเทียบ เรือ	คสล.	๓.๕๐	๕๐.๐๐	๒๕๕๖	๗๓,๐๐๐
๖๐	หมู่ที่ ๕	หัวทุ่งซอย ๑	คสล.	๔.๐๐	๖๘.๐๐	๒๕๕๖	๑๗๐,๐๐๐
๖๑	หมู่ที่ ๕	หัวทุ่งซอย ๒	หินผุ/หินคลุก	๔.๐๐	๒๕๕.๐๐	๒๕๕๕	๙๙,๐๐๐
๖๒	หมู่ที่ ๕	ห้าพี่น้อง	คสล.	๓.๐๐	๕๐.๐๐	๒๕๕๖	๙๓,๐๐๐
๖๓	หมู่ที่ ๕	ท่าสาย	หินคลุก	๔.๐๐	๑๘๐.๐๐	๒๕๕๖	-
๖๔	หมู่ที่ ๖	สะพานน้ำผึ้ง	หินผุ/หินคลุก/	๔.๐๐	๖๓.๐๐	-	-

			ลูกรัง				
๖๕	หมู่ที่ ๖	กันตังใต้ ซอย ๑	คสล.	๔.๐๐-๗.๐๐	๕๑๐.๐๐	๒๕๔๘	๑,๐๖๔,๐๐๐

ที่	ที่ตั้ง	ชื่อสายทาง	ประเภทถนน (ดิน,ลูกรัง, คสล. ลาดยาง ,อื่นๆ)	กว้าง (เมตร)	ยาว (เมตร)	ปีงบประมาณ ที่ก่อสร้าง	งบประมาณ (บาท)
ถนนภายในหมู่บ้านที่เชื่อมต่อกับถนนสายหลัก จำนวน ๗๑ สาย							
๖๖	หมู่ที่ ๖	ต้นขาม	คสล.	๓.๕๐	๘๐๐.๐๐	-	-
๖๗	หมู่ที่ ๖	กันตังใต้ ซอย ๒	คสล.	๔.๐๐	๑๐๐.๐๐	๒๕๕๐	๔๖๐,๐๐๐
๖๘	หมู่ที่ ๖	หลังวัด	คสล.	๔.๐๐	๑๐๐.๐๐	-	-
๖๙	หมู่ที่ ๖	หน้าวัด	คสล.	๔.๐๐	๑๐๐.๐๐	-	-
๗๐	หมู่ที่ ๖	คอกเปิด	ลาดยาง	๗.๐๐	๑,๐๒๕.๐๐	-	-
๗๑	หมู่ที่ ๖	จุฬาวิลล์	หินผุ/หินคลุก/ลูกรัง	๕.๐๐	๑,๒๐๐.๐๐	๒๕๕๑	-
๗๒	หมู่ที่ ๖	บ้านกลาง (ทางเท้า)	คสล.	๑.๕๐-๒.๐๐	๑๘๐.๐๐	-	-
๗๓	หมู่ที่ ๖	บ้านออก	คสล.	๓.๕๐	๑๐๐.๐๐	-	-
๗๔	หมู่ที่ ๖	โนไรรุ	คสล.	๔.๐๐	๔๖๗.๐๐	-	-
รวมยาวรวมทั้งสิ้น					๓๘,๗๙๒.๐๐		

รวมประเภทถนน ลาดยาง จำนวน ๗ สาย ความยาว ๒๐,๘๘๗.๐๐ เมตร
รวมประเภทถนน คอนกรีตเสริมเหล็ก จำนวน ๔๗ สาย ความยาวรวม ๑๐,๙๖๐.๐๐ เมตร
รวมประเภทถนน หินคลุก/หินผุ/ลูกรัง จำนวน ๑๕ สาย ความยาวรวม ๕,๘๙๔.๐๐ เมตร
รวมประเภทถนน ทางดินเดิม จำนวน ๕ สาย ความยาวรวม ๑,๐๕๑.๐๐ เมตร

๕.๒ การไฟฟ้า

การไฟฟ้าในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลกันตังใต้ มีไฟฟ้าเข้าถึงหมู่บ้านทุกหมู่บ้าน ประชากรขององค์การบริหารส่วนตำบลกันตังใต้มีไฟฟ้าใช้แล้ว ๑๐๐%

๕.๓ การประปา

ประชาชนในตำบลกันตังใต้ ได้รับการบริการด้านการประปาจากภารกิจการประปาของหมู่บ้านครบทั้ง ๖ หมู่บ้าน ส่วนใหญ่เป็นประปาระบบผิวดิน โดยแหล่งน้ำที่ใช้ในการผลิตประปาส่วนมากใช้น้ำดิบจากอ่างเก็บน้ำห้วยลึกมาผลิตน้ำประปาให้บริการประชาชน แต่เนื่องจากในฤดูฝน น้ำในอ่างเก็บน้ำห้วยลึกจะขุ่นมากทำให้เกิดศักยภาพของระบบกรองของประปาหมู่บ้าน น้ำประปาจึงไม่มีคุณภาพ บางหมู่บ้านจึงหันมาใช้น้ำบาดาลในการผลิตประปาแทน องค์การบริหารส่วนตำบลกันตังใต้ มีระบบน้ำประปา ๒ รูปแบบ คือ ระบบประปาแบบผิวดิน และระบบประปาแบบบาดาล

-ระบบน้ำประปาจากแหล่งน้ำบ่อบาดาลและผิวดิน ระบบหอดัง มีจำนวน ๑๓ จุด คือ

๑. จุดบ้านนายเสถียร หมู่ที่ ๒ ความจุ ๓๐ ลูกบาศก์เมตร
๒. จุดบ้านนายทอด หมู่ที่ ๒ ความจุ ๑๒ ลูกบาศก์เมตร
๓. จุดบ้านนายเทิด หมู่ที่ ๒ ความจุ ๒๐ ลูกบาศก์เมตร

๔. จุดบ้านควนแดง(ใหม่)	หมู่ที่ ๓	ความจุ	๒๐	ลูกบาศก์เมตร
๕. จุดบ้านตึก	หมู่ที่ ๓	ความจุ	๑๒	ลูกบาศก์เมตร
๖. จุดบ้านนายชวด	หมู่ที่ ๓	ความจุ	๒๐	ลูกบาศก์เมตร
๗. จุด รร.บ้านจุปะ	หมู่ที่ ๓	ความจุ	๓๐	ลูกบาศก์เมตร
๘. จุดวิทยาลัยการอาชีพกันตัง	หมู่ที่ ๓	ความจุ	๔๕	ลูกบาศก์เมตร
๙. จุดบ้านนายทิกา	หมู่ที่ ๕	ความจุ	๒๐	ลูกบาศก์เมตร
๑๐. จุด รร.บ้านแตะหรี	หมู่ที่ ๕	ความจุ	๑๒	ลูกบาศก์เมตร
๑๑. จุดบ้านนายจวบ	หมู่ที่ ๕	ความจุ	๒๐	ลูกบาศก์เมตร
๑๒. จุดบ้านแตะหรี (ใหม่)	หมู่ที่ ๕	ความจุ	๑๒	ลูกบาศก์เมตร
๑๓. จุดโนไร่	หมู่ที่ ๖	ความจุ	๒๐	ลูกบาศก์เมตร

-จำนวนผู้ใช้น้ำประปาขององค์การบริหารส่วนตำบลกันตังได้ รวม ๔๑๗ ราย^{๑๓} แยกดังนี้

หมู่ที่	จำนวนผู้ใช้น้ำประปา (ราย)
๑ บ้านท่าเรือ	-
๒ บ้านควนมอง	๔๗
๓ บ้านจุปะ	๑๔๓
๔ บ้านเกาะเคี่ยม	-
๕ บ้านแตะหรี	๒๐๐
๖ บ้านกันตังใต้	๒๗
รวม	๔๑๗

๕.๔ โทรศัพท์

การใช้บริการโทรศัพท์ส่วนใหญ่ประชาชนจะมีโทรศัพท์มือถือเกือบทุกคนแล้วมีตู้โทรศัพท์สาธารณะในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน ๑๑ ตู้

๕.๕ ไปรษณีย์หรือการสื่อสารหรือการขนส่ง และวัสดุ ครุภัณฑ์

มีที่ทำการไปรษณีย์โทรเลขเอกชนที่ให้บริการ จำนวน ๑ แห่ง คือ บ้านเกาะเคี่ยม

๖ ระบบเศรษฐกิจ

๖.๑ การเกษตร

ตำบลกันตังใต้มีพื้นที่ทำการเกษตรทั้งหมด ๙,๕๘๖ ไร่^{๑๔} โดยแบ่งเป็นหมู่ต่าง ๆ ดังนี้

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	พื้นที่การเกษตร (ไร่)
๑	บ้านท่าเรือ	๑,๒๑๒
๒	บ้านควนมอง	๒,๐๓๘
๓	บ้านจุปะ	๒,๒๓๒
๔	บ้านเกาะเคี่ยม	๗๖๘
๕	บ้านแตะหรี	๒,๘๔๔
๖	บ้านกันตังใต้	๔๙๒
รวม		๙,๕๘๖

^{๑๓} ข้อมูลจากกองคลัง ณ เดือนกันยายน ๒๕๕๙

^{๑๔} ข้อมูลด้านการเกษตร หนังสือสำนักงานเกษตรอำเภอกันตังที่ ตง ๐๓๐๙/๕๗๙ ลงวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๙

ด้านปศุสัตว์ จำนวนข้อมูลเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์ในเขตพื้นที่ตำบลกันตังใต้^{๑๕}

หมู่ที่	โค(ตัว)	กระบือ(ตัว)	สุกร(ตัว)	ไก่(ตัว)	เป็ด(ตัว)	แพะ(ตัว)	ห่าน(ตัว)	อื่นๆ(ตัว)	นกกระทา(ตัว)	รวม(ตัว)
๑	-	-	๒๐	๒๔๒	๖๖	-	๓	๖๓	-	๓๙๔
๒	๑๔๗	-	๓๐	๑,๑๖๗	๑๐	-	๑๐	๑๐	-	๑,๓๖๔
๓	๒๖๘	-	-	๒,๕๑๗	๓๗	๑๖๘	๓	๕๑	-	๓,๐๔๔
๔	๔๖	-	-	๙๕๑	๖๕๔	๑๘๗	๙	๒๗๑	-	๒,๑๑๘
๕	๕๔	-	-	๘๒๗	๑๔๔	๑๒๔	-	๑๘๐	-	๑,๓๒๙
๖	๒๔	-	-	๗๙๒	๓๓	๐	๑	๓๗	-	๘๘๗
รวม	๕๓๙	-	๕๐	๖,๔๙๖	๙๔๔	๔๗๙	๒๖	๖๑๒	-	๙,๑๔๖

๖.๒ การประมง

การประมงในตำบลกันตังใต้ สภาพการณ์ด้านการประมงในพื้นที่แบ่งออกเป็นสองประเภท คือ

๑. การประมงพื้นบ้าน หมายถึง การประมงที่ใช้เรือทำการประมงที่มีขนาดความยาวไม่เกิน ๑๐ เมตร เครื่องยนต์เรือไม่เกิน ๓๐ แรงม้า ใช้เครื่องมือทำการประมงไม่ทันสมัยมากนัก อวนลอยกุ้งสามชั้น อวนจมปู ลอบปลา ฯลฯ แหล่งทำการประมงจะอยู่บริเวณชายฝั่ง ออกทำการประมงเที่ยวละ ๒-๓ คน ส่วนใหญ่จะเป็นแรงงานในครอบครัว หรือจ้างไม่เกิน ๒ คน สัตว์น้ำที่เป็นรายได้หลักของชาวประมงพื้นบ้าน ได้แก่ กุ้งทะเล ปูม้า ปลาเห็ดโคน ปลาทุ ปลาปลิง ปลาสิ่กุน ปลาหลังเขียว เป็นต้น

๒. การทำประมงพาณิชย์ อาจแบ่งเป็นการทำประมงในน่านน้ำไทย และการประมงนอกน่านน้ำ เครื่องมือทำการประมงที่สำคัญ ได้แก่ อวนลาก อวนล้อมจับ เป็นต้น ปัจจุบันทรัพยากรสัตว์น้ำ ในน่านน้ำไทย ลดลงมากทำให้เรือประมงพาณิชย์ส่วนใหญ่จะออกไปทำการประมงนอกน่านน้ำ แหล่งทำการประมงนอกน่านน้ำ ในบริเวณทะเลอันดามัน ได้แก่ น่านน้ำของพม่า อย่างไรก็ตามเรืออวนล้อมจับขนาดกลางและเรืออวนลากขนาดเล็กยังสามารถทำการประมงในน่านน้ำไทยได้แต่ยังมีปัญหาน้ำมันเชื้อเพลิงราคาแพง และขาดแรงงานประมง

๖.๓ การพาณิชย์และกลุ่มอาชีพ

ภายในตำบลกันตังใต้ มีหน่วยธุรกิจการค้าพอประมาณ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นสถานประกอบการขนาดเล็กตามสภาพของชุมชนชนบททั่วไปของภาคใต้ มีดังนี้

- ร้านขายของชำ จำนวน ๕๔ แห่ง
- บั๊มน้ำมัน จำนวน ๑ แห่ง
- ร้านซ่อมรถ จำนวน ๗ แห่ง
- ร้านเสริมสวย จำนวน ๑๑ แห่ง
- โรงกลึง จำนวน ๒ แห่ง
- ร้านจำหน่ายปุ๋ย จำนวน ๑ แห่ง
- โรงผลิตน้ำดื่ม จำนวน ๒ แห่ง
- ร้านเย็บผ้า จำนวน ๗ แห่ง
- ร้านอินเทอร์เน็ต จำนวน ๖ แห่ง

^{๑๕} ข้อมูลจากปศุสัตว์อำเภอกันตัง ที่ ตง ๐๒๐๘/๗๕ ลงวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

กลุ่มอาชีพของตำบลกันตังใต้ ส่วนใหญ่จะเป็นกลุ่มอาชีพทางการเกษตร เป็นการรวมตัวกันแบบหลวมๆ เพื่อเงื่อนไขในการกู้ยืมเงินเท่านั้น แต่ยังมีกลุ่มที่รวมตัวกันอย่างเข้มแข็ง ได้แก่

๑. กลุ่มประมงพื้นบ้าน หมู่ที่ ๑
๒. กลุ่มประมงพื้นบ้าน หมู่ที่ ๔
๓. กลุ่มผ้าบาติกบ้านแตะหรั้า หมู่ที่ ๕
๔. กลุ่มไม้กวาดดอกหญ้า หมู่ที่ ๕

๖.๔ แรงงาน

แรงงานส่วนใหญ่ของตำบลกันตังใต้ เป็นแรงงานภาคเกษตรกรรมเป็นส่วนใหญ่ เป็นแรงงานที่สั่งสมประสบการณ์จากการทำงาน ไม่มีการฝึกฝนฝีมือแรงงานที่ถูกต้อง แรงงานในตำบลกันตังใต้จะมีลักษณะดังนี้

๑. แรงงานในครัวเรือน แรงงานที่ใช้ในการทำการเกษตรหรือแรงงานนอกภาคเกษตรส่วนใหญ่เป็นแรงงานครอบครัว ซึ่งมีอายุระหว่าง ๑๕ -๓๕ ปี โดยเฉลี่ยทั่วไปจะใช้แรงงานภายในครอบครัวประมาณ ๒-๓ คน

๒. แรงงานจ้าง การทำการเกษตรในกรณีที่เกษตรกรมีการทำการเกษตรหลายชนิดหรือหลายอย่างทำพร้อมกันกับแรงงานในครอบครัวจะไม่เพียงพอจะต้องจ้างแรงงานคนภายนอกครอบครัวมาเป็นแรงงาน โดยจ่ายค่าตอบแทนเป็นเงินหรือนอกจากการทำยางพาราแล้วเกษตรกรที่เลี้ยงกุ้ง เลี้ยงปลาพร้อมกันไปด้วยจะต้องจ้างบุคคลภายนอกครอบครัวเพื่อมาช่วยดูแลกิจกรรมอย่างทั่วถึงสำหรับค่าจ้างในการทำสวนยางพาราในปัจจุบันแบ่ง ๕๐ : ๕๐ สำหรับค่าจ้างแรงงานบ่อกุ้งเลี้ยงปลาในบ่อหรือกระชังจะได้ค่าจ้างประมาณวันละ ๓๐๐ - ๕๐๐.- บาท

๓. การอพยพแรงงาน การอพยพแรงงานของประชากรส่วนใหญ่ไปทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม ปลาปน แพปลา หรือรับจ้างกรีดยาง และทำการก่อสร้างต่างจังหวัด

๗ เศรษฐกิจพอเพียงท้องถิ่น (ด้านการเกษตรและแหล่งน้ำ)

๗.๑ ข้อมูลพื้นฐานของหมู่บ้าน

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	ขนาดพื้นที่ (ไร่)	จำนวนครัวเรือน
๑	บ้านท่าเรือ	๑,๒๑๒	๑๒๑
๒	บ้านควนมอง	๒,๐๓๘	๒๘๘
๓	บ้านจุปะ	๒,๒๓๒	๒๙๗
๔	บ้านเกาะเคี่ยม	๗๖๘	๕๙๘
๕	บ้านแตะหรั้า	๒,๘๔๔	๒๘๔
๖	บ้านกันตังใต้	๔๙๒	๓๗๖
รวม		๙,๕๘๖	๑,๙๖๔

๗.๒ ข้อมูลด้านการเกษตร

(๑) หมู่ที่ ๑ บ้านท่าเรือ

มีพื้นที่ทั้งหมด ๑,๒๑๒ ไร่ ทำการเกษตร ดังนี้

ประเภทของการทำการเกษตร		จำนวน	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย (บาท/ไร่)	ราคาขายโดยเฉลี่ย (บาท/ไร่)
๒.๑) ทำนา	☐ ในเขตชลประทานคร้าวเรือนไร่กก./ไร่บาท/ไร่บาท/ไร่
	☐ นอกเขตชลประทานคร้าวเรือนไร่กก./ไร่บาท/ไร่บาท/ไร่
๒.๒) ทำสวน	สวน.....ยางพารา.....๕.....คร้าวเรือน๑๒๐.....ไร่กก./ไร่๘๐.....บาท/ไร่๘๗.....บาท/ไร่
๒.๓) ทำไร่	☐ ไร่อ้อยคร้าวเรือนไร่กก./ไร่บาท/ไร่บาท/ไร่
	☐ อื่นๆ โปดระบุคร้าวเรือนไร่กก./ไร่บาท/ไร่บาท/ไร่
๒.๔) อื่นๆ	☐ อื่นๆ โปดระบุคร้าวเรือนไร่กก./ไร่บาท/ไร่บาท/ไร่

(๒) หมู่ที่ ๒ บ้านควนมอง

มีพื้นที่ทั้งหมด ๒,๐๓๘ ไร่ ทำการเกษตร ดังนี้

ประเภทของการทำการเกษตร		จำนวน	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย (บาท/ไร่)	ราคาขายโดยเฉลี่ย (บาท/ไร่)
๒.๑) ทำนา	☐ ในเขตชลประทานคร้าวเรือนไร่กก./ไร่บาท/ไร่บาท/ไร่
	☐ นอกเขตชลประทานคร้าวเรือนไร่กก./ไร่บาท/ไร่บาท/ไร่
๒.๒) ทำสวน	สวน.....ยางพารา.....๑๕๐.....คร้าวเรือน๑,๕๐๐.....ไร่กก./ไร่๘๐.....บาท/ไร่๘๗.....บาท/ไร่
๒.๓) ทำไร่	☐ ไร่อ้อยคร้าวเรือนไร่กก./ไร่บาท/ไร่บาท/ไร่
	☐ อื่นๆ โปดระบุคร้าวเรือนไร่กก./ไร่บาท/ไร่บาท/ไร่
๒.๔) อื่นๆ	☐ อื่นๆ โปดระบุคร้าวเรือนไร่กก./ไร่บาท/ไร่บาท/ไร่

(๓) หมู่ที่ ๓ บ้านจูปะ

มีพื้นที่ทั้งหมด ๓,๕๙๘ ไร่ ทำการเกษตร ดังนี้

ประเภทของการทำการเกษตร		จำนวน	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย (บาท/ไร่)	ราคาขายโดยเฉลี่ย (บาท/ไร่)
๒.๑) ทำนา	☐ ในเขตชลประทานคร้าวเรือนไร่กก./ไร่บาท/ไร่บาท/ไร่
	☐ นอกเขตชลประทานคร้าวเรือนไร่กก./ไร่บาท/ไร่บาท/ไร่
๒.๒) ทำสวน	สวน.....ยางพารา.....	..๑๒๐..คร้าวเรือน ..๑,๕๐๐.....ไร่กก./ไร่	..๘๐.....บาท/ไร่	..๘๗.....บาท/ไร่
๒.๓) ทำไร่	☐ ไร่อ้อยคร้าวเรือนไร่กก./ไร่บาท/ไร่บาท/ไร่
	☐ อื่นๆ โปรดระบุคร้าวเรือนไร่กก./ไร่บาท/ไร่บาท/ไร่
๒.๔) อื่นๆ	☐ อื่นๆ โปรดระบุคร้าวเรือนไร่กก./ไร่บาท/ไร่บาท/ไร่

(๔) หมู่ที่ ๔ บ้านเกาะเคี่ยม

มีพื้นที่ทั้งหมด ๖๕๐ ไร่ ทำการเกษตร ดังนี้

ประเภทของการทำการเกษตร		จำนวน	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย (บาท/ไร่)	ราคาขายโดยเฉลี่ย (บาท/ไร่)
๒.๑) ทำนา	☐ ในเขตชลประทานคร้าวเรือนไร่กก./ไร่บาท/ไร่บาท/ไร่
	☐ นอกเขตชลประทานคร้าวเรือนไร่กก./ไร่บาท/ไร่บาท/ไร่
๒.๒) ทำสวน	สวน.....ยางพารา.....	..๓๐..คร้าวเรือน ..๒๕๐.....ไร่กก./ไร่	..๘๐.....บาท/ไร่	..๘๗.....บาท/ไร่
๒.๓) ทำไร่	☐ ไร่อ้อยคร้าวเรือนไร่กก./ไร่บาท/ไร่บาท/ไร่
	☐ อื่นๆ โปรดระบุคร้าวเรือนไร่กก./ไร่บาท/ไร่บาท/ไร่
๒.๔) อื่นๆ	☐ อื่นๆ โปรดระบุคร้าวเรือนไร่กก./ไร่บาท/ไร่บาท/ไร่

(๕) หมู่ที่ ๕ บ้านตะหารำ

มีพื้นที่ทั้งหมด ๔,๑๖๐ ไร่ ทำการเกษตร ดังนี้

ประเภทของการทำการเกษตร		จำนวน	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย (บาท/ไร่)	ราคาขายโดยเฉลี่ย (บาท/ไร่)
๒.๑) ทำนา	☐ ในเขตชลประทานคร้าวเรือนไร่กก./ไร่บาท/ไร่บาท/ไร่
	☐ นอกเขตชลประทานคร้าวเรือนไร่กก./ไร่บาท/ไร่บาท/ไร่
๒.๒) ทำสวน	สวน.....ยางพารา.....๘๕.....คร้าวเรือน๘๒๕.....ไร่กก./ไร่๘๐.....บาท/ไร่๘๗.....บาท/ไร่
	สวน.....ปาล์มน้ำมัน.....๒๐.....คร้าวเรือน๑๐๕.....ไร่กก./ไร่บาท/ไร่บาท/ไร่
๒.๓) ทำไร่	☐ ไร่อ้อยคร้าวเรือนไร่กก./ไร่บาท/ไร่บาท/ไร่
	☐ อื่นๆ โปดระบุคร้าวเรือนไร่กก./ไร่บาท/ไร่บาท/ไร่
๒.๔) อื่นๆ	☒ อื่นๆ โปดระบุ๑๕.....คร้าวเรือน๑๘๕.....ไร่กก./ไร่บาท/ไร่บาท/ไร่

(๖) หมู่ที่ ๖ บ้านกันตังใต้

มีพื้นที่ทั้งหมด ๑,๐๕๐ ไร่ ทำการเกษตร ดังนี้

ประเภทของการทำการเกษตร		จำนวน	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย (บาท/ไร่)	ราคาขายโดยเฉลี่ย (บาท/ไร่)
๒.๑) ทำนา	☐ ในเขตชลประทานคร้าวเรือนไร่กก./ไร่บาท/ไร่บาท/ไร่
	☐ นอกเขตชลประทานคร้าวเรือนไร่กก./ไร่บาท/ไร่บาท/ไร่
๒.๒) ทำสวน	สวน.....ยางพารา.....๓๐.....คร้าวเรือน๕๐๐.....ไร่กก./ไร่๘๐.....บาท/ไร่๘๗.....บาท/ไร่
๒.๓) ทำไร่	☐ ไร่อ้อยคร้าวเรือนไร่กก./ไร่บาท/ไร่บาท/ไร่
	☐ อื่นๆ โปดระบุคร้าวเรือนไร่กก./ไร่บาท/ไร่บาท/ไร่
๒.๔) อื่นๆ	☐ อื่นๆ โปดระบุคร้าวเรือนไร่กก./ไร่บาท/ไร่บาท/ไร่

๗.๒ ข้อมูลด้านแหล่งน้ำทางการเกษตร

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	แหล่งน้ำธรรมชาติ		แหล่งน้ำที่สร้างขึ้น		
		ลำห้วย	หนอง	อ่างเก็บน้ำ	ฝาย	คลองชลประทาน
๑	บ้านท่าเรือ	-				
๒	บ้านควนมอง	ห้วยย่ำตี/ห้วยตาแก้ว		หมู่ที่ ๒,๓,๔ ใช้แหล่งน้ำผิวดินจาก โครงการอ่างเก็บน้ำ ห้วยลิกอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ซึ่งตั้งอยู่หมู่ที่ ๒ ต.วังวน อ.กันตัง จ.ตรัง อบต.กันตังได้ เป็นเจ้าของ โครงการ และอยู่ในความรับผิดชอบของกรมชลประทาน		
๓	บ้านจุปะ	ห้วยวังม่วง/ห้วยวังพรุ/ ห้วยค้อ				
๔	บ้านเกาะเคียม	-				
๕	บ้านแตะหรั	-				
๖	บ้านกันตังใต้	ห้วยย่ำตี				

๗.๓ ข้อมูลด้านแหล่งน้ำกิน น้ำใช้

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	บ่อบาดาล (บ่อ)	บ่อน้ำตื้น (บ่อ)	ระบบประปา
๑	บ้านท่าเรือ	-	๒	ประปาภูมิภาค
๒	บ้านควนมอง	๙	๓	ประปาภูมิภาค/ประปาหมู่บ้าน (บาดาล)/ ประปาหมู่บ้าน (ผิวดิน)
๓	บ้านจุปะ	๖	๑๓	ประปาภูมิภาค/ประปาหมู่บ้าน (บาดาล)/ ประปาหมู่บ้าน (ผิวดิน)
๔	บ้านเกาะเคียม	๑	๑๐	ประปาภูมิภาค/ประปาหมู่บ้าน (ผิวดิน)
๕	บ้านแตะหรั	-	๓๕	ประปาหมู่บ้าน (บาดาล)
๖	บ้านกันตังใต้	๓	๗	ประปาภูมิภาค/ประปาหมู่บ้าน (บาดาล)

๘ ศาสนา ประเพณีและวัฒนธรรม

๘.๑ การนับถือศาสนา

ตำบลกันตังใต้ส่วนใหญ่ผู้นับถือศาสนาพุทธ รองลงมาคือ ศาสนาอิสลาม และศาสนาคริสต์ และมีสถาบันและองค์กรทางศาสนา ดังนี้

- วัด ที่พักสงฆ์ และสำนักสงฆ์ จำนวน ๓ แห่ง ดังนี้
 - (๑) วัดกันตังใต้ ตั้งอยู่หมู่ที่ ๖ บ้านกันตังใต้
 - (๒) ที่พักสงฆ์บ้านไต่หรั ตั้งอยู่หมู่ที่ ๓ บ้านจุปะ
 - (๓) ที่พักสงฆ์ห้วงามราชภุรรี้นรมย์ ตั้งอยู่หมู่ที่ ๓ บ้านจุปะ
- โบสถ์ - แห่ง
- มัสยิด ๔ แห่ง
 - (๑) มัสยิดดารุสลามบ้านจุปะ ตั้งอยู่หมู่ที่ ๓ บ้านจุปะ
 - (๒) มัสยิดมูญาฮีดีนบ้านเกาะเคียม ตั้งอยู่หมู่ที่ ๔ บ้านเกาะเคียม
 - (๓) มัสยิดซุ่นตอตันวะหัดะ ตั้งอยู่หมู่ที่ ๔ บ้านเกาะเคียม
 - (๔) มัสยิดบ้านแตะหรั ตั้งอยู่หมู่ที่ ๕ บ้านแตะหรั
- ศาลเจ้า - แห่ง

๘.๒ ประเพณีและงานประเพณี

ความเชื่อเรื่องบุญเรื่องกรรม การสร้างสมบุญบารมีในกิจการทางศาสนาพุทธนั้น เป็นสิ่งที่ชาวตำบลกันตังได้ให้ความสำคัญ งานบุญงานกุศลใดก็ตามจะได้รับความร่วมมือจากทุกคนเป็นอย่างดี ด้วยความเชื่อว่าหากสร้างสมบุญได้มากก็จะทำให้สบายใจและมั่นใจได้ว่าภพชาติหน้าตนจะมีความสุขยิ่งๆ ขึ้นไป

โดยส่วนใหญ่แล้วประเพณีหรือพิธีกรรมของชาวตำบลกันตังได้จะเป็นประเพณีเกี่ยวกับพุทธศาสนามีดังนี้

เดือนห้า - ประเพณีวันสงกรานต์/ประเพณีรดน้ำดำหัวผู้สูงอายุ

จะจัดในวันขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๕ ซึ่งถือเป็นวันขึ้นปีใหม่ของไทย พระสงฆ์จะนำพระพุทธรูปออกจากโบสถ์มาไว้บริเวณที่เหมาะสม เช่น หน้าโบสถ์ และจัดหาขันเงินหรือขันโลหะใบใหญ่ใส่น้ำ ดอกไม้ น้ำอบน้ำปรุง และขันเงินใบเล็กๆ เตรียมไว้ให้ญาติโยมมาตั้งน้ำสรงพระพุทธรูปนั้น หรือชาวบ้านอาจจะเตรียมน้ำอบน้ำปรุงมาเองด้วยก็ได้ จากนั้นก็ร่วมกันสรงน้ำพระพุทธรูป หรือสรงน้ำตามโอกาสสะดวกในช่วงกลางวัน ระหว่างนี้ชาวบ้านอาจจะพากันเล่นดนตรีเพื่อความสนุกสนาน ลูกหลานจะทำการไปเยี่ยมและรดน้ำดำหัวญาติผู้ใหญ่ จากนั้นจึงเล่นสาดน้ำกัน โดยมากในวันสงกรานต์นี้จะมีการทำบุญใส่บาตรในตอนเช้าด้วยเพื่อเป็นสิริมงคลในการเริ่มต้นปีใหม่ ให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมประสบแต่ความสุขความเจริญ ความก้าวหน้า พ้นจากทุกข์ภัยทั้งหลาย หากผู้ใดที่ประสบความทุกข์ยากประการใดอยู่ก็จะขอพรให้หลุดพ้นจากความทุกข์นั้นและมีความเจริญรุ่งเรืองขึ้น

เดือนสิบ - ประเพณีสารทเดือนสิบ

เป็นงานบุญประเพณีของคนภาคใต้ของประเทศไทย ที่ได้รับอิทธิพลด้านความเชื่อ ซึ่งมาจากทางศาสนาพราหมณ์ โดยมีการผสมผสานกับความเชื่อทางพระพุทธศาสนาเข้ามาในภายหลัง โดยมีจุดมุ่งหมายสำคัญเพื่อเป็นการอุทิศส่วนกุศล ให้แก่ดวงวิญญาณของบรรพชนและญาติที่ล่วงลับ ซึ่งเชื่อว่าจะได้รับการปล่อยตัวมาจากภูมินรก ที่ตนต้องจองจำอยู่เนื่องจากผลกรรมที่ตนได้เคยทำไว้ ตอนที่ยังมีชีวิตอยู่ โดยจะเริ่มปล่อยตัวจากภูมินรกในทุก วันแรม ๑ ค่ำ เดือน ๑๐ เพื่อมายังโลกมนุษย์ โดยมีจุดประสงค์ในการมาขอส่วนบุญจากลูกหลานญาติพี่น้อง ที่ได้เตรียมการอุทิศไว้ให้ เป็นการแสดงความกตัญญูต่อบุพการีและผู้ล่วงลับ หลังจากนั้นก็จะกลับไปยังภูมินรก ในวันแรม ๑๕ ค่ำ เดือน ๑๐

ช่วงระยะเวลาในการประกอบพิธีกรรมของประเพณีสารทเดือนสิบ จะมีขึ้นในวันแรม ๑ ค่ำ ถึงวันแรม ๑๕ ค่ำ เดือน ๑๐ ของทุกปี แต่สำหรับวันที่ชาวใต้มักจะนิยมทำบุญกันมากคือ วันแรม ๑๓ ถึง ๑๕ ค่ำ ประเพณีวันสารทเดือนสิบ โดยในส่วนใหญ่แล้วจะตรงกับเดือนกันยายน

เดือนสิบเอ็ด - ประเพณีลากพระ (ชักพระ)

ช่วงเวลา วันลากพระ จะทำกันในวันออกพรรษา คือวันแรม ๑ ค่ำ เดือน ๑๑ โดยตกลงนัดหมายลากพระไปยังจุดศูนย์รวม วันรุ่งขึ้น แรม ๒ ค่ำ เดือน ๑๑ จึงลากพระกลับวัด

เป็นประเพณีทำบุญในวันออกพรรษา ปฏิบัติตามความเชื่อที่ว่า เมื่อครั้งที่พระพุทธเจ้าเสด็จไปจำพรรษา ณ สวรรค์ชั้นดาวดึงส์เพื่อโปรดพระมารดา เมื่อครบพรรษาจึงเสด็จกลับมายังโลกมนุษย์ พุทธศาสนิกชนไปรับเสด็จ แล้วอัญเชิญพระพุทธเจ้าประทับบนบุษบกแล้วแห่แหน

๑. การแตงนมพระ

นมพระ หมายถึงนมพระเป็นพาหนะที่ใช้บรรทุกพระลาก นิยมทำ ๒ แบบ คือ ลากพระทางบก เรียกว่า นมพระ ลากพระทางน้ำ เรียกว่า "เรือพระ" นมพระสร้างเป็นร้านม้า มีไม้สองท่อนรองรับข้างล่างทำเป็นรูปพญานาค มีล้อ ๔ ล้ออยู่ใต้ตัวพญานาค ร้านม้าใช้ไม้ไผ่สานทำฝาผนัง ตกแต่งลวดลายระบายสีสวยงาม ครอบ ๆ ประดับด้วยผ้าแพรสี ธงริ้ว ธงสามชาย ธงราว ธงยืนห้อยระยง ประดับต้นกล้วย ต้นอ้อย ทางมะพร้าว

ดอกไม้สดทำอุบะห้อยระย้า มีดัมท่อยด้วยใบพ้อแขวนหน้ามพระ ตัวพญานาคประดับกระจกแวววาวสีสวย ช่าง ๆ นมพระแขวนโพน กลอง ระฆัง ฆ้อง ด้านหลังนมพระวางเก้าอี้ เป็นที่นั่งของพระสงฆ์ ยอดนมอยู่บนสุดของนมพระ ได้รับการแต่งอย่างบรรจงดูแลเป็นพิเศษ เพราะความสง่าได้สัดส่วนของนมพระขึ้นอยู่กัวยอดนม

๒. การอัญเชิญพระลากขึ้นประดิษฐานบนนมพระ

พระลาก คือพระพุทธรูปยืน แต่ที่นิยมคือ พระพุทธรูปปางอุ้มบาตร เมื่อถึงวันขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๑๑ พุทธบริษัทจะสงฆ์พระลากเปลี่ยนจิวร แล้วอัญเชิญขึ้นประดิษฐานบนนมพระ แล้วพระสงฆ์จะเทศนาเรื่องการเสด็จไปดาวดึงส์ของพระพุทธเจ้า ตอนเช้ามีดัมในวันแรม ๑ ค่ำเดือน ๑๑ ชาวบ้านจะมาตักบาตรหน้านมพระ เรียกว่า ตักบาตรหน้าล้อ เสร็จแล้วจึงอัญเชิญพระลากขึ้นประดิษฐานบนนมพระ ในตอนนี้ บางวัดจะทำพิธีทางไสยศาสตร์เพื่อให้การลากพระราบรื่น ปลอดภัย

๓. การลากพระ

ใช้เชือกแบ่งผูกเป็น ๒ สาย เป็นสายผู้หญิงและสายผู้ชาย โดยใช้โพน (ปัด) ฆ้อง ระฆัง เป็นเครื่องตีให้จังหวะเร้าใจในการลากพระ คนลากจะเบียดเสียดกันสนุกสนานและประสานเสียงร้องบทลากพระ เพื่อผ่อนคลาย ตัวอย่าง บทร้องที่ใช้ลากพระสร้อย : อีสาระพา เฮโล เฮโล ไอ้ไทรกลมกลม หัวนมสาวสาว ไอ้ไทรยาวยาว สาวสาวชอบใจ

ประเพณีลากพระ เป็นการแสดงออกถึงความพร้อมเพรียง สามัคคีพร้อมใจกันในการทำบุญทำทาน จึงให้สาระและความสำคัญดังนี้

๑. ชาวบ้านเชื่อว่า อาานิสงส์ในการลากพระ จะทำให้ฝนตกตามฤดูกาล เกิดคติความเชื่อว่า "เมื่อพระหลบหลัง ฝนจะตกหนัก" นมพระจึงสร้างสัญลักษณ์พญานาค เพราะเชื่อว่าให้น้ำ การลากพระจึงสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับวิถีชีวิตของคนในสังคมเกษตร

๒. เป็นประเพณีที่ปฏิบัติตามความเชื่อว่า ใครได้ลากพระทุกปี จะได้บุญมาก ส่งผลให้พบความสำเร็จในชีวิต ดังนั้นเมื่อนมพระลากผ่านหน้าบ้านของใคร คนที่อยู่ในบ้านจะออกมาช่วยลากพระ และคนบ้านอื่นจะมารับทอดลากพระต่ออย่างไม่ขาดสาย

๓. เกิดแรงบันดาลใจ แต่งบทร้อยกรองสำหรับขับร้องในขณะที่ช่วยกันลากพระ ซึ่งมักจะเป็นบทกลอนสั้น ๆ ตลก ขบขัน และโต้ตอบกัน ได้ฝึกทั้งปัญญาและปฏิภาณไหวพริบ

เดือนสิบสอง - บุญกฐิน

บุญกฐินนี้มีกำหนดให้ทำได้เฉพาะในช่วงวันแรม ๑ ค่ำ เดือน ๑๑ ถึง ๑๕ ค่ำ เดือน ๑๒ ของทุกปี เป็นงานบุญใหญ่ที่จัดขึ้นเพื่ออุทิศบุญกุศลให้แก่ญาติผู้ล่วงลับ โดยเชื่อว่าผู้ใดได้ทำบุญกฐินจะไม่ตกนรกและจะได้รับผลบุญที่ทำในชาตินี้ไว้เก็บกินในชาติหน้า ช่วงใกล้เคียงกันจะมีการจัดประเพณีลอยกระทง ประเพณีลอยกระทงของตำบลกันตังได้ส่วนใหญ่จะไปร่วมงานกันที่ท่าแพขนานยนต์ อำเภอกันตัง จังหวัดตรัง

๘.๓ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น

ภูมิปัญญาท้องถิ่นของตำบลกันตังได้ เป็นภูมิปัญญาที่ชาวบ้านคิดขึ้นและนำมาใช้ในการแก้ปัญหา เป็นเทคนิควิธี องค์ความรู้ของชาวบ้าน ทั้งทางกว้างและทางลึกที่ชาวบ้านคิดเอง ทำเอง โดยอาศัยศักยภาพที่มีอยู่แก้ปัญหาการดำเนินชีวิตในท้องถิ่นได้อย่างเหมาะสมกับยุคสมัย ซึ่งได้สืบทอดและเชื่อมโยงมาอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบัน ภูมิปัญญาของตำบลกันตังได้ที่ยังคงหลงเหลือและสืบทอดต่อ ๆ กันมาเป็นภูมิปัญญา เช่น การทำพิธีสะเดาะเคราะห์ต่อชะตา ทำพิธีปัดรังควาน และหมอกระดุกที่ได้รับการสืบทอดมาจากบรรพบุรุษหลายรุ่น คือ นายนาเสตร์ หวอตะเห หมูที่ ๔ บ้านเกาะเคียม อำเภอกันตัง จังหวัดตรัง

ภาษาไทยถิ่นใต้ตะวันออก (สำเนียงนครศรีธรรมราช)

ภาษาไทยถิ่นใต้ตะวันออก ได้แก่ ภาษาไทยถิ่นใต้ที่พูดกันมากทางฝั่งตะวันออกของภาคใต้ บริเวณจังหวัดนครศรีธรรมราช พัทลุง สงขลา ปัตตานี (อำเภอโคกโพธิ์, อำเภอแม่ลาน, อำเภอหนองจิก และอำเภอเมือง) ตรัง สตูล (และในรัฐปะลิส-หมู่บ้านควนขนุน บ้านตาน้ำ, ในรัฐเคดาห์-บ้านทางควาย บ้านบาลิง) ภาษาไทยถิ่นใต้ที่ใช้ในกลุ่มนี้ จะมีลักษณะของภาษาที่คล้ายคลึงกัน (ตรัง และสตูล แม้จะตั้งอยู่ฝั่งทะเลตะวันตก แต่สำเนียงภาษา ถือเป็นกลุ่มเดียวกับพัทลุง สงขลา นครศรีธรรมราช คือ ออกเสียงตัวสะกด ก.ไก่ ได้ชัดเจน)

๘.๔ สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก

๑. อาหารยามเช้าของคนส่วนใหญ่ คือ กาแฟ หมูบ้านเกาะเคียมขึ้นชื่อว่าเป็นหมู่บ้านที่มีการผลิตโกปี หรือกาแฟโบราณ ด้วยกรรมวิธีสูตรโบราณขนานแท้ หากใครมาเยือนบ้านเกาะเคียมจะมานั่งดื่มโกปี้อ เพราะโกปีที่มีกลิ่นหอม มีการคั่ว ด่า และร่อนด้วยสูตรโบราณล้วน ๆ เหมาะเป็นของฝาก และเป็นสินค้าที่ร้านขายกาแฟทั่วไปทั้งพื้นที่บริเวณใกล้เคียง และตลาดในเขตเทศบาลเมืองกันตั้งมีการสั่งซื้อเป็นจำนวนมาก ปัจจุบันโกปี หรือกาแฟโบราณ มีการผลิต ณ บ้านนายสุเทพ ทะเหลบ ตั้งอยู่บ้านเลขที่ ๒๒๕ หมู่ที่ ๔ ตำบลกันตังใต้ อำเภอกันตัง จังหวัดตรัง

๒. ปลาเค็มแดดเดียวเป็นสินค้าชุมชนบ้านเกาะเคียมที่มีการผลิตและจำหน่ายยังท้องตลาดกันตั้งมากที่สุด เพราะ ลักษณะเด่นของปลาเค็มแดดเดียวที่นี่เป็นปลาสดจากท้องทะเลฝั่งอันดามัน ปลอดภัย ชาวประมงในหมู่บ้านที่ออกมาปลานำมาขายเพื่อแปรรูปเป็นปลาเค็มและตากแดดเดียวในแต่ละวันก็สามารถจำหน่ายหรือรับประทานได้แล้ว ชาวสว่ยร้อน ๆ แกงเสียง น้ำพริก ทานคู่กับปลาเค็มแดดเดียวทอดกรอบ น่าจะทานข้าวได้หลายจานนะ ปัจจุบันปลาเค็มแดดเดียวมีการผลิตเกือบทุกคุ้มบ้านในชุมชนบ้านเกาะเคียม หมู่ที่ ๔ ตำบลกันตังใต้ อำเภอกันตัง จังหวัดตรัง

๓. ขนมลากาบหอย หรือขนมลาพระจันทร์เสี้ยว เป็นสินค้าชุมชนบ้านเกาะเคียม ในอดีตขนมลาจะมีการผลิตเพื่อจำหน่ายในช่วงเทศกาลวันสารทเดือนสิบ หรือช่วงเทศกาลทำบุญทั่วไปเท่านั้น แต่ปัจจุบันขนมลาจะมีการผลิตเพื่อจำหน่ายตามร้านค้าทั่วไปตลอดทั้งปี โดยเฉพาะร้านขายกาแฟ เพราะขนมลามีความกรอบ หอม มัน และอร่อย

วัยคุณปู่ คุณย่า เล่าให้ฟังว่าถ้าต้องการทานขนมลากาบหอย หรือขนมลาพระจันทร์เสี้ยวให้อร่อย ต้องใส่มะพร้าวขูด โรยด้วยน้ำตาล คลุกเคล้ากับขนมลา แล้วทานควบคู่กับโกปี (กาแฟโบราณ) บอกได้คำเดียวว่า อิ่ม อร่อย ปัจจุบันมีการรวมกลุ่มขนมลากาบหอย หรือขนมลาพระจันทร์เสี้ยว ตั้งอยู่ตรงข้ามที่ทำการผู้ใหญ่บ้านบ้านเกาะเคียม หมู่ที่ ๔ ตำบลกันตังใต้ อำเภอกันตัง จังหวัดตรัง

๘.๕ ทรัพยากรธรรมชาติ

๘.๕.๑ น้ำ

ตำบลกันตังใต้มีแหล่งน้ำธรรมชาติ ได้แก่

- (๑) ห้วยยาตี รับน้ำจากป่าควนหย่อมองไปจดคลองยาตี และไหลออกสู่คลองแม่น้ำตรัง
- (๒) ห้วยตาแก้ว รับน้ำจากป่าควนหย่อมอง หมู่ที่ ๒ บ้านควนมอง ไปลงคลองใต้หรีา ไหลออกสู่แม่น้ำตรัง
- (๓) ห้วยวังม่วง รับน้ำจากป่าควนจูปะ หมู่ที่ ๓ บ้านจูปะ ไหลสู่แม่น้ำตรัง
- (๔) ห้วยวังพรุ รับน้ำจากป่าควนจูปะ หมู่ที่ ๓ บ้านจูปะ ไหลสู่แม่น้ำตรัง
- (๕) ห้วยค้อ รับน้ำจากป่าควนจูปะ หมู่ที่ ๓ บ้านจูปะ ไหลลงสู่พื้นที่ป่าชายเลนหมู่ที่ ๕ บ้านตะแหรี

๙.๒ ทรัพยากรป่าไม้

พื้นที่ป่าไม้ของตำบลกันตังใต้มีแนวโน้มลดลง เนื่องจากสาเหตุสำคัญหลายประการ ได้แก่ การบุกรุกทำลายป่า เพื่อต้องการที่ดินเป็นที่อยู่อาศัยและทำการเกษตร ปัจจุบันได้มีชาวตำบลกันตังใต้กลุ่มหนึ่งรวมตัวกันเพื่ออนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ ในนาม “อาสาสมัครสิ่งแวดล้อม” จัดกิจกรรมรณรงค์และอนุรักษ์ ฟื้นฟูผืนป่าในตำบลกันตังใต้ให้คนในตำบลกันตังใต้เห็นคุณค่าของป่าไม้ สร้างจิตสำนึกในการหวงแหนและรักษาทรัพยากรของแผ่นดินเกิด

๙.๓ ทรัพยากรภูเขา

พื้นที่ตำบลกันตังใต้สภาพพื้นที่ส่วนใหญ่โดยทั่วไปเป็นลักษณะควน (เนิน) สูง ๆ ต่ำ สลับด้วยภูเขาใหญ่เล็ก กระจายอยู่ทั่วไป

๙.๔ คุณภาพของทรัพยากรธรรมชาติ

ทรัพยากรธรรมชาติของตำบลกันตังใต้ในอดีตมีความอุดมสมบูรณ์ เป็นแหล่งอาหารของคนในตำบล แต่ในปัจจุบันลำห้วยเกิดการตื้นเขินและแห้งแล้งมากในฤดูแล้ง ในฤดูน้ำหลากน้ำจะไหลเชี่ยวแรง ทำให้เกิดการกัดเซาะริมตลิ่งทำให้เกิดการตื้นเขิน บางช่วงน้ำล้นเข้าท่วมพื้นที่ทำการเกษตร ส่วนในฤดูน้ำแล้งน้ำจะเหือดแห้ง ทำให้ไม่มีน้ำเพียงพอในการทำการเกษตร

ส่วนที่ ๒

สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นตามแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๐)

๑. สรุปผลการดำเนินงานตามงบประมาณที่ได้รับ และการเบิกจ่ายงบประมาณในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๐

๑.๑ สรุปสถานการณ์การพัฒนา การตั้งงบประมาณ การเบิกจ่ายงบประมาณ

ผลการพัฒนาท้องถิ่นในปีที่ผ่านมา ภายใต้แผนพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลกันตังได้ ปี พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๐ ในการนำแผนพัฒนาไปปฏิบัติหรือดำเนินการไม่เป็นไปตามแผนพัฒนาเท่าที่ควร เนื่องจากมีโครงการและกิจกรรมในแผนพัฒนาจำนวนมาก ทั้งองค์การบริหารส่วนตำบลกันตังได้มีรายได้ไม่น้อย ไม่เพียงพอต่อการบริหารและจัดทำบริการสาธารณะให้เป็นไปตามแผนพัฒนา ทำให้ประสิทธิผลของการพัฒนาไม่สามารถดำเนินการได้ตามแผนพัฒนามากนัก อย่างไรก็ตามส่วนหนึ่งก็สามารถแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนให้ประชาชนได้พอสมควร

- การเบิกจ่ายงบประมาณในปีที่ผ่านมา

ประเภทรายจ่าย	ปี พ.ศ. ๒๕๕๗		ปี พ.ศ. ๒๕๕๘		ปี พ.ศ. ๒๕๕๙	
	การเบิกจ่าย งบประมาณ	ร้อยละ	การเบิกจ่าย งบประมาณ	ร้อยละ	การเบิกจ่ายงบประมาณ	ร้อยละ
งบกลาง	๖๙๐,๒๗๓.๐๐	๓.๖๗	๗๑๙,๓๗๘.๐๐	๓.๕๐	๕๓๑,๙๕๒.๐๐	๒.๗๗
งบบุคลากร	๗,๓๗๓,๘๖๙.๐๐	๓๙.๒๓	๗,๗๗๒,๑๑๖.๐๐	๓๗.๘๑	๗,๘๓๓,๕๘๗.๐๐	๔๐.๘๔
- เงินเดือน (ฝ่ายการเมือง)	๑,๗๒๘,๒๒๖.๐๐		๑,๘๗๙,๙๒๐.๐๐		๑,๘๗๖,๙๘๘.๐๐	
- เงินเดือน (ฝ่ายประจำ)	๕,๖๔๕,๖๔๓.๐๐		๕,๘๙๒,๑๙๖.๐๐		๕,๙๕๖,๕๙๙.๐๐	
งบดำเนินการ	๗,๒๘๗,๘๐๘.๒๓	๓๘.๗๗	๘,๓๑๙,๖๘๓.๘๐	๔๐.๔๗	๗,๒๓๗,๗๒๙.๖๙	๓๗.๗๓
- ค่าตอบแทน	๑,๔๓๙,๑๖๒.๐๐		๑,๔๔๗,๘๔๖.๐๐		๑,๑๕๖,๑๒๔.๐๐	
- ค่าใช้สอย	๓,๒๐๕,๒๑๕.๙๒		๔,๐๔๓,๒๒๖.๕๔		๓,๔๖๕,๘๔๖.๓๔	
- ค่าวัสดุ	๑,๗๙๑,๙๘๒.๖๗		๒,๐๒๘,๗๕๔.๑๙		๑,๙๕๖,๘๐๑.๙๖	
- ค่าสาธารณูปโภค	๘๕๑,๔๔๗.๖๔		๗๙๙,๘๕๗.๐๗		๖๖๘,๙๕๗.๓๙	
งบลงทุน	๑,๗๓๒,๖๓๗.๙๙	๙.๒๒	๒,๒๔๙,๕๘๓.๕๗	๑๐.๙๔	๒,๑๒๕,๒๑๒.๗๘	๑๑.๐๘
- ค่าครุภัณฑ์	๘๗๗,๒๓๗.๙๙		๕๑๓,๗๘๓.๕๗		๕๐๖,๒๙๒.๗๘	
- ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	๘๕๕,๔๐๐.๐๐		๑,๗๓๕,๘๐๐.๐๐		๑,๖๑๘,๙๒๐.๐๐	
งบเงินอุดหนุน	๑,๖๙๒,๒๖๑.๒๖	๙.๐๐	๑,๔๗๗,๔๒๐.๐๐	๗.๑๙	๑,๔๓๕,๑๓๕.๐๐	๗.๔๘
งบรายจ่ายอื่น	๒๐,๐๐๐.๐๐	๐.๑๑	๒๐,๐๐๐.๐๐	๐.๐๙	๒๐,๐๐๐.๐๐	๐.๑๐
รวม	๑๘,๗๙๖,๘๔๙.๔๘	๑๐๐	๒๐,๕๕๘,๑๘๑.๓๗	๑๐๐	๑๙,๑๘๓,๖๑๖.๔๗	๑๐๐

- จำนวนโครงการและงบประมาณตามแผนพัฒนาของปีที่ผ่านมา

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	ปี พ.ศ. ๒๕๕๗		ปี พ.ศ. ๒๕๕๘		ปี พ.ศ. ๒๕๕๙		ปี พ.ศ. ๒๕๖๐	
	จำนวนโครงการ	งบประมาณ	จำนวนโครงการ	งบประมาณ	จำนวนโครงการ	งบประมาณ	จำนวนโครงการ	งบประมาณ
๑. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน	๒๑	๘,๓๕๐,๐๐๐	๒๓	๒๑,๖๔๐,๐๐๐	๔๕	๔๕,๗๑๐,๐๐๐	๔๗	๓๓,๙๖๐,๐๐๐
๒. การพัฒนาด้านเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว	๓	๒,๑๒๐,๐๐๐	๔	๑,๑๓๐,๐๐๐	๑๓	๕๒,๓๔๐,๐๐๐	๕	๕๐,๑๙๐,๐๐๐
๓. การพัฒนาด้านการศึกษาศาสนา ศิลปวัฒนธรรม	๒๙	๑,๔๗๘,๐๐๐	๔๐	๒,๖๓๗,๐๐๐	๗๑	๙,๑๕๑,๐๐๐	๓๐	๔,๑๙๕,๐๐๐
๔. การพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อมและจัดการทรัพยากรธรรมชาติ	๕	๑,๑๔๐,๐๐๐	๙	๘,๒๙๐,๐๐๐	๒๐	๗,๒๕๐,๐๐๐	๕	๓,๒๐๐,๐๐๐
๕. การพัฒนาด้านคุณภาพชีวิตและสังคม	๓๔	๒,๘๘๕,๐๐๐	๓๓	๑๔,๑๗๐,๐๐๐	๔๒	๗,๘๘๗,๐๐๐	๒๐	๒,๕๒๕,๐๐๐
๖. การพัฒนาด้านการเมืองการบริหาร	๔๓	๓,๒๘๗,๐๐๐	๖๖	๘,๖๐๐,๕๐๐	๑๐๓	๒๘,๕๖๕,๕๐๐	๓๓	๕,๕๗๖,๐๐๐
๗. การพัฒนาด้านการอยู่ดีมีสุข	๑	๖๐,๐๐๐	๑	๑๐,๐๐๐	๖	๖๐,๐๐๐	๔	๔๐,๐๐๐
รวม	๑๓๖	๑๙,๓๒๐,๐๐๐	๑๗๖	๕๖,๔๗๗,๕๐๐	๓๐๐	๑๕๐,๙๖๓,๕๐๐	๑๔๔	๙๙,๖๘๖,๐๐๐

๑.๒ การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปปฏิบัติในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ

(๑) การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปปฏิบัติในเชิงปริมาณ

การประเมินผลการนำแผนพัฒนาไปปฏิบัติในเชิงปริมาณปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗-๒๕๖๐ ดังนี้

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	ปี พ.ศ. ๒๕๕๗		ปี พ.ศ. ๒๕๕๘		ปี พ.ศ. ๒๕๕๙		ปี พ.ศ. ๒๕๖๐ ^๑	
	โครงการตามแผนพัฒนา	โครงการที่ดำเนินการ	โครงการตามแผนพัฒนา	โครงการที่ดำเนินการ	โครงการตามแผนพัฒนา	โครงการที่ดำเนินการ	โครงการตามแผนพัฒนา	โครงการที่ดำเนินการ
๑. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน	๒๑	๑๙	๒๓	๒๓	๔๕	๒๖	๔๗	-
๒. การพัฒนาด้านเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว	๓	๑	๔	๑	๑๓	๑	๕	-
๓. การพัฒนาด้านการศึกษาศาสนา ศิลปวัฒนธรรม	๒๙	๒๑	๔๐	๑๘	๗๑	๒๒	๓๐	-
๔. การพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อมและจัดการทรัพยากรธรรมชาติ	๕	๒	๙	๑	๒๐	๒	๕	-
๕. การพัฒนาด้านคุณภาพชีวิตและสังคม	๓๔	๑๑	๓๓	๑๗	๔๒	๔๒	๒๐	-
๖. การพัฒนาด้านการเมืองการบริหาร	๕๗	๕๗	๖๖	๖๐	๑๐๓	๗๐	๓๓	-
๗. การพัฒนาด้านการอยู่ดีมีสุข	๑	-	๑	-	๖	-	๔	-
รวม	๑๕๐	๑๑๑	๑๗๖	๑๒๐	๓๐๐	๑๖๓	๑๔๔	-
ร้อยละ	๗๔%		๖๘.๑๘%		๕๔.๓๓		๐	

^๑ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ ยังไม่มีข้อมูลโครงการที่ดำเนินการ เนื่องจากห้วงเวลาในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๔) อยู่ในช่วงต้นปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ (เดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๙)

(๒) การประเมินประสิทธิผลแผนพัฒนาท้องถิ่นในเชิงคุณภาพ

ผลการพัฒนาท้องถิ่นเชิงคุณภาพในปีที่ผ่านมาได้มีการพัฒนาและช่วยแก้ปัญหา/ความต้องการและบรรเทาความเดือดร้อนของประชาชนในทั้ง ๗ ด้านยุทธศาสตร์ แต่เนื่องจากมีข้อจำกัดด้านงบประมาณ ประกอบกับองค์การบริหารส่วนตำบลกันตังได้ต้องรับผิดชอบพื้นที่ครอบคลุมทั้งตำบล จึงไม่สามารถแก้ไขปัญหาและความต้องการของประชาชนได้ทั้งหมด เพราะต้องใช้งบประมาณมาก ทำให้ไม่สามารถดำเนินการตามแผนพัฒนาที่กำหนดไว้ได้เท่าที่ควร อย่างไรก็ตาม ประชาชนมีความพึงพอใจต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลกันตังได้ในภาพรวมอยู่ที่ ร้อยละ ๕๐-๘๐^๒

๒. ผลที่ได้รับจากการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๐

๒.๑ ผลที่ได้รับหรือผลที่สำคัญ

ผลการดำเนินงานโครงการ/กิจกรรมที่ผ่านมาองค์การบริหารส่วนตำบลกันตังได้ ได้นำโครงการ/กิจกรรมต่างๆ ที่ได้บรรจุไว้ในแผนพัฒนามาใช้เป็นกรอบในการปฏิบัติงาน ซึ่งกรอบที่จัดทำนั้นได้มาจากการประชุมของประชาชนในแต่ละหมู่บ้านแล้วนำมาจัดทำเป็นโครงการด้านต่างๆ โดยการดำเนินงานสามารถแบ่งออกเป็นแนวทางในการพัฒนาตำบล ๗ ด้าน สรุปได้ดังนี้

(๑) ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ผลการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลกันตังได้ในปีที่ผ่านมา ได้มีการพัฒนาและช่วยแก้ปัญหาความเดือดร้อนและบรรเทาความต้องการของประชาชนในด้านโครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภคได้ระดับหนึ่ง โดยมีการก่อสร้างถนน คสล. ซ่อมแซม/ปรับปรุงถนนลูกรัง ก่อสร้างรางระบายน้ำ คสล. ขยายไฟฟ้าแรงต่ำ ติดตั้งโคมไฟฟ้าแสงสว่างสาธารณะ ซ่อมบำรุงระบบประปา เป็นต้น

(๒) ด้านเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว องค์การบริหารส่วนตำบลกันตังได้มีโครงการส่งเสริมสนับสนุนให้ประชาชนดำเนินงานตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง ส่งเสริมการทำเกษตรอินทรีย์-ชีวภาพและมีการรวมกลุ่มพัฒนาผลิตภัณฑ์โดยอาศัยภูมิปัญญาชาวบ้าน ทำให้ประชาชนที่เข้าร่วมโครงการมีชีวิตที่พอเพียงและมีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ

(๓) ด้านการศึกษา กีฬา ศาสนาและศิลปวัฒนธรรม องค์การบริหารส่วนตำบลกันตังได้มีการส่งเสริมการเรียนรู้ในทุกระดับ มีการสนับสนุนด้านกีฬาส่งเสริมให้ประชาชนออกกำลังกาย ตลอดจนรักษาศิลปวัฒนธรรมและขนบธรรมเนียมประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เป็นเอกลักษณ์ของชุมชน ทำให้ประชาชนมีคุณภาพ สามารถพัฒนาตนเองให้เข้ากับยุคและสังคมที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลา มีสุขภาพที่ดีทั้งทางกายและจิตใจ

(๔) ด้านสิ่งแวดล้อมและจัดการทรัพยากรธรรมชาติ องค์การบริหารส่วนตำบลกันตังได้ ได้เล็งเห็นความสำคัญของปัญหาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยประชาชนยังขาดความรู้ความเข้าใจในการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและขาดจิตสำนึกในอนุรักษ์ ดูแล บำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลกันตังได้ดำเนินการแก้ปัญหา โดยจัดอบรมให้ความรู้ สร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ บำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ทำให้มีการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติอย่างรู้คุณค่า มีการพัฒนาสภาพแวดล้อมให้น่าอยู่ขึ้น

^๒ อ้างถึง รายงานการติดตามและประเมินผล แผนพัฒนาสามปี (พ.ศ. ๒๕๕๘ - ๒๕๖๐) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๕๙ ของ องค์การบริหารส่วนตำบลกันตังได้ อำเภอตอนจวน จังหวัดกาฬสินธุ์ โดยคณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลกันตังได้

(๕) ด้านคุณภาพชีวิตและสังคม การส่งเสริมด้านสังคมสงเคราะห์แก่เด็ก สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ด้อยโอกาสในตำบล การรณรงค์ป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนช่วงเทศกาลปีใหม่/เทศกาลสงกรานต์ การเสริมสร้างและสนับสนุนระบบรักษาความสงบเรียบร้อยให้กับชุมชนให้ปลอดภัยเสถียร อบายมุข โดยให้ชุมชนมีส่วนร่วมกับการบริหารส่วนตำบลกันตั้งได้ เป็นการปรับปรุงคุณภาพชีวิตและแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน ทำให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

(๖) ด้านการเมืองการบริหาร องค์การบริหารส่วนตำบลกันตั้งได้มีการพัฒนาบุคลากร โดยจัดส่งบุคลากรไปศึกษาอบรมความรู้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน รวมทั้งจัดหาวัสดุอุปกรณ์ เครื่องใช้ต่างๆ เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานและบริการประชาชนได้รวดเร็วและทันสมัย ตามหลักธรรมาภิบาล ด้วยความโปร่งใส ตรวจสอบได้ และมีการส่งเสริมการบริหารงานท้องถิ่นโดยใช้เทคนิคระบบสารสนเทศเพื่อความรวดเร็ว ทัวถึงและมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์

(๗) ด้านการอยู่ดีมีสุข องค์การบริหารส่วนตำบลกันตั้งได้มีการเอาใจใส่ดูแลทุกข์สุขของประชาชนในตำบล ทั้งในด้านสวัสดิการ สิทธิการรักษาพยาบาล สุขภาพของประชาชนให้มีสุขภาพพลานามัยที่สมบูรณ์ ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ โดยมีการสนับสนุนกองทุนหลักประกันสุขภาพระดับตำบล ส่งเสริม/สนับสนุนกิจกรรมกลุ่ม อสม. มีการรณรงค์และป้องกันโรคติดต่อในชุมชน ซึ่งประชาชนมีความพึงพอใจต่อโครงการและกิจกรรมการพัฒนาด้านสาธารณสุขอยู่ในระดับที่น่าพอใจ

๒.๒ ผลกระทบ

การประเมินคุณค่าของโครงการ ไม่ใช่อยู่ที่ผลผลิตที่เกิดจากการดำเนินโครงการ ซึ่งเป็นผลงานเชิงประจักษ์ทางกายภาพ เพราะสิ่งนี้ยังไม่ใช่ผลสัมฤทธิ์ของโครงการ หากแต่ต้องประเมินผลลัพธ์และผลกระทบที่เกิดจากผลงานของโครงการ ซึ่งมักจะเกิดภายหลังจากสิ้นสุดโครงการไปแล้ว จึงมักปรากฏว่าไม่มีการดำเนินงานในส่วนของการค้นหาและพิสูจน์ผลลัพธ์ เพราะใช้เวลานานกว่าจะเห็นผล ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗-๒๕๖๐ ที่ผ่านมากการดำเนินการตามโครงการ/กิจกรรมพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลกันตั้งได้ เกิดผลกระทบ ดังนี้

การดำเนินงานด้านโครงสร้างพื้นฐานบางโครงการ แม้จะเป็นการแก้ไขปัญหาความต้องการของประชาชนส่วนใหญ่ในพื้นที่และประชาชนมีความพึงพอใจในระดับที่น่าพอใจ (ร้อยละ ๕๐-๘๐) แต่ยังมีประชาชนอีกจำนวนหนึ่งไม่พอใจในการดำเนินงานและเห็นว่าโครงการที่ดำเนินการนั้นไม่ได้แก้ไขปัญหาความต้องการอย่างแท้จริง

๓. สรุปปัญหาอุปสรรคการดำเนินงานที่ผ่านมาและแนวทางการแก้ไข ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๐

จากการดำเนินงานที่ผ่านมาขององค์การบริหารส่วนตำบลกันตั้งได้ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗-๒๕๖๐ สามารถสรุปปัญหาและอุปสรรคการดำเนินงาน ได้ดังนี้

(๑) ปัญหาด้านบุคลากร เป็นปัญหาที่สำคัญ สำหรับการดูแลภารกิจที่ได้รับการถ่ายโอนและการปฏิบัติงานในด้านต่างๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบลกันตั้งได้ เช่น ปัญหาด้านบุคลากรที่ไม่เพียงพอ ปัญหาด้านการเปลี่ยนแปลงบุคลากร มีการปรับเปลี่ยนบุคลากรอยู่ตลอดเวลาในลักษณะการโอนย้าย

(๒) ปัญหาด้านผู้บริหารท้องถิ่น มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการสนับสนุนทรัพยากรต่างๆ โดยเฉพาะคนและงบประมาณในการแก้ไขปัญหาและความต้องการของประชาชน

(๓) ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับประชาชน ทั้งในการจัดทำและดำเนินโครงการตามแผนพัฒนาท้องถิ่น ปัญหาที่พบส่วนใหญ่ เช่น ประชาชนไม่เห็นความสำคัญของการมีส่วนร่วมในการพัฒนา เห็นเป็นเรื่องไกลตัว

แนวทางแก้ไขสำหรับการพัฒนาชุมชนท้องถิ่นที่จะสามารถทำงานกับประชาชนได้อย่างถูกต้อง และทำให้งานมีประสิทธิภาพ ได้แก่

(๑) การมีส่วนร่วมของประชาชน (People Participation) เป็นหัวใจของงานพัฒนาท้องถิ่น โดยยึดหลักประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการคิด ตัดสินใจวางแผนงาน การปฏิบัติการและร่วมบำรุงรักษา

(๒) การช่วยเหลือตนเอง (Aided Self - Help) เป็นแนวทางในการพัฒนาที่ยึดหลักการสำคัญ คือ ต้องพัฒนาให้ประชาชนในท้องถิ่นพึ่งตนเองได้มากขึ้น โดยมีรัฐคอยให้การช่วยเหลือ สนับสนุน ในส่วนที่เกินขีดความสามารถของประชาชน ตามโอกาสและหลักเกณฑ์ที่เหมาะสม

(๓) ความคิดริเริ่มของประชาชน (Initiative) การทำงานกับประชาชนและท้องถิ่นต้องยึดหลักการที่ว่า ความคิดริเริ่มต้องมาจากประชาชนในชุมชนท้องถิ่น ซึ่งต้องใช้วิถีแห่งประชาธิปไตย และหาโอกาสกระตุ้นให้การศึกษา ให้ประชาชนเกิดความคิด แสดงออกซึ่งความคิดเห็นอันเป็นประโยชน์ต่อท้องถิ่น หมู่บ้านและตำบล

(๔) ความต้องการของชุมชน (Felt - Needs) การพัฒนาชุมชนท้องถิ่นต้องให้ประชาชน องค์กรประชาชนคิดและตัดสินใจบนพื้นฐานความต้องการของท้องถิ่น เพื่อให้เกิดความคิดที่ว่างานเป็นของประชาชน และจะช่วยกันดูแลรักษาต่อไป

(๕) การศึกษาภาคชีวิต (Life - Long Education) การพัฒนาชุมชนท้องถิ่นถือเป็นกระบวนการให้การศึกษาภาคชีวิตแก่ประชาชน เพื่อนำไปสู่การพัฒนาคน พัฒนาท้องถิ่น การให้การศึกษา ต้องให้การศึกษา และพัฒนาอย่างต่อเนื่องกันไป トラบเท่าที่บุคคลยังดำรงชีวิตอยู่ในชุมชน/หมู่บ้าน

ส่วนที่ ๓

ยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ในการจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารส่วนตำบลกันตั้งได้ ได้นำกรอบการพัฒนาประเทศไทย ตามแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔) นโยบายของรัฐบาล แผนพัฒนาภูมิภาคจังหวัดตวัน แผนพัฒนาของจังหวัด กรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดและนโยบายการพัฒนาของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลกันตั้งได้ มาใช้ในการกำหนดทิศทางการพัฒนาให้เชื่อมโยงสอดคล้องกับบริบทศักยภาพและความต้องการของประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลกันตั้งได้ โดยมีสาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙)

ภายหลังผลประชามติเมื่อวันที่ ๗ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๙^๑ “ยุทธศาสตร์ชาติ” จะเป็นกรอบอย่างหนึ่งในการจัดทำนโยบายและการจัดสรรงบประมาณของรัฐบาลชุดต่อไป เช่น

มาตรา ๖๕ รัฐพึงจัดให้มียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนตามหลักธรรมาภิบาลเพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนต่างๆ ให้สอดคล้องและบูรณาการกันเพื่อให้เกิดเป็นพลังผลักดันร่วมกันไปสู่เป้าหมายดังกล่าว

การจัดทำ การกำหนดเป้าหมาย ระยะเวลาที่จะบรรลุเป้าหมาย และสาระที่พึงมีในยุทธศาสตร์ชาติ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กฎหมายบัญญัติ ทั้งนี้ กฎหมายดังกล่าวต้องมีบทบัญญัติเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมและการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนทุกภาคส่วนอย่างทั่วถึงด้วย

ยุทธศาสตร์ชาติ เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๒๗๕ ให้คณะรัฐมนตรีจัดให้มีกฎหมายตามมาตรา ๖๕ วรรคสอง ให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันประกาศใช้รัฐธรรมนูญนี้ และดำเนินการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ ให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งปี นับแต่วันที่กฎหมายดังกล่าวใช้บังคับ

วิสัยทัศน์ :

ประเทศมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว
ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

ประเด็นยุทธศาสตร์ :

เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” นำไปสู่การพัฒนาให้คนไทยมีความสุขและตอบสนองต่อการบรรลุซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติ ในการที่จะพัฒนาคุณภาพชีวิต สร้างรายได้ระดับสูง เป็นประเทศพัฒนาแล้ว และสร้างความสุขของคนไทย สังคมมีความมั่นคง เสมอภาคและเป็น ธรรม ประเทศสามารถแข่งขันได้ในระบบเศรษฐกิจ จึงกำหนดยุทธศาสตร์ ดังนี้

^๑ ผลประชามติเมื่อวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๙ มีผู้มาใช้สิทธิร้อยละ ๕๙.๔ หรือ ๒๙.๗ ล้านคน จากผู้มีสิทธิประมาณ ๕๐ ล้านคน โดยจำนวน ๑๖.๘ ล้านคนหรือร้อยละ ๖๑.๓๕ เห็นชอบร่างรัฐธรรมนูญ

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ : ด้านความมั่นคง

กลยุทธ์

- (๑) เสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักและการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
- (๒) ปฏิรูปกลไกการบริหารประเทศและพัฒนาความมั่นคง ทางการเมือง ขจัดคอร์รัปชัน สร้างความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม
- (๓) การรักษาความมั่นคงภายในและความสงบเรียบร้อยภายในตลอดจนการบริหารจัดการความมั่นคงชายแดนและชายฝั่งทะเล
- (๔) การพัฒนาระบบ กลไก มาตรการและความร่วมมือระหว่างประเทศทุกระดับ และรักษาคุณภาพความสัมพันธ์กับประเทศมหาอำนาจ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคงรูปแบบใหม่
- (๕) การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการผนึกกำลังป้องกันประเทศ การรักษาความสงบเรียบร้อยภายในประเทศ สร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศ
- (๖) การพัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติและระบบบริหารจัดการภัยพิบัติ รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- (๗) การปรับกระบวนการทำงานของกลไกที่เกี่ยวข้องจากแนวคิดสู่แนวระนาบมากขึ้น

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ : ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

กลยุทธ์

- (๑) การพัฒนาสมรรถนะทางเศรษฐกิจ ส่งเสริมการค้าการลงทุน พัฒนาสู่ชาติการค้า
- (๒) การพัฒนาภาคการผลิตและบริการ เสริมสร้างฐานการผลิตเข้มแข็ง ยั่งยืน และส่งเสริมเกษตรกรรายย่อยสู่เกษตรยั่งยืนเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (๓) การพัฒนาผู้ประกอบการและเศรษฐกิจชุมชน พัฒนาทักษะผู้ประกอบการ ยกกระดับผลิตภาพแรงงานและพัฒนา SMEs สู่สากล
- (๔) การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษและเมือง พัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน และพัฒนาระบบเมืองศูนย์กลางความเจริญ
- (๕) การลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการขนส่ง ความมั่นคงและพลังงาน ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ และการวิจัยและพัฒนา
- (๖) การเชื่อมโยงกับภูมิภาคและเศรษฐกิจโลก สร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนากับนานาชาติ ประเทศ ส่งเสริมให้ไทยเป็นฐานของการประกอบธุรกิจ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ : ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน

กลยุทธ์

- (๑) พัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต
- (๒) การยกระดับการศึกษา และการเรียนรู้ให้มีคุณภาพเท่าเทียมและทั่วถึง
- (๓) ปลุกฝังระเบียบวินัย คุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมที่พึงประสงค์
- (๔) การสร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี
- (๕) การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทย

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ : ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม

กลยุทธ์

- (๑) สร้างความมั่นคงและการลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคม
- (๒) พัฒนาระบบบริการและระบบบริหารจัดการสุขภาพ
- (๓) มีสภาพแวดล้อมและนวัตกรรม ที่เอื้อต่อการดำรงชีวิตในสังคมสูงวัย
- (๔) สร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคม ทunesทางวัฒนธรรมและความเข้มแข็งของชุมชน
- (๕) พัฒนาการสื่อสารมวลชนให้เป็นกลไกในการสนับสนุนการพัฒนา

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ : ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

กลยุทธ์

- (๑) จัดระบบ อนุรักษ์ ฟื้นฟูและป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ
- (๒) วางระบบบริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพทั้ง ๒๕ ลุ่มน้ำ เน้นการปรับระบบการบริหารจัดการอุทกภัยอย่างบูรณาการ
- (๓) การพัฒนาและใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (๔) การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (๕) การร่วมลดปัญหาโลกร้อนและปรับตัวให้พร้อมกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- (๖) การใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์และนโยบายการคลัง เพื่อสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ : ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

กลยุทธ์

- (๑) การปรับปรุงโครงสร้าง บทบาท ภารกิจของหน่วยงานภาครัฐ ให้มีขนาดที่เหมาะสม
- (๒) การวางระบบบริหารราชการแบบบูรณาการ
- (๓) การพัฒนาระบบบริหารจัดการกำลังคนและพัฒนาบุคลากรภาครัฐ
- (๔) การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ
- (๕) การปรับปรุงกฎหมายและระเบียบต่างๆ ให้ทันสมัย เป็นธรรมและเป็นสากล
- (๖) พัฒนาระบบการให้บริการประชาชนของหน่วยงานภาครัฐ
- (๗) ปรับปรุง การบริหารจัดการรายได้และรายจ่ายของภาครัฐ

๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔)

หลังแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ.๒๕๕๕-๒๕๕๙) สิ้นสุดลง สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ได้จัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔)^๒ อันจะนำไปสู่การกำหนดทิศทางและยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ

ในช่วงของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ ประเทศไทยจะยังคงประสบภาวะแวดล้อมและบริบทของการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่อาจก่อให้เกิดความเสี่ยง ทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ

^๒ คณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๘ เห็นชอบทิศทางและกรอบยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ.๒๕๖๐-๒๕๖๔) ตามที่สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) เสนอ โดยมีความเห็นเพิ่มเติมว่าแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ต้องมีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี และมีกรอบยุทธศาสตร์ชาติดังกล่าวเป็นแผนงาน/โครงการในช่วง ๕ ปี โดยระบุแผนปฏิบัติการและกำหนดตัวชี้วัดความสำเร็จที่เป็นรูปธรรม รวมทั้งให้มีการประเมินผลของการดำเนินงานในรอบ ๑ ปี และ ๕ ปี

อาทิ กระแสการเปิดเศรษฐกิจเสรี ความท้าทายของเทคโนโลยีใหม่ๆ การเกิดภัยธรรมชาติที่รุนแรง การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ ประกอบกับสภาพการณ์ด้านต่างๆ ทั้งเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศในปัจจุบันที่ยังคงประสบปัญหาในหลายด้าน เช่น ปัญหาประสิทธิภาพของการผลิต ความสามารถในการแข่งขัน คุณภาพการศึกษา ความเหลื่อมล้ำทางสังคม เป็นต้น ทำให้การพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จึงจำเป็นต้องยึดกรอบแนวคิดและหลักการในการวางแผนที่สำคัญ ดังนี้

- (๑) การน้อมนำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
- (๒) คนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม
- (๓) การสนับสนุนและส่งเสริมแนวคิดการปฏิรูปประเทศ
- (๔) การพัฒนาสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

จากสถานะของประเทศไทยและบริบทการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่ประเทศกำลังประสบอยู่ ทำให้การกำหนดวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ยังคงมีความต่อเนื่องจากวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ และกรอบหลักการของการวางแผนที่น้อมนำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ยึดคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม การพัฒนาที่ยึดหลักสมดุล ยั่งยืน โดยวิสัยทัศน์ของการพัฒนาในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ต้องให้ความสำคัญกับการกำหนดทิศทางการพัฒนาที่มุ่งสู่การเปลี่ยนผ่านประเทศไทยจากประเทศที่มีรายได้ปานกลางไปสู่ประเทศที่มีรายได้สูง มีความมั่นคงและยั่งยืน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขและนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ระยะยาว “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ของประเทศ

ประเด็นยุทธศาสตร์ :

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ : การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์

กลยุทธ์

- (๑) ส่งเสริมให้เด็กปฐมวัย มีการพัฒนาทักษะทางสมองและทักษะทางสังคมที่เหมาะสม
- (๒) พัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ คิดสร้างสรรค์ ทักษะการทำงานและการใช้ชีวิตที่พร้อมเข้าสู่ตลาดงาน
- (๓) ลดปัจจัยเสี่ยงด้านสุขภาพ และให้ทุกภาคส่วนคำนึงถึงผลกระทบต่อสุขภาพ
- (๔) ผลักดันให้สถาบันทางสังคมมีส่วนร่วมพัฒนาประเทศอย่างเข้มแข็ง

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ : การสร้างความเป็นธรรมลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

กลยุทธ์

- (๑) เพิ่มโอกาสให้กับกลุ่มประชากรร้อยละ ๔๐ ที่มีรายได้ต่ำสุดให้เข้าถึงบริการที่มีคุณภาพของรัฐ
- (๒) กระจายการให้บริการภาครัฐ ทั้งด้านการศึกษา สาธารณสุข และสวัสดิการที่มีคุณภาพให้ครอบคลุมและทั่วถึง
- (๓) การเสริมสร้างชุมชนเข้มแข็งตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ : การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

กลยุทธ์

- (๑) ยกระดับการผลิตสินค้าเกษตรและอาหารเข้าสู่ระบบมาตรฐาน
- (๒) ต่อยอดความเข้มแข็งของอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพในปัจจุบัน เพื่อยกระดับไปสู่อุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง
- (๓) วางอนาคตรากฐานการพัฒนาอุตสาหกรรม

- (๔) เสริมสร้างขีดความสามารถการแข่งขันในเชิงธุรกิจของภาคบริการ
- (๕) ปรับปรุงแก้ไขกฎหมายและกฎระเบียบ เพื่อส่งเสริมการค้าที่เป็นธรรมและอำนวยความสะดวก สะดวกการค้าการลงทุน
- (๖) เพิ่มประสิทธิภาพของระบบการเงิน และสถาบันการเงินทั้งในตลาดเงินและตลาดทุนให้สามารถสนับสนุนการขยายตัวทางเศรษฐกิจ ลดต้นทุนในการให้บริการ

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ : การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อพัฒนาอย่างยั่งยืน

กลยุทธ์

- (๑) พัฒนาหลักเกณฑ์การปรับปรุงแผนที่แนวเขตที่ดินของรัฐแบบบูรณาการ (One Map)
- (๒) เพิ่มพื้นที่ป่าเศรษฐกิจเพื่อให้บรรลุเป้าหมายร้อยละ ๑๕ ของพื้นที่ประเทศ โดยส่งเสริมการปลูกไม้มีค่าทางเศรษฐกิจระยะยาว
- (๓) เร่งรัดให้มีการประกาศใช้ร่างพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ และแผนบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ
- (๔) ผลักดันกฎหมายและกลไกเพื่อการคัดแยกขยะ สนับสนุนการแปรรูปเป็นพลังงาน

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ : การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อพัฒนาประเทศสู่ความมั่งคั่งและยั่งยืน

กลยุทธ์

- (๑) สร้างจิตสำนึกของคนในชาติให้มีความหวงแหนและธำรงรักษาสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์
- (๒) เสริมสร้างความปรองดองของคนในชาติและมีกลไกในการตรวจสอบและพัฒนาภาคการเมือง
- (๓) พัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการป้องกันประเทศ
- (๔) ส่งเสริมความร่วมมือกับต่างประเทศด้านความมั่นคง
- (๕) ป้องกันและแก้ไขปัญหาความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยกระบวนการสันติสุข แนวทางสันติวิธี และกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนในพื้นที่ บนพื้นฐานความแตกต่างทางอัตลักษณ์และชาติพันธุ์

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ : การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบและธรรมาภิบาลในสังคมไทย

กลยุทธ์

- (๑) ปรับปรุงโครงสร้างหน่วยงาน
- (๒) ปรับปรุงกระบวนการงบประมาณ สร้างกลไกในการติดตามตรวจสอบการเงินการคลังภาครัฐ
- (๓) ป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ
- (๔) ปฏิรูปกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ : การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์

กลยุทธ์

- (๑) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน คมนาคมขนส่ง พัฒนาขนส่งทางราง ขนส่งสาธารณะ โครงข่ายถนน ขนส่งทางอากาศ ขนส่งทางน้ำ

- (๒) การพัฒนาระบบโลจิสติกส์ พัฒนามาตรฐานการบริหารจัดการโลจิสติกส์ การอำนวยความสะดวก สะดวกทางการค้า
- (๓) การพัฒนาด้านพลังงาน เพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงาน การใช้พลังงานทดแทน ส่งเสริมไทยเป็นศูนย์กลางพลังงาน
- (๔) การพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัล ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลทางธุรกิจ สร้างความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์

ยุทธศาสตร์ที่ ๘ : การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม

กลยุทธ์

- (๑) ส่งเสริมการลงทุน การวิจัยและพัฒนา ผลักดันในเชิงพาณิชย์และเชิงสังคม ลงทุนวิจัยและพัฒนา กลุ่มเทคโนโลยีที่ไทยมีศักยภาพ พัฒนาตลาดเทคโนโลยีและนวัตกรรมไทย เสริมสร้างระบบการบริหารจัดการทรัพย์สินทางปัญญา
- (๒) พัฒนาให้เป็นผู้ประกอบการทางเทคโนโลยี ส่งเสริมการสร้างสรรค่นวัตกรรมด้านการออกแบบและการจัดการธุรกิจ
- (๓) พัฒนาสภาวะแวดล้อมของวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม ทั้งด้านบุคลากร โครงสร้างพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และการบริหารจัดการ

ยุทธศาสตร์ที่ ๙ : การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ

กลยุทธ์

- (๑) พัฒนาสภาพแวดล้อมเมือง ศูนย์กลางของจังหวัดให้เป็นเมืองน่าอยู่ เอื้อต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจและสังคม
- (๒) พัฒนาพื้นที่พื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออก เป็นฐานการผลิตอุตสาหกรรมหลักของประเทศที่ขยายตัวอย่างมีสมดุล
- (๓) พัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจใหม่บริเวณชายแดน เป็นประตูเศรษฐกิจเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน

ยุทธศาสตร์ที่ ๑๐ : ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา

กลยุทธ์

- (๑) ส่งเสริมให้ไทยเป็นฐานของการประกอบธุรกิจ การบริการ และการลงทุน
- (๒) การส่งเสริมการลงทุนไทยในต่างประเทศ
- (๓) การสร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนา กับประเทศในอนุภูมิภาค ภูมิภาคและนานาชาติ

๑.๓ แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

การจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๔) เป็นการจัดทำแผนภายใต้กรอบยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ มุ่งเน้นในการพัฒนาศักยภาพจังหวัด การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การพัฒนาคุณภาพชีวิตและการประกอบอาชีพ เพื่อให้ประชาชนมีรายได้สูง ชีวิตมีความมั่นคง และสังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด

กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน ประกอบด้วย ๕ จังหวัด ตั้งอยู่ชายฝั่งทะเลอันดามัน ด้านมหาสมุทรอินเดีย คือ ระนอง พังงา ภูเก็ต กระบี่ ตรัง มีศักยภาพโดดเด่นในการเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลระดับนานาชาติ มีจุดขายทางการท่องเที่ยวที่สำคัญของประเทศ คือ หาดทราย ชายทะเล หมู่เกาะ และการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ เช่น ดำน้ำ ปีนผา อีกทั้งเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงระดับโลก มีมนต์เสน่ห์ของความเป็น “Andaman Paradise หรือ มรกตเมืองใต้” โดยจังหวัดภูเก็ตเป็นศูนย์กลางที่เปรียบเสมือน “ไข่มุกอันดามัน” และมีแหล่งท่องเที่ยวอื่นๆ ที่มีชื่อเสียงระดับนานาชาติ เช่น เกาะพีพี หมู่เกาะสิมิลัน หมู่เกาะสุรินทร์ เป็นต้น อีกทั้งยังมีแหล่งท่องเที่ยวอื่นๆ ที่มีศักยภาพในการพัฒนาเพื่อเพิ่มความหลากหลายของการท่องเที่ยว ได้แก่ แหล่งนิเวศน์ป่าชายเลนและนิเวศน์ธรรมชาติป่าเขาในจังหวัดพังงา – กระบี่ - ตรัง และแหล่งน้ำแร่ธรรมชาติในจังหวัดระนองที่เป็นการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพและสปา มีบริการพื้นฐานสนับสนุนการพัฒนาพื้นที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลชั้นนำของโลก (World Class) ที่สำคัญ คือ ท่าอากาศยานนานาชาติ ๒ แห่ง ที่จังหวัดภูเก็ตและกระบี่ และท่าอากาศยานในประเทศอีกแห่ง คือ ท่าอากาศยานระนอง มีท่าเทียบเรือระหว่างประเทศและท่าจอดเรือยอร์ชที่มีความสะดวกและทันสมัยที่ภูเก็ต มีสถาบันการศึกษาที่มีหลักสูตรการพัฒนาการท่องเที่ยวเป็นการเฉพาะ

นอกเหนือจากการยกระดับขีดความสามารถและการพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงรุกแล้ว การทบทวนแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน (พ.ศ.๒๕๕๗-๒๕๖๐) ได้ให้ความสำคัญกับการกระจายรายได้และสร้างความสมดุลของการพัฒนาให้กับทุกภาคส่วน โดยเฉพาะกลุ่มเกษตรกร และชุมชนท้องถิ่น บนพื้นฐานความเข้มแข็งและการพัฒนาที่ยั่งยืน ทั้งนี้ กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามันนอกจากจะมีความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติที่เหมาะสมกับการพัฒนาการท่องเที่ยวแล้ว ยังเป็นพื้นที่ที่มีความอุดมสมบูรณ์เหมาะสมกับการทำการเกษตร โดยเฉพาะอย่างยิ่งยางพาราและปาล์มน้ำมันที่เป็นพืชเศรษฐกิจหลักของกลุ่มจังหวัด ทั้งนี้ การพัฒนาภาคเกษตรกรรมอย่างจริงจังจะสามารถยกระดับคุณภาพชีวิตของเกษตรกร และเป็นกลไกที่สามารถรองรับผลกระทบจากการท่องเที่ยว ที่อิงอยู่กับทิศทางที่ผันผวนของเศรษฐกิจโลกอย่างสูงได้ในเวลาเดียวกัน

การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามันจึงต้องบูรณาการทุกภาคส่วน ทั้งหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และความต้องการของประชาสังคม ท้องถิ่น และชุมชนเข้าอย่างเป็นเอกภาพเพื่อประโยชน์สูงสุดในพื้นที่โดยมุ่งเป้าในการรักษาคุณภาพความเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ควบคู่กับสร้างมูลค่าเพิ่มให้สินค้าเกษตรที่มีศักยภาพในพื้นที่ให้ชุมชนเกิดความเข้มแข็ง

แนวคิดและหลักการ

กรอบแนวคิด

การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน พ.ศ. ๒๕๕๗-๒๕๖๐ นั้นได้ยึดแนวคิดการพัฒนาอย่างยั่งยืน เพื่อเกิดการพัฒนาที่สมดุล มีการกระจายรายได้ที่เป็นธรรมและมีภูมิคุ้มกันต่อผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงทั้งจากภายนอกและภายในประเทศ ควบคู่กับแนวคิด การพัฒนาแบบองค์รวมที่ยึดคน และผลประโยชน์ของประชาชนเป็นตัวตั้ง เป็นการพัฒนามิติเศรษฐกิจ และสังคมที่เชื่อมโยงทุกมิติของการพัฒนาให้เข้ากับมิติทางกายภาพและสิ่งแวดล้อมของพื้นที่อย่างบูรณาการ ภายใต้กระบวนการพัฒนาของทุกฝ่ายที่เชื่อมโยงสนับสนุนกัน

ในการทบทวนแผนพัฒนา ฯ ยังให้ความสำคัญกับแนวยุทธศาสตร์พระราชทาน เข้าใจ เข้าถึง พัฒนา และน้อมนำแนวคิดตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาให้สอดคล้องตามหลัก ภูมิสังคมชีวิต อัตลักษณ์ และคุณค่าที่หลากหลายทางวัฒนธรรมและความหลากหลายทางธรรมชาติแวดล้อม ของแต่ละจังหวัดและท้องถิ่น รวมทั้งสอดคล้องกับความต้องการที่แท้จริงของประชาชนในพื้นที่รวมถึงคำนึง ถึงหลักการมีส่วนร่วมของทุกภาคีการพัฒนา ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาชนและชุมชนในการร่วมคิด ร่วมดำเนินการ และร่วมติดตาม ตรวจสอบและประเมินผลการดำเนินการพัฒนา และยึดหลักธรรมาภิบาล ความยุติธรรม โปร่งใส มีการกระจายอำนาจให้เกิดความเป็นธรรมทางเศรษฐกิจ สังคม และการใช้ทรัพยากร เพื่อให้สังคมมีความสมานฉันท์และอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน

หลักการ

๑. กำหนดกรอบและทิศทางการพัฒนาพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามันให้สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) แผนพัฒนาประเทศด้านต่างๆ ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคใต้ และแผนพัฒนารายสาขา การผลิต ภายใต้บริบทการเปลี่ยนแปลงทั้งภายนอกและภายในประเทศ เพื่อสร้างโอกาสการพัฒนาให้สอดคล้อง กับบริบทการเปลี่ยนแปลงของโลกและของประเทศ รวมตลอดทั้งศักยภาพ และภูมิ สังคมของพื้นที่

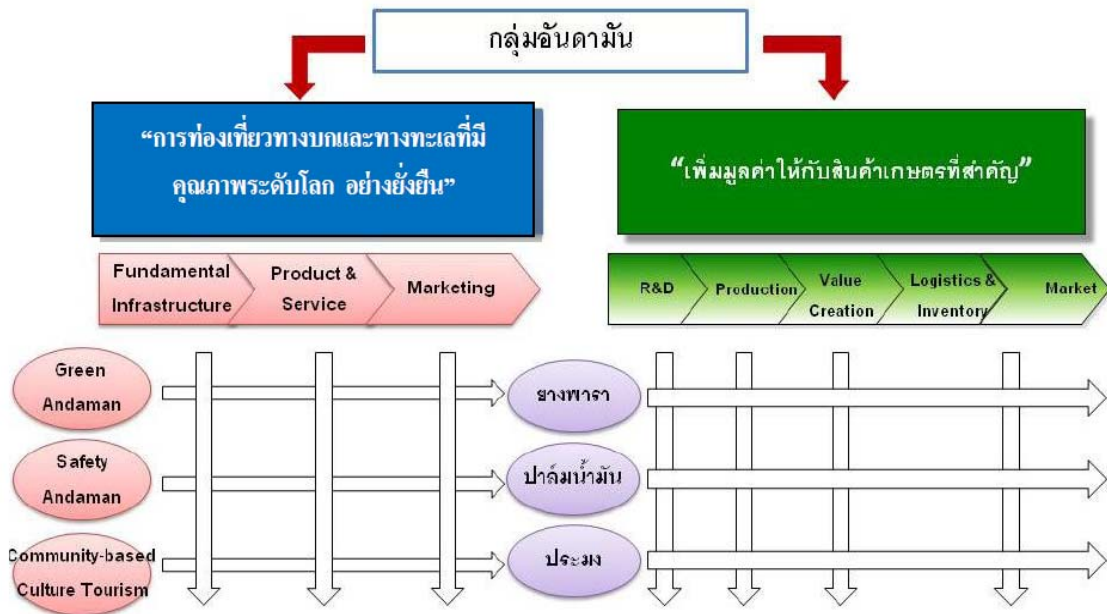
๒. กำหนดบทบาทและยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามันให้เหมาะสมกับ ศักยภาพและโอกาสของพื้นที่ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันทางเศรษฐกิจ เกิดการลงทุนเพื่อสร้างงาน สร้างรายได้และความมั่นคงให้แก่ประชาชนในพื้นที่อย่างทั่วถึงและเป็นธรรม ควบคู่กับการพัฒนาศักยภาพคน และยกระดับคุณภาพชีวิต และสร้างศักยภาพความเข้มแข็งของชุมชน การบริหารจัดการทรัพยากรและจัดการ คุณภาพชีวิตอย่างยั่งยืน รวมตลอดทั้งการรักษาความมั่นคงของประเทศ การพลังงานและการบริหารจัดการที่ดี ของภาครัฐ เพื่อประโยชน์สุขของประชาชนในพื้นที่และการพัฒนาที่มั่งคั่ง และมั่นคง

จากกรอบแนวคิดและหลักการดังกล่าวข้างต้น กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามันจึงกำหนดแนวคิดใน การพัฒนา การท่องเที่ยวและเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัดร่วมกัน คือ ร่วมกัน เกื้อหนุน และเชื่อมโยง เพื่อ นำไปสู่ “การท่องเที่ยว ทางบก และทางทะเลที่มีคุณภาพระดับโลก บนฐานความเข้มแข็งของภาคเกษตรและ ชุมชน” คือ

๑. การท่องเที่ยวทางบกและทางทะเลที่มีคุณภาพที่มีคุณภาพอย่างยั่งยืน
๒. การสร้างมูลค่าเพิ่มให้สินค้าเกษตร ประมง และปศุสัตว์ที่มีศักยภาพในพื้นที่ เพื่อให้ชุมชน เกิดความเข้มแข็งอย่างยั่งยืน
๓. การพัฒนาศักยภาพบุคลากร และสร้างเสริมความเข้มแข็งของชุมชนในการบริการ ด้านการท่องเที่ยว และภาคเกษตร

ทิศทางการพัฒนา

แผนภาพ : แนวทางการกำหนดทิศทางการพัฒนาการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน

กลุ่มภาคใต้ฝั่งอันดามัน มีฐานทรัพยากรการท่องเที่ยวที่หลากหลาย และมีศักยภาพสูงโดยเฉพาะทรัพยากรการท่องเที่ยวทางทะเลที่มีความโดดเด่น และชื่อเสียงระดับโลก จึงได้กำหนดทิศทางการพัฒนาศักยภาพให้เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวทางทะเลระดับโลกนั้น มิใช่ประเด็นการพัฒนาใหม่ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หากแต่เป็นยุทธศาสตร์หลักที่กลุ่มจังหวัดฯ เห็นว่าเป็นแก่นในการเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับระบบเศรษฐกิจของประเทศและกลุ่มจังหวัดฯ เพื่อก้าวเข้าสู่การศูนย์กลางการท่องเที่ยวทางทะเลระดับโลก ต้องให้ความสำคัญกับการรักษาคุณภาพนักท่องเที่ยว หรือลูกค้าในตลาดเดิมที่อาจเคยมีประสบการณ์เข้ามาท่องเที่ยวในพื้นที่ หรือประทับใจในภาพลักษณ์เดิมของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามันโดยการรักษาความมีมนต์เสน่ห์ของศูนย์กลางการท่องเที่ยวทางทะเล ภูเก็ต-พังงา-กระบี่ ให้สร้างรายได้อย่างยั่งยืน และการพัฒนาและเพิ่มคุณภาพ บริการพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกให้เพียงพอและได้มาตรฐานตามแนวทางดั้งเดิมแล้ว นั้น สิ่งที่ต้องเร่งสนับสนุน คือ การเตรียมความพร้อมเจาะตลาดเป้าหมายใหม่ที่มี รวมทั้งการสนับสนุนการแก้ไขปัญหาความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติ และวิถีชีวิตชุมชน ที่เกิดขึ้นจากขยายตัวธุรกิจการท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดฯ

เพื่อให้ภาพของการสนับสนุนการเติบโตของธุรกิจท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดมีความสมบูรณ์ และเป็นการพัฒนาอย่างยั่งยืน บนพื้นฐานของการรักษาตลาดเก่า และให้ความสำคัญกับพฤติกรรมทางการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ที่มีศักยภาพสูงนั้น แผนงานการดำเนินงาน หรือโครงการที่จะอยู่ภายใต้แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดฯ หรือแผนปฏิบัติการประจำปีของพื้นที่จำเป็นต้องครอบคลุมทั้งการเพิ่มอุปสงค์ทางการตลาด และการยกระดับปริมาณ และคุณภาพของอุปทานในพื้นที่ เชื่อมโยงกับภาคธุรกิจอื่นๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาคเกษตรกรรม และภาคการค้า รวมถึงให้ความสำคัญกับการพัฒนาปัจจัยเอื้อในการดำเนินธุรกิจต่างๆ ครอบคลุมตั้งแต่การพัฒนาคุณภาพปัจจัยพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวก รวมถึงความเชี่ยวชาญชำนาญการของบุคลากร

กรอบยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน

กรอบในการดำเนินงานพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามันเพื่อสนับสนุนเป้าหมาย “การท่องเที่ยวทางบกและทางทะเลที่มีคุณภาพระดับโลก บนฐานความเข้มแข็งของภาคเกษตรและชุมชน” ในครั้งนี้ ได้ดำเนินการทบทวนแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน เพื่อเพิ่มศักยภาพการพัฒนาให้สมดุล ทั้งด้านความมั่นคง โครงสร้างพื้นฐาน การเพิ่มศักยภาพให้แก่ภาคธุรกิจที่เกี่ยวข้อง ทั้งด้านการท่องเที่ยว และเกษตรกรรม โดยเฉพาะภาคเกษตร (การเพาะปลูก การป่าไม้ และการประมง) และเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชนในพื้นที่เพื่อป้องกันปัญหาการกระจุกตัวของงบประมาณ และส่งเสริมให้กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามันเติบโตเป็นผู้นำทางการท่องเที่ยวของประเทศไทยอย่างมั่นคง ควบคู่ไปกับการดำเนินการ รวมทั้งการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติที่ยั่งยืน ควบคู่กับสร้างความมั่นคงทางด้านพลังงาน ดังนี้

๑. การท่องเที่ยวทางทะเลที่มีคุณภาพระดับโลก อย่างยั่งยืน

เป็นการพัฒนาและรักษาฐานการเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวทางทะเลระดับโลก โดยเน้นการสร้างรายได้การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน คำนึงถึงทรัพยากรธรรมชาติและความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว (Carrying Capacity) เพื่อให้การท่องเที่ยวเป็นการท่องเที่ยวที่มีคุณภาพมากกว่าการเน้นในเชิงปริมาณ พร้อมกันนั้นยังส่งเสริมให้ชุมชนได้เข้ามามีบทบาทสำคัญในการบริหารจัดการการท่องเที่ยว และมีความเป็นเจ้าของการท่องเที่ยวในพื้นที่ ควบคู่ไปกับการสร้างความมั่นคงและปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน ทั้งของนักท่องเที่ยวและประชากรที่อาศัยอยู่ในกลุ่มจังหวัดอันดามัน

๒. การสร้างมูลค่าเพิ่มให้สินค้าเกษตรที่มีศักยภาพในพื้นที่ (ปาล์ม ยางพารา) เพื่อให้ชุมชนเกิดความเข้มแข็งอย่างยั่งยืน

การส่งเสริมเกษตรกรรมโดยเน้นที่พืชเศรษฐกิจหลักของกลุ่มจังหวัด คือ ปาล์มน้ำมันและยางพาราภายใต้แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามันฉบับนี้ เน้นในด้านการสร้างมูลค่าซึ่งเป็นจุดอ่อนของการพัฒนาพืชเศรษฐกิจหลักของกลุ่ม เพื่อให้เกษตรกรจำนวนมากสามารถสร้างมูลค่าและรายได้ที่มากขึ้นส่งผลต่อการยกระดับคุณภาพชีวิต และเป็นการพัฒนาที่รองรับความผันผวนทางเศรษฐกิจของโลกที่อาจกระทบภาคการท่องเที่ยวได้

วิสัยทัศน์ (Vision)

“การท่องเที่ยวทางบกและทางทะเลที่มีคุณภาพระดับโลก
บนฐานความเข้มแข็งของภาคเกษตรและชุมชนอย่างยั่งยืน”

พันธกิจ (Mission)

- พัฒนาและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวรวมถึงมาตรฐานการให้บริการการท่องเที่ยวสู่มาตรฐานสากล
- พัฒนาโครงข่ายคมนาคมเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวและภาคเกษตรภายในกลุ่มจังหวัดและเชื่อมโยงการคมนาคมกับต่างประเทศ
- เพิ่มขีดความสามารถด้านความมั่นคง และการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินเพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้กับพี่น้องประชาชนและนักท่องเที่ยว
- สร้างเศรษฐกิจให้สมดุลเพื่อยกระดับความเป็นอยู่และมาตรฐานคุณภาพชีวิตของเกษตรกร ชุมชน และท้องถิ่น

๕. การบูรณาการและการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมสู่ความสมดุลของระบบนิเวศน์อย่างยั่งยืน

๖. การบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวและการเกษตรให้เกิดความยั่งยืน

เป้าประสงค์ (Objectives)

๑. สร้างการเติบโตทางเศรษฐกิจ โดยเพิ่มขีดความสามารถแข่งขันด้านการท่องเที่ยวและเพิ่มมูลค่าภาคเกษตร

๒. สร้างความมั่นคงอาชีพและรายได้

๓. สร้างความเข้มแข็งของชุมชน

๔. บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมดุลอย่างยั่งยืน

๕. พัฒนาศักยภาพของบุคลากร

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย (KPI)

ตัวชี้วัด	เป้าหมายที่ ๒๕๕๗ - ๒๕๖๐			
	๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙	๒๕๖๐
อัตราการขยายตัวผลิตภัณฑ์มวลรวม	ร้อยละ ๔	ร้อยละ ๔	ร้อยละ ๔	ร้อยละ ๔
อัตราการเพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยว	ร้อยละ ๗	ร้อยละ ๗	ร้อยละ ๗	ร้อยละ ๗
อัตราการเพิ่มขึ้นผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคการเกษตร	ร้อยละ ๓	ร้อยละ ๓	ร้อยละ ๓	ร้อยละ ๓

จุดเน้นทางยุทธศาสตร์ (Strategic Positioning)

๑. การท่องเที่ยวทางบกและทางทะเลที่มีคุณภาพระดับโลก

๒. การเพิ่มมูลค่าภาคการผลิตเกษตร ประมง และปศุสัตว์ ให้มีมาตรฐานความปลอดภัยและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ประเด็นยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ : พัฒนาคุณภาพด้านการท่องเที่ยวให้มีมาตรฐาน อย่างยั่งยืน

กลยุทธ์

๑.๑ กลยุทธ์พัฒนาปัจจัยพื้นฐานรองรับการขยายตัวด้านการท่องเที่ยวให้เพียงพอและเหมาะสม

(๑) สร้างมาตรการควบคุมจำนวนนักท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน

ตามความสามารถรองรับ (CARRYING CAPACITY)

(๒) ส่งเสริมการตลาดการท่องเที่ยวเชิงคุณภาพ มุ่งเน้นการวิเคราะห์กลุ่มตลาดที่เหมาะสม

(๓) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเชื่อมโยง การคมนาคม ทางบก ทางทะเลและทางอากาศ

ให้เพียงพอ ได้มาตรฐานความปลอดภัย

(๔) พัฒนาระบบสาธารณสุขปโภค ระบบสารสนเทศ และสิ่งอำนวยความสะดวกในพื้นที่ให้เพียงพอ

(๕) เพิ่มประสิทธิภาพระบบป้องกันบรรเทาสาธารณภัยความปลอดภัยในทรัพย์สิน ความปลอดภัยในการสัญจร ของประชาชนและนักท่องเที่ยว

(๖) พัฒนาระบบเฝ้าระวังสุขอนามัย การบริการด้านสาธารณสุขให้มีประสิทธิภาพ และเพียงพอ

๑.๒ กลยุทธ์พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและกิจกรรมการท่องเที่ยวให้สอดคล้องกับอัตลักษณ์อันดามัน มีภูมิทัศน์สวยงาม สะอาด เชื่อมโยง วิถีชีวิต วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น

(๑) พัฒนาฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวให้สอดคล้องกับธรรมชาติ มีภูมิทัศน์สวยงาม สะอาด เรียบร้อย

(๒) ต่อยอดฐานและสร้างคุณค่าให้กับต้นทุนทางวิถีชีวิต ประเพณี วัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์ของอันดามัน

(๓) พัฒนาและส่งเสริมผลิตภัณฑ์ OTOP รวมทั้งสร้างกลไกการตลาด เพื่อสร้างรายได้ให้กับชุมชน และการบริการผ่านเรื่องราวและทรัพยากรที่เป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่น

๑.๓ กลยุทธ์บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้อุดมสมบูรณ์อย่างยั่งยืน โดยกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในพื้นที่

(๑) ฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้และป่าชายเลน และทรัพยากรทางทะเลให้อุดมสมบูรณ์ เพื่อสร้างความสมดุลของระบบนิเวศ โดยเฉพาะพื้นที่เพาะพันธุ์ อนุบาลและขยายพันธุ์สัตว์ทะเล

(๒) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการขยะมูลฝอยและน้ำเสีย ลดปริมาณขยะชุมชน และการปล่อยน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำธรรมชาติ

(๓) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำให้เพียงพอกับความต้องการของกลุ่มจังหวัด

(๔) การบริหารจัดการพลังงานให้มีประสิทธิภาพ และเพียงพอต่อความต้องการ

(๕) การบริหารจัดการระบบเชิงบูรณาการให้มีประสิทธิภาพ โดยการกำหนดรูปแบบการใช้ประโยชน์จากที่ดิน โดยคำนึงถึงทรัพยากรในพื้นที่ เพื่อให้เอื้อต่อการท่องเที่ยวและการพัฒนาที่สมดุล สอดคล้องต่อความต้องการของท้องถิ่น

๑.๔ กลยุทธ์บริหารจัดการการตลาดและประชาสัมพันธ์

(๑) สร้างเครือข่ายการจัดการความรู้ คู่สร้างจิตสำนึกในการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน รวมถึงการพัฒนาระบบฐานข้อมูลเพื่อสนับสนุนการบริหารจัดการการท่องเที่ยว

(๒) เชื่อมโยงเครือข่ายคู่ค้าทางการท่องเที่ยว การค้าและบริการ กับกลุ่มประเทศเพื่อนบ้านและประเทศคู่ค้าสำคัญ

(๓) พัฒนาระบบบริหารจัดการแบบบูรณาการ และสร้างกลไกตลาดที่มีศักยภาพสามารถแข่งขันในระดับสากลเพิ่มขึ้น

(๔) ประชาสัมพันธ์ข้อมูลของกลุ่มจังหวัดผ่านสื่อแขนงต่างๆ โดยเฉพาะระบบอินเทอร์เน็ต เพื่อเสริมสร้างภาพลักษณ์อันดามัน

(๕) สร้างกลไกการตลาด เพื่อเพิ่มช่องทางในการประชาสัมพันธ์ ผลิตภัณฑ์ชุมชนไปสู่ตลาดการท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ : การพัฒนาระบบและสร้างมูลค่าเพิ่มให้สินค้าภาคเกษตร ประมง และปศุสัตว์ ที่มี ศักยภาพในพื้นที่ เพื่อให้ชุมชนเกิดความเข้มแข็งอย่างยั่งยืน

กลยุทธ์

๒.๑ ปรับปรุงประสิทธิภาพการเพาะปลูก การประมง และปศุสัตว์ เพื่อเพิ่มผลผลิต และลดต้นทุนการผลิต

(๑) เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตทางการเกษตร ประมง และปศุสัตว์ โดยการลดต้นทุน จากปัจจัยการผลิตต่างๆ อาทิ การใช้ปุ๋ยอินทรีย์ สารเคมี และเวชภัณฑ์ทางการเกษตรที่ปลอดภัยต่อผู้บริโภค

(๒) พัฒนาและคัดเลือกพันธุ์ และสัตว์ ที่เหมาะสมกับพื้นที่เพื่อให้ได้ผลผลิตที่มี ประสิทธิภาพ

(๓) พัฒนาระบบการเพาะปลูก หรือเก็บเกี่ยวอย่างถูกต้องเหมาะสมเพื่อให้ได้ผลผลิต ที่มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น

(๔) พัฒนาศักยภาพการประมง และการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำมูลค่าสูง

(๕) เร่งรัดพัฒนาระบบบริหารจัดการเกษตร ปศุสัตว์ และประมง ทำให้ประสิทธิภาพ

(๖) พัฒนาคุณภาพห้องปฏิบัติการ เพื่อการตรวจสอบสารตกค้าง ในดิน น้ำ และผลผลิต

การเกษตร

๒.๒ นำงานวิจัย และนวัตกรรมมาต่อยอดสู่การพัฒนาการแปรรูป เพื่อเพิ่มและสร้างมูลค่า

(๑) พัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ที่เหมาะสมกับผลิตภัณฑ์และพื้นที่ โดยการนำผลงานวิจัยและ นวัตกรรมใหม่มาประยุกต์ใช้เพื่อสร้างผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ หรือนำวัสดุเหลือทิ้งจากกระบวนการผลิต/แปรรูปมาใช้ให้ เกิดประโยชน์

(๒) ส่งเสริมให้เกิดกระบวนการบริหารจัดการโรงงาน/ผลิตภัณฑ์ต้นแบบ เพื่อพัฒนา ผลิตภัณฑ์ใหม่ตามแนวทางและกระบวนการที่วางไว้

(๓) พัฒนาสินค้าประมง และสัตว์น้ำมูลค่าสูงเป็นผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

๒.๓ ส่งเสริมศักยภาพด้านการตลาดให้เกษตรกรโดยเฉพาะการเข้าถึง/รับรู้ข้อมูลทาง

การตลาด

(๑) รวบรวมข้อมูลเพื่อพัฒนาเป็นฐานข้อมูลทั้งทางด้านปริมาณผลผลิต ความต้องการ ของตลาด ราคา ฯลฯ เพื่อใช้มาวางแผนการเพาะปลูกและการผลิต

(๒) เผยแพร่ความรู้ด้านการตลาด ของสินค้าเกษตร ประมง และปศุสัตว์ โดยพัฒนาระบบ เชื่อมโยงเครือข่ายเกษตรกร สถาบันเกษตรกร และบริหารจัดการเครือข่ายข้อมูลแบบครบวงจร

(๓) ส่งเสริมให้เกษตรกรใช้ข้อมูลด้านการตลาด ประกอบการตัดสินใจในการผลิต

(๔) ส่งเสริมการสร้างเครือข่ายสินค้าเกษตรในกลุ่มจังหวัด

(๕) ผลักดันให้มีศูนย์กลางการค้าเกษตรของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน

๒.๔ การส่งเสริมการรวมกลุ่มและให้องค์ความรู้แก่เกษตรกร และผู้ประกอบการเพื่อความเข้มแข็ง

(๑) การน้อมนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ไปใช้ในชีวิตประจำวัน และสร้างความมั่นคงใน อาชีพและรายได้ให้แก่เกษตรกร

(๒) สร้างเกษตรกรรุ่นใหม่ที่มีความรู้ทั้งทางทฤษฎีและการปฏิบัติเพื่อไปประกอบอาชีพ เกษตรกรรม และเป็นแบบอย่างที่ดีแก่เกษตรกรรายอื่น เพื่อให้เกิดการพัฒนาการเกษตรที่ยั่งยืน

- (๓) พัฒนาสถาบันเกษตรกรให้มีขีดความสามารถในการดำเนินธุรกิจ และช่วยเหลือสมาชิกในด้านการผลิตและการตลาด โดยนำข้อมูลจากฐานข้อมูลที่ได้ในกลยุทธ์ที่ ๓ มาถ่ายทอดและวางแผนการผลิต
- (๔) เชื่อมโยงเครือข่ายตลาดสินค้าเกษตรของสถาบันเกษตรกรในกลุ่มจังหวัด
- (๕) พัฒนาน้องความรู้ในการวิเคราะห์ ประเมิน สถานการณ์ด้านการตลาด
- (๖) ส่งเสริมการสร้างเครือข่ายสินค้าเกษตรในกลุ่มจังหวัด

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ : พัฒนาศักยภาพบุคลากรและเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน ในการบริการด้านการท่องเที่ยว

กลยุทธ์

๓.๑ การพัฒนาคุณภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยว ทั้งระดับสากลและระดับชุมชน ให้มีมาตรฐานและมีจำนวนเพียงพอต่อความเติบโตในสาขาท่องเที่ยว

(๑) สร้างโอกาสในการเข้าถึงความรู้ทางวิชาการ การพัฒนาทักษะ วิชาชีพ โดยสถาบันศึกษา และภาคเอกชนร่วมกันจัดกิจกรรมในพื้นที่ชุมชนแก่ผู้ที่ขาดโอกาสและมีข้อจำกัดด้านต่างๆ

(๒) สร้างหลักสูตรฝึกอบรมที่มีมาตรฐานระดับสากล เพื่อพัฒนาบุคลากรของชุมชนในการรองรับการขยายตัวของภาคการท่องเที่ยว และความต้องการของชุมชนท้องถิ่น

(๓) ปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอนของสถาบันการศึกษาในพื้นที่ เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานในภาคการท่องเที่ยว

๓.๒ พัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการท่องเที่ยวให้มีขีดความสามารถในการบริหารจัดการท่องเที่ยวตามหลักธรรมาภิบาล

(๑) จัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมและสร้างจิตสำนึกที่ดีในการให้บริการของผู้ประกอบการ เพื่อสร้างความเชื่อมั่นและความประทับใจแก่นักท่องเที่ยว

(๒) สร้างค่านิยมการเป็นผู้ประกอบการให้มีคุณธรรมจริยธรรม และส่งเสริมการประกอบธุรกิจที่ใส่ใจต่อผู้บริโภคและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

(๓) สร้างกระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการการท่องเที่ยว เพื่อการเป็นเจ้าบ้านที่ดี ให้เกิดขึ้นในสังคมภาคบริการของชุมชน

๓.๓ พัฒนาขีดความสามารถการบริการ การบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวให้กับชุมชน และสนับสนุนการเชื่อมโยงภาคธุรกิจเอกชนกับชุมชนในการดำเนินการด้านการท่องเที่ยว

(๑) จัดกิจกรรมเพิ่มพูนทักษะและเพิ่มเติมความรู้ใหม่ให้กับสมาชิกในชุมชน ในการบริหารจัดการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน

(๒) สร้างเส้นทางท่องเที่ยวที่เชื่อมโยงการท่องเที่ยวกระแสหลักและการท่องเที่ยวชุมชนเข้าไว้ด้วยกัน

ตรังเมืองแห่งความสุข บนฐานการเกษตร อุตสาหกรรมการเกษตร
และการท่องเที่ยวที่ได้มาตรฐานสากล

พันธกิจของจังหวัดตรัง

๑. มุ่งสร้างศักยภาพทางเศรษฐกิจด้านเกษตรกรรม อุตสาหกรรม และการท่องเที่ยวให้มีความมั่นคง และมีความรับผิดชอบต่อสังคม
๒. พัฒนาสังคม การศึกษา และคุณภาพชีวิตของประชาชนให้มีความมั่นคงสามารถดำรงชีวิตได้อย่างมีคุณภาพ
๓. บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติให้ยั่งยืนและสร้างสิ่งแวดล้อมที่ดีบนความหลากหลายทางชีวภาพ
๔. ส่งเสริมการขับเคลื่อนการพัฒนาตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในทุกภาคส่วน
๕. เสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการภาครัฐ

เป้าประสงค์รวม

๑. เศรษฐกิจของจังหวัดขยายตัวอย่างมั่นคงและยั่งยืน
๒. ยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน สร้างความเข้มแข็งทางสังคมและส่งเสริมการศึกษาเรียนรู้
อย่างมีคุณภาพ
๓. ฐานทรัพยากรธรรมชาติมีความสมบูรณ์และมีสิ่งแวดล้อมดี ตลอดจนมีการบริหารจัดการ
แบบบูรณาการ

ค่าเป้าหมายเป้าประสงค์รวม

เป้าประสงค์รวม	ตัวชี้วัด/เป้าหมาย	ข้อมูลฐาน	ค่าเป้าหมาย				
			พ.ศ. ๒๕๖๑	พ.ศ. ๒๕๖๒	พ.ศ. ๒๕๖๓	พ.ศ. ๒๕๖๔	พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔
๑. เศรษฐกิจของ จังหวัดขยายตัว อย่างมั่นคงและ ยั่งยืน	๑. อัตราการขยายของ ผลิตภัณฑ์มวลรวม ภาคเกษตรเพิ่มขึ้นจาก ปีก่อนหน้า(ร้อยละ)	อัตราการขยายของ ผลิตภัณฑ์มวลรวมภาค เกษตรเฉลี่ย ปี ๒๕๕๕- ๒๕๕๗ ร้อยละ -๐.๘๑ร้อย ละ -๐.๘๑	๑.๐๐	๑.๕๐	๒.๐๐	๒.๕๐	๑.๗๕
	๒. อัตราการเพิ่มขึ้นของ รายได้จากการ ท่องเที่ยว (ร้อยละ)	อัตราการเพิ่มขึ้นของรายได้ การท่องเที่ยว ปี ๒๕๕๕- ๒๕๕๘ เฉลี่ยร้อยละ ๑๒.๐๐	๑๒.๐๐	๑๒.๕๐	๑๓.๐๐	๑๓.๕๐	๑๒.๗๕
๒. ยกระดับคุณภาพ ชีวิตของประชาชน สร้างความเข้มแข็ง ทางสังคมและ ส่งเสริมการศึกษา เรียนรู้อย่างมี คุณภาพ	๑. ร้อยละผู้อยู่ในระบบ ประกันสังคมต่อกำลัง แรงงานเพิ่มขึ้น	อัตราผู้อยู่ในระบบประกันสังคม ต่อกำลังแรงงาน ปี ๒๕๕๕ - ๒๕๕๗ เฉลี่ย ร้อยละ ๑๔.๔๑	๑๘.๐๐	๑๘.๒๕	๑๘.๕๐	๑๘.๗๕	๑๘.๓๗
	๒. ร้อยละของค่าเฉลี่ย (O-Net) ม.๓ ที่ เพิ่มขึ้น	ค่าเฉลี่ย O-net ม.๓ ปี๒๕๕๕ - ๒๕๕๗ เฉลี่ย คะแนน	๓๕	๔๐	๔๕	๕๐	๔๒.๕๐
	๓. ร้อยละที่ลดลงของ ปริมาณขยะใน จังหวัด	ร้อยละของปริมาณขยะใน จังหวัดจากปี ๒๕๕๖-๒๕๕๗ เฉลี่ยลดลง ร้อยละ ๐.๗๔	๒	๓	๔	๕	๓.๕
	๔. ร้อยละของระดับ ความสุขของ ครัวเรือนเพิ่มขึ้น	ระดับความสุขครัวเรือน ปี๒๕๕๖-๒๕๕๘ เฉลี่ย ๘.๑๐	๘.๕	๘.๗๕	๙.๐๐	๙.๒๕	๘.๙๓
	๕. อัตราตาย(ต่อ ประชากรแสนคน) ด้วยโรคหัวใจ ลดลง (ร้อยละ)	อัตราตาย(ต่อประชากร แสนคน)ด้วยโรคหัวใจ ปี ๒๕๕๖-๒๕๕๘เฉลี่ยร้อย ละ๔๖.๘๓	๔๗.๐๐	๔๖.๕๐	๔๖.๐๐	๔๕.๕๐	๔๖.๒๕

เป้าประสงค์รวม	ตัวชี้วัด/เป้าหมาย	ข้อมูลฐาน	ค่าเป้าหมาย				
			พ.ศ. ๒๕๖๑	พ.ศ. ๒๕๖๒	พ.ศ. ๒๕๖๓	พ.ศ. ๒๕๖๔	พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔
๓. ฐานทรัพยากร ธรรมชาติมี ความสมบูรณ์ และ สิ่งแวดล้อมดี	๑. ร้อยละที่เพิ่มขึ้น ของพื้นที่ป่า	ร้อยละของพื้นที่ป่าเพิ่มขึ้น จากปี ๒๕๕๖-๒๕๕๗ เฉลี่ยร้อยละ ๐.๖๕	๒	๓	๔	๕	๓.๕
	๒. ร้อยละที่ลดลงของ ปริมาณขยะใน จังหวัด	ร้อยละของปริมาณขยะใน จังหวัดจากปี ๒๕๕๖- ๒๕๕๗ เฉลี่ยลดลง ร้อย ละ ๐.๗๔	๒	๓	๔	๕	๓.๕

ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด (ตามลำดับความสำคัญ)

๑. สร้างฐานเศรษฐกิจของจังหวัดด้านเกษตรกรรมและอุตสาหกรรมที่มั่นคงและยั่งยืน
๒. ส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ให้มีคุณภาพเพื่อสร้างรายได้ให้เติบโตอย่างต่อเนื่อง
๓. เสริมสร้างความมั่นคงทางสังคม พัฒนาคุณภาพชีวิตและการศึกษาเรียนรู้อย่างมีคุณภาพ
๔. บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเหมาะสมกับชุมชน/พื้นที่ และมีความยั่งยืน

เป้าประสงค์และกลยุทธ์ของแต่ละประเด็นยุทธศาสตร์

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ สร้างฐานเศรษฐกิจของจังหวัดด้านเกษตรกรรมและอุตสาหกรรมที่มั่นคงและยั่งยืน

เป้าประสงค์

๑. รายได้จากการเกษตรเพิ่มขึ้น
๒. ผลผลิตทางอุตสาหกรรมและการเกษตรมีมูลค่าเพิ่มขึ้น

กลยุทธ์

๑. พัฒนาการผลิตและการตลาดสินค้าเกษตรที่สำคัญ
๒. ส่งเสริมเศรษฐกิจฐานรากให้มั่นคงตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง
๓. จัดหาแหล่งน้ำเพิ่มเติมสำหรับด้านการเกษตรอุปโภค-บริโภค
๔. ส่งเสริมและพัฒนาการแปรรูปสินค้าเกษตรที่สำคัญ
๕. ส่งเสริมธุรกิจขนาดกลาง ขนาดย่อม วิสาหกิจชุมชน และผู้ผลิตชุมชน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ ส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ให้มีคุณภาพเพื่อสร้างรายได้ให้เติบโตอย่างต่อเนื่อง

เป้าประสงค์

๑. รายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น

กลยุทธ์

๑. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน
๒. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนในการบริหารจัดการการท่องเที่ยว
๓. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยว
๔. พัฒนาผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยวเพื่อเพิ่มศักยภาพในการแข่งขัน
๕. ส่งเสริมการประชาสัมพันธ์ การตลาดสมัยใหม่ และพัฒนาสื่อประชาสัมพันธ์ด้านการท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ เสริมสร้างความมั่นคงทางสังคม พัฒนาคุณภาพชีวิตและการศึกษาเรียนรู้อย่างมีคุณภาพ

เป้าประสงค์

๑. ตรีงเป็นสังคมอยู่เย็นเป็นสุข
๒. ประชาชนมีรายได้และหลักประกันที่มั่นคง
๓. อัตราการตายด้วยโรคที่เป็นปัญหาสำคัญลดลง
๔. ประชาชนมีการศึกษาเรียนรู้ดีและมีคุณภาพ

กลยุทธ์

๑. เสริมสร้างครอบครัวอบอุ่น ชุมชนเข้มแข็งปลอดภัย ปลอดภัยาเสพติดและอบายมุข
๒. เสริมสร้างสังคมคุณธรรมศาสนาธรรมและประเพณีวัฒนธรรม
๓. ส่งเสริมการจัดการเรียนรู้และใช้ภูมิปัญญาชาวบ้าน ในขับเคลื่อนตำบลสร้างสุขให้ครบทุกพื้นที่ตำบล
๔. ส่งเสริมอาชีพและความมั่นคงทางเศรษฐกิจแก่ผู้มีรายได้น้อย
๕. ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตกลุ่มเป้าหมายทุกช่วงวัย รวมถึงแรงงานในระบบและนอกระบบ แรงงานผู้สูงอายุ และแรงงานคนพิการ ได้รับการคุ้มครองตามกฎหมายและมีคุณภาพชีวิตที่ดี
๖. พัฒนาระบบสวัสดิการชุมชนให้เข้มแข็งครอบคลุมทั้งจังหวัด
๗. ส่งเสริมให้ผู้ประกอบการที่มีการจ้างแรงงานต่างด้าวดำเนินการตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด
๘. ส่งเสริมการมีสุขภาพที่ดีแบบองค์รวมให้เกิดชุมชนสุขภาวะ(๕ ดี)
๙. ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมลดการดูแลสุขภาพ และควบคุมปัจจัยเสี่ยงด้านสุขภาพ และลดการเกิดอุบัติเหตุ
๑๐. พัฒนาระบบบริการสุขภาพปฐมภูมิ เชื่อมโยงระดับทุติยภูมิและตติยภูมิ โดยการมีส่วนร่วมของชุมชนและท้องถิ่น
๑๑. พัฒนาการศึกษาระดับและแก้ไขปัญหาคัดและเยาวชนแบบบูรณาการ
๑๒. ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตเพื่อพัฒนาคุณภาพประชาชนทุกช่วงวัย
๑๓. สนับสนุนให้มีชุมชนแห่งการเรียนรู้
๑๔. ส่งเสริมการฝึกอาชีพระยะสั้นเพื่อเพิ่มทักษะและการประกอบอาชีพเสริม

**ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเหมาะสม
กับชุมชน/พื้นที่ และมีความยั่งยืน**

เป้าประสงค์

๑. ทรัพยากรธรรมชาติมีความอุดมสมบูรณ์
๒. การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีการบูรณาการอย่างมีประสิทธิภาพ
๓. พัฒนาคณะและแหล่งเรียนรู้ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อให้ความพร้อมในการบริหารจัดการ

กลยุทธ์

๑. ป้องกันการบุกรุกทำลายป่าและส่งเสริมการปลูกป่าแบบบูรณาการ
๒. ส่งเสริมการอนุรักษ์ป่าต้นน้ำ แม่น้ำลำคลอง ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งโดยการมีส่วนร่วมของประชาชน
๓. ส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงานและการใช้พลังงานทางเลือกเพื่อลดปัญหาสิ่งแวดล้อม
๔. บูรณาการความร่วมมือจากทุกภาคส่วนในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๕. สนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและประชาชนในการจัดการขยะแบบบูรณาการและเป็นระบบ
๖. ส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๑.๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

วิสัยทัศน์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดตรัง (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๒)

วิสัยทัศน์ :

“เป็นองค์กรหลักในการประสานพัฒนาท้องถิ่นและชุมชน มุ่งเน้นการมีส่วนร่วมเชิงคุณภาพ
สืบสานภูมิปัญญา ส่งเสริมเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และความสุขสู่ประชาชนอย่างยั่งยืน”

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานควบคุมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านคุณภาพชีวิตและส่งเสริมการศึกษาเรียนรู้แบบองค์รวม
๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนสู่ระดับฐานราก
๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการอนุรักษ์พลังงานและการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการอนุรักษ์และส่งเสริมประเพณี วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น
๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการอยู่ดีมีสุขของท้องถิ่น
๗. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการเมือง การบริหาร และการพัฒนาบุคลากรของท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแนวทางการพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดตรัง
(พ.ศ.๒๕๖๐ - ๒๕๖๒)

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานควบคู่การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

๑. ก่อสร้างปรับปรุงบำรุงรักษา ถนน สะพาน ทางเท้าและท่าเทียบเรือ ขยายเขตและติดตั้งไฟฟ้าแสงสว่างสาธารณะ
๒. พัฒนาระบบจราจร
๓. พัฒนาและจัดหาแหล่งน้ำ เพื่ออุปโภคบริโภค
๔. พัฒนาระบบขนส่ง
๕. พัฒนางานวางผังเมือง
๖. ก่อสร้างปรับปรุงระบบคมนาคมสู่แหล่งท่องเที่ยว
๗. เพิ่มศักยภาพการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้เป็นมารีน่าแห่งอันดามันและการท่องเที่ยวชุมชน
๘. การส่งเสริมความรู้ประเพณี และวัฒนธรรมท้องถิ่นสู่ชาวต่างชาติที่มีอยู่ในจังหวัดตรัง
๙. ส่งเสริมการท่องเที่ยวโดยชุมชน ฯลฯ

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านคุณภาพชีวิตและส่งเสริมการศึกษาเรียนรู้แบบองค์รวม

๑. ส่งเสริมการจัดสวัสดิการและนันทนาการ
๒. ส่งเสริมสุขภาพอนามัยของประชาชน
๓. การรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน
๔. พัฒนาศักยภาพบุคลากร
๕. ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดเก็บข้อมูล การวิจัย การใช้ข้อมูลประชาสัมพันธ์
๖. ส่งเสริมการศึกษาของประชาชนทุกระดับ
๗. เพิ่มช่องทางในการรับรู้ข่าวสารให้แก่ประชาชน ฯลฯ

๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน

๑. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน
๒. ส่งเสริมระบบป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
๓. พัฒนาระบบบริหารจัดการของหน่วยงาน
๔. สนับสนุนให้มีการประสานงานระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประชาชน และชุมชน ฯลฯ

๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการอนุรักษ์ พลังงานและการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

๑. สร้างจิตสำนึกและความตระหนักในการจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๒. ฝักระวังและฟื้นฟูธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๓. บำบัดและฟื้นฟูธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๔. จัดระบบบำบัดน้ำเสีย
๕. บำบัดและจัดการขยะ
๖. ส่งเสริมและสร้างจิตสำนึกการอนุรักษ์พลังงาน

๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านอนุรักษ์และส่งเสริมประเพณี วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น

๑. ส่งเสริมศาสนา ศิลปวัฒนธรรมและประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น ฯลฯ

๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการอยู่ดีมีสุข ของท้องถิ่น

๑. สนับสนุนและส่งเสริมเพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กับ เกษตรกรรายย่อยในภาคการเกษตร โดยใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๒. พัฒนาและส่งเสริมอาชีพให้กับประชาชน ฯลฯ

๓. สนับสนุนการจัดบริการเพื่ออำนวยความสะดวก ให้แก่ประชาชน

๔. สนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจฐานราก

๕. ส่งเสริมการจัดการความรู้ เพื่อการพัฒนาชุมชนท้องถิ่นอย่างยั่งยืน ฯลฯ

๗. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการเมืองการบริหารและการพัฒนาบุคลากรของท้องถิ่น

๑. สนับสนุนการพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามแนวทางการบริหารจัดการที่ดี ฯลฯ

๑.๕ THAILAND ๔.๐

ประเทศไทย ๔.๐ เป็นความมุ่งมั่นของนายกรัฐมนตรี ที่ต้องการปรับเปลี่ยนโครงสร้างเศรษฐกิจไปสู่ **Value-Based Economy** หรือ **เศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม** กล่าวคือ ในปัจจุบัน เรายังติดอยู่ในโมเดลเศรษฐกิจแบบ “ทำมาก ได้น้อย” เราจึงต้องการปรับเปลี่ยนเป็น “ทำน้อย ได้มาก” นั้นหมายถึง การขับเคลื่อนให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างน้อยใน ๓ มิติสำคัญ คือ

๑. เปลี่ยนจากการผลิตสินค้าโภคภัณฑ์ ไปสู่สินค้าเชิงนวัตกรรม

๒. เปลี่ยนจากการขับเคลื่อนประเทศด้วยภาคอุตสาหกรรม ไปสู่การขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยี

ความคิดสร้างสรรค์ และนวัตกรรม

๓. เปลี่ยนจากการเน้นภาคการผลิตสินค้า ไปสู่การเน้นภาคบริการมากขึ้น

ดังนั้น **ประเทศไทย ๔.๐** จึงเป็นการเปลี่ยนผ่านทั้งระบบใน ๔ องค์ประกอบสำคัญ คือ

๑. เปลี่ยนจากการเกษตรแบบดั้งเดิม (Traditional Farming) ในปัจจุบัน ไปสู่การเกษตรสมัยใหม่ ที่เน้นการบริหารจัดการและเทคโนโลยี (Smart Farming) โดยเกษตรกรต้องร่ำรวยขึ้น และเป็นเกษตรกรแบบเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneur)

๒. เปลี่ยนจาก Traditional SMEs หรือ SMEs ที่มีอยู่ที่รัฐต้องให้ความช่วยเหลืออยู่ตลอดเวลา ไปสู่การเป็น Smart Enterprises และ Startups ที่มีศักยภาพสูง

๓. เปลี่ยนจาก Traditional Services ซึ่งมีการสร้างมูลค่าค่อนข้างต่ำ ไปสู่ High Value Services

๔. เปลี่ยนจากแรงงานทักษะต่ำไปสู่แรงงานที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และทักษะสูง โดยมีกลุ่มเทคโนโลยีและอุตสาหกรรมเป้าหมาย ๕ กลุ่มด้วยกันคือ

๔.๑ .กลุ่มอาหาร เกษตร และเทคโนโลยีชีวภาพ (Food, Agriculture & Bio-Tech)

๔.๒ กลุ่มสาธารณสุข สุขภาพ และเทคโนโลยีทางการแพทย์ (Health, Wellness & Bio-Med)

๔.๓ กลุ่มเครื่องมืออุปกรณ์อัจฉริยะ หุ่นยนต์ และระบบเครื่องกลที่ใช้ระบบอิเล็กทรอนิกส์ควบคุม (Smart Devices, Robotics & Mechatronics)

๔.๔. กลุ่มดิจิทัล เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตที่เชื่อมต่อและบังคับอุปกรณ์ต่าง ๆ ปัญญาประดิษฐ์ และเทคโนโลยีสมองกลฝังตัว (Digital, IoT, Artificial Intelligence & Embedded Technology) และ

๔.๕. กลุ่มอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ วัฒนธรรม และบริการที่มีมูลค่าสูง (Creative, Culture & High Value Services)

๒. ยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบลกันตังใต้

๒.๑ วิสัยทัศน์ (Vision)

จากการประชุมเชิงปฏิบัติการเวทีประชาคม เพื่อระดมความคิด สรุปสภาพปัญหา/ความต้องการของประชาชนในตำบลกันตังใต้ รวมถึงการวิเคราะห์จุดอ่อน จุดแข็ง โอกาสและอุปสรรค คณะกรรมการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลกันตังใต้และคณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลกันตังใต้ ได้ร่วมกันกำหนดวิสัยทัศน์ (Vision) เพื่อเป็นสภาพการณ์ในอนาคต ซึ่งเป็นความมุ่งหมายและปรารถนา คาดหวังที่จะให้เกิดขึ้นหรือบรรลุผลในอนาคตข้างหน้า ตำบลกันตังใต้เป็นตำบลที่ประชาชนมีความอยู่ดีกินดี และมีทัศนียภาพและสิ่งแวดล้อมดี จึงได้กำหนดวิสัยทัศน์คาดหวังที่จะให้เกิดขึ้นในอนาคต ดังนี้

**“เป็นองค์กรแห่งการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม
อย่างมีคุณภาพ ตามแนวทางประชารัฐ ก่อให้เกิดประโยชน์สุขอย่างยั่งยืน ”**

๒.๒ ยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ : การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภค

เป้าประสงค์ : ประชาชนได้รับบริการด้านโครงสร้างพื้นฐานและระบบสาธารณูปโภคที่ได้มาตรฐาน

ตัวชี้วัด

	ค่าเป้าหมาย
(๑) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของถนนที่ได้รับการก่อสร้างและบูรณะซ่อมแซม	ร้อยละ ๕
(๒) ร้อยละของหมู่บ้านที่มีไฟฟ้าใช้อย่างทั่วถึง	ร้อยละ ๘๐
(๓) ร้อยละของถนนที่มีไฟฟ้าส่องสว่างในเวลากลางคืน	ร้อยละ ๘๐
(๔) ร้อยละของหมู่บ้านที่มีน้ำประปาใช้อย่างทั่วถึงและเพียงพอ	ร้อยละ ๘๐

กลยุทธ์

- (๑) พัฒนาและปรับปรุงการคมนาคมและขนส่งให้ได้มาตรฐาน
- (๒) พัฒนาระบบสาธารณูปโภคและโครงสร้างพื้นฐาน

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ : การพัฒนาด้านเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว

เป้าประสงค์ : เมืองเกษตรกรยั่งยืนการท่องเที่ยวและบริการมีมาตรฐาน

ตัวชี้วัด

	ค่าเป้าหมาย
(๑) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ของกลุ่มอาชีพ	ร้อยละ ๑
(๒) ร้อยละของแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับการพัฒนา	ร้อยละ ๑

กลยุทธ์

- (๑) พัฒนาและส่งเสริมอาชีพให้แก่ประชาชน
- (๒) พัฒนา ปรับปรุงสถานที่ท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ : การพัฒนาทางการศึกษา ศาสนา และศิลปวัฒนธรรม

เป้าประสงค์ :

- (๑) ประชาชนได้รับการศึกษาและมีแหล่งการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ
- (๒) ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและค่านิยมอันดีงามได้รับการอนุรักษ์และสืบสานให้คงอยู่สืบไป

ตัวชี้วัด

ค่าเป้าหมาย

(๑) ร้อยละของเด็กและเยาวชนที่ได้รับการส่งเสริมการศึกษาและพัฒนากระบวนการเรียนรู้	ร้อยละ ๘๐
(๒) ร้อยละของครูที่พัฒนาศักยภาพการจัดการเรียนการสอน	ร้อยละ ๘๐
(๓) ร้อยละศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและค่านิยมอันดีงามที่ได้รับการอนุรักษ์และสืบสาน	ร้อยละ ๘๐

กลยุทธ์

- (๑) ส่งเสริม สนับสนุนการศึกษาของประชาชนทุกระดับ
- (๒) เพิ่มช่องทางในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารให้แก่ประชาชน
- (๓) สืบสานและอนุรักษ์ ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและค่านิยมอันดีงาม

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ : การพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อมและจัดการทรัพยากรธรรมชาติ

เป้าประสงค์ : ชุมชนมีทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่สมดุลและยั่งยืน

ตัวชี้วัด

ค่าเป้าหมาย

(๑) ร้อยละของป่าชุมชนที่มีการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ	ร้อยละ ๕
(๒) ร้อยละที่ลดลงการบุกรุกป่าชุมชน	ร้อยละ ๕
(๓) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของพื้นที่สีเขียว	ร้อยละ ๕
(๔) ร้อยละของหมู่บ้านที่สภาพแวดล้อมดีขึ้น	ร้อยละ ๔๐
(๕) ร้อยละของหมู่บ้านที่จัดการขยะอย่างถูกสุขอนามัย	ร้อยละ ๔๐

กลยุทธ์

- (๑) สร้างจิตสำนึกและตระหนักในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- (๒) พัฒนาสิ่งแวดล้อมในชุมชนและบูรณาการการจัดการขยะอย่างถูกสุขอนามัย

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ : การพัฒนาด้านคุณภาพชีวิตและสังคม

เป้าประสงค์ : ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

ตัวชี้วัด

ค่าเป้าหมาย

(๑) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของประชาชนที่มีสุขภาพอนามัยที่ดี	ร้อยละ ๕
(๒) ร้อยละของผู้สูงอายุ ผู้พิการและผู้ด้อยโอกาสที่ได้รับการสงเคราะห์	ร้อยละ ๘๐
(๓) ร้อยละของประชาชนทุกช่วงวัยที่ได้รับการและการดูแล	ร้อยละ ๘๐
(๔) ร้อยละของหมู่บ้านที่ผ่านเกณฑ์ชุมชนเข้มแข็ง	ร้อยละ ๘๐

กลยุทธ์

- (๑) ส่งเสริมการจัดสวัสดิการและนันทนาการ
- (๒) ส่งเสริมสุขภาพ อนามัยของประชาชน
- (๓) ส่งเสริมและสนับสนุนการรักษาความสงบเรียบร้อยในชีวิตและทรัพย์สิน

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ : การพัฒนาด้านการเมืองการบริหาร

เป้าประสงค์ : ประชาชนได้รับการด้วยความเป็นธรรม โปร่งใส มีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น

ตัวชี้วัด

<u>ตัวชี้วัด</u>	<u>ค่าเป้าหมาย</u>
(๑) ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนผู้รับบริการ	ร้อยละ ๗๕
(๒) ร้อยละของข้อร้องเรียน/ร้องทุกข์ที่ได้รับการแก้ไข	ร้อยละ ๘๐

กลยุทธ์

- (๑) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน
- (๒) ส่งเสริมระบบป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
- (๓) พัฒนาระบบการบริหารการจัดการ

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ : การพัฒนาด้านการอยู่ดีมีสุข

เป้าประสงค์ : ชุมชนเข้มแข็ง ประชาชนอยู่ดีมีสุขพึ่งตนเองได้ด้วยวิถีชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียง

ตัวชี้วัด

<u>ตัวชี้วัด</u>	<u>ค่าเป้าหมาย</u>
(๑) จำนวนครัวเรือนที่ดำเนินชีวิตตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	จำนวนครัวเรือน
(๒) จำนวนโครงการ/กิจกรรมที่มีการดำเนินการตามแนวพระราชดำริ	จำนวนโครงการ/
กิจกรรม

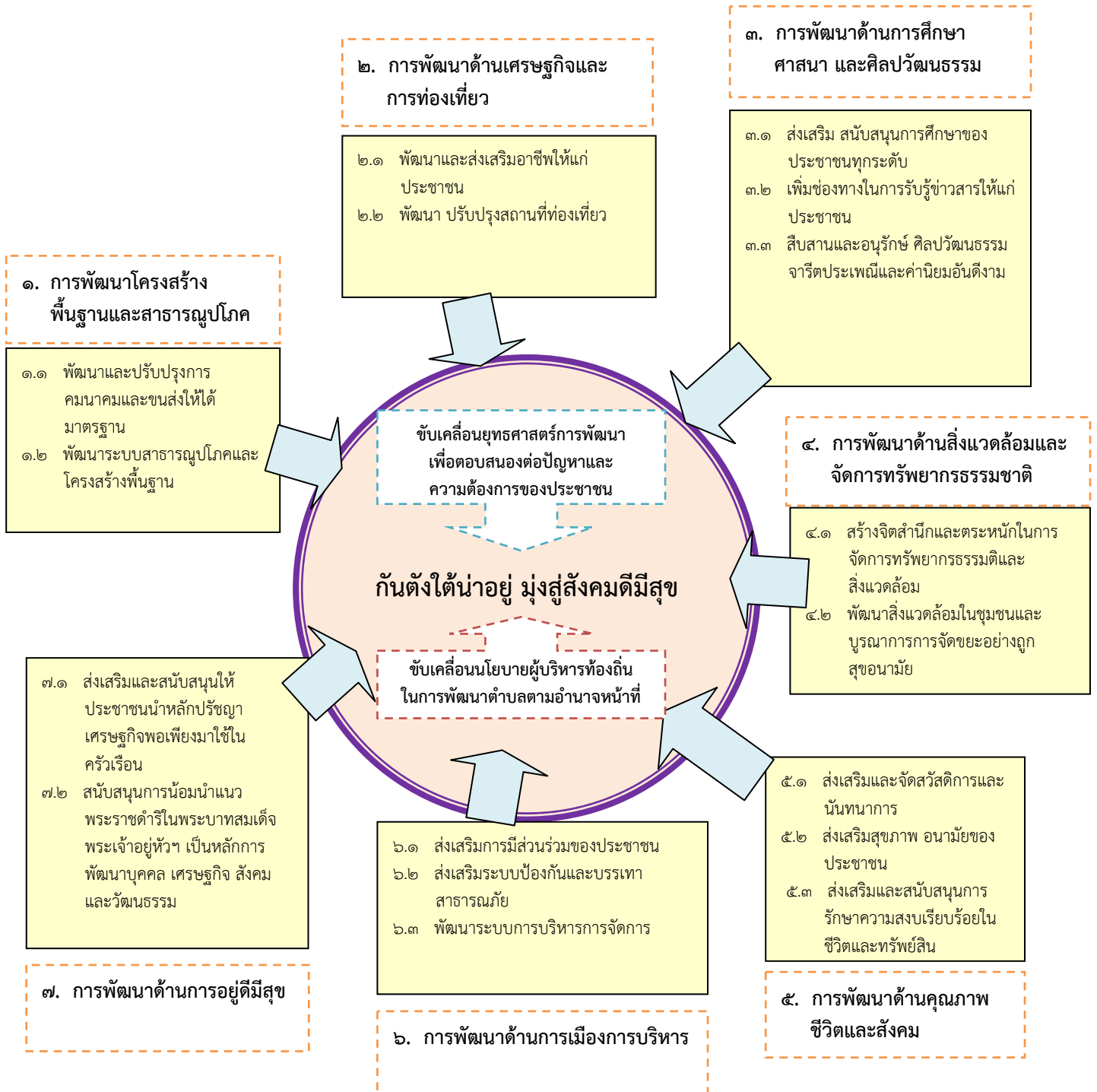
กลยุทธ์

- (๑) ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในครัวเรือน
- (๒) สนับสนุนการน้อมนำแนวพระราชดำรินในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ เป็นหลักการพัฒนาบุคคล เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม

๒.๓ จุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning)

ด้วยสภาพพื้นที่ของตำบลกันตังได้ที่เป็นพื้นที่ที่เหมาะสมแก่การทำการเกษตรที่หลากหลาย มีแหล่งน้ำเพื่ออุปโภคบริโภคและการเกษตร มีการรักษาและอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่นอันดีงาม จึงกำหนดจุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ของตำบลกันตังได้ ดังนี้

“ขับเคลื่อนนโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนา เพื่อพัฒนาตำบลให้ประชาชนเป็นสุข”

๓. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

การวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสภาพการพัฒนาในปัจจุบันและโอกาสการพัฒนาในอนาคตของตำบลกันตังใต้และองค์การบริหารส่วนตำบลกันตังใต้เป็นการประเมินจุดแข็ง (Strength) จุดอ่อน (Weakness) ของตำบลกันตังใต้ อันเป็นสถานะแวดล้อมภายใน รวมถึงโอกาส (Opportunity) และภาวะคุกคามหรือข้อจำกัด (Threat) ซึ่งเป็นสถานะแวดล้อมภายนอกที่มีผลต่อการพัฒนาท้องถิ่น เพื่อให้รู้จักตนเองและรู้จักสภาพแวดล้อมในการบริหารและบริการสาธารณะ โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์ด้วยระบบ SWOT analysis เพื่อพิจารณาศักยภาพการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลกันตังใต้ในภาพรวม ทำให้ทราบถึงการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่เกิดขึ้นและแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในอนาคต รวมถึงผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่น

จุดแข็ง (Strength : S)	จุดอ่อน (Weakness : W)
<p>๑. ยึดถือค่านิยม “ยึดมั่นธรรมาภิบาล บริการเพื่อประชาชน” และทำงานโดยยึดประชาชนเป็นศูนย์กลางในการพัฒนา</p> <p>๒. มีแม่ข่ายโครงสร้างองค์กรและกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบอย่างชัดเจน</p> <p>๓. บุคลากรมีทักษะ ความรู้ ความสามารถมุ่งมั่นรับผิดชอบเอาใจใส่ต่อหน้าที่ และทุ่มเทในการปฏิบัติงาน</p> <p>๔. ผู้บริหารมีนโยบายที่ดีในการบริหารงานและดำเนินการตามนโยบายที่ได้วางไว้</p> <p>๕. โครงสร้างที่กำหนดให้ผู้บริหารท้องถิ่นมาจากการเลือกตั้งโดยตรง ทำให้การตัดสินใจของผู้บริหารสนองความต้องการของประชาชนได้ตรงจุดมากขึ้น</p> <p>๖. หน่วยงานมีความเป็นอิสระในการบริหารงาน ทำให้เกิดความคล่องตัวในการบริหารจัดการ</p> <p>๗. มีกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ กำหนดไว้ชัดเจน</p> <p>๘. ผู้นำในตำบลมีความเข้มแข็ง ประสานความร่วมมือซึ่งกันและกันเป็นอย่างดี</p> <p>๙. ผู้บริหารและสมาชิกสภา อบต. มีความใกล้ชิดและเข้าถึงประชาชนได้อย่างเป็นกันเอง</p> <p>๑๐. ประชาชนส่วนใหญ่มีอาชีพเกษตรกรรม ฐานะมันคง</p> <p>๑๑. มีปราชญ์ชาวบ้าน ภูมิปัญญาท้องถิ่น</p>	<p>๑. บุคลากรขาดการฝึกอบรมทักษะเฉพาะด้านอย่างต่อเนื่อง</p> <p>๒. การประสานงานและการบูรณาการระหว่างหน่วยงานภายในยังขาดประสิทธิภาพ</p> <p>๓. ความไม่พร้อม ไม่เข้าใจ ในการรับการถ่ายโอนภารกิจ ซึ่งมีความสับสนยุ่งยากพอสมควร</p> <p>๔. ข้อจำกัดด้านกฎ ระเบียบ ข้อบังคับต่าง ๆ</p> <p>๕. งบประมาณมีจำนวนจำกัดในการเร่งการพัฒนา ทำให้การพัฒนาเป็นไปอย่างช้า ๆ</p> <p>๖. อุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ ยังไม่เพียงพอต่อความจำเป็นและความต้องการ</p> <p>๗. ประชาชนขาดความรู้ทางด้านเทคโนโลยีใหม่ ๆ ในการประกอบอาชีพ</p> <p>๘. ประชาชนขาดจิตสำนึกในการอนุรักษ์หวงแหนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมถึงขาดการบำรุงดูแลรักษาสาธารณสมบัติของทางราชการ</p> <p>๑๐. ขาดการส่งเสริม พัฒนา และผลิตผลทางการเกษตร การตลาด ตลอดจนการกระจายผลผลิตข้อจำกัดด้านงบประมาณ จึงไม่สามารถจัดบริการสาธารณะได้อย่างเพียงพอและทั่วถึง ประกอบกับปัญหาความต้องการหลากหลายแตกต่างกัน ทำให้ไม่สามารถแก้ไขปัญหาความต้องการของชุมชนในท้องถิ่นได้ทั้งหมด</p>

ศักยภาพ / โอกาส (Opportunity : O)	อุปสรรค / ข้อจำกัด (Threat : T)
<p>๑. กฎหมายและนโยบายของรัฐบาลที่ส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น</p> <p>๒. การเข้าสู่ประชาคมอาเซียน เป็นโอกาสของแรงงานฝีมือเตรียมพร้อมและปรับตัว เพื่อรองรับการเคลื่อนย้ายแรงงาน</p> <p>๓. กระแสความนิยมการบริโภคอาหารที่มีคุณภาพและปลอดภัยต่อผู้บริโภค มีการสนับสนุนการทำเกษตรอินทรีย์ การทำปุ๋ยหมักชีวภาพใช้ในการเกษตร</p> <p>๔. หน่วยงานภาครัฐสนับสนุนการพัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่นและผลิตภัณฑ์ชุมชน</p>	<p>๑. ความไม่แน่นอนของราคาพืชผลทางการเกษตร ราคาผลผลิตตกต่ำ ไม่มีการรวมกลุ่มที่เข้มแข็ง ทำให้ถูกเอารัดเอาเปรียบจากกลุ่มผลประโยชน์และพ่อค้าคนกลาง รวมทั้งปัจจัยการผลิตมีการปรับราคาสูงขึ้นส่งผลให้ต้นทุนการผลิตภาคการเกษตรปรับสูงขึ้น</p> <p>๒. การประสานความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐกับท้องถิ่นมีน้อย</p> <p>๓. อิทธิพลของวัฒนธรรมต่างชาติเข้ามาทำลายวัฒนธรรมท้องถิ่น</p> <p>๔. สภาพเศรษฐกิจของประเทศและเศรษฐกิจโลกมีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา อีกทั้งการเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ส่งผลกระทบต่อภาคการผลิตและการแข่งขันสินค้าทางการเกษตร</p>

จากการประชุมเชิงปฏิบัติการเวทีประชาคม องค์กรการบริหารส่วนตำบลกันตังใต้ได้รับรู้ รับทราบถึงปัญหา/ความต้องการของประชาชนในตำบลกันตังใต้ และได้ทำการสังเคราะห์ วิเคราะห์และรวบรวมปัญหาและความต้องการเหล่านั้น ประกอบด้วย ขอบข่ายและปริมาณของปัญหา พื้นที่เป้าหมาย/กลุ่มเป้าหมาย และการคาดการณ์แนวโน้มในอนาคต รวมทั้งแนวทางแก้ไข ดังนี้

ปัญหา	สภาพปัญหา	พื้นที่เป้าหมาย /กลุ่มเป้าหมาย	แนวโน้มในอนาคต / แนวทางแก้ไข
๑. ปัญหาด้านโครงสร้างพื้นฐาน			
(๑) ปัญหาการคมนาคมระหว่างหมู่บ้าน ตำบลกับอำเภอไม่สะดวก	<ul style="list-style-type: none"> - ถนนภายในหมู่บ้านบางช่วงเป็นถนนลูกรังทำให้เกิดฝุ่นละออง จากการสัญจร - ไม่มีระบบระบายน้ำที่มีประสิทธิภาพ มีน้ำท่วมขังในเขตตำบล - ประชาชนบางกลุ่มขาดจิตสำนึกที่ดีต่อการช่วยบำรุงดูแลทางสาธารณะ 	ทุกหมู่บ้าน	<ul style="list-style-type: none"> - ก่อสร้างหรือปรับปรุงเส้นทางคมนาคมให้สะดวก ปลอดภัย ครอบคลุมทุกพื้นที่ - การพัฒนาระบบขนส่งการลำเลียงผลผลิตทางการเกษตร ช่วยให้ผลผลิตออกสู่ตลาดได้อย่างสะดวก รวดเร็วและทันตามความต้องการของผู้บริโภค
(๒) ปัญหาระบบไฟฟ้าไม่เพียงพอและทั่วถึง	<ul style="list-style-type: none"> - มีการขยายเขตพื้นที่หมู่บ้าน เพื่อตั้งครัวเรือนใหม่ ทำให้ไม่มีไฟฟ้าใช้ - ไฟฟ้าสาธารณะยังมีไม่เพียงพอ 	หมู่บ้านที่ไฟฟ้ายังไม่ครอบคลุม	<ul style="list-style-type: none"> - ประสานและสนับสนุนการขยายเขตการให้บริการไฟฟ้าให้ครอบคลุมทุกหลังคาเรือน - การติดตั้งไฟฟ้าสาธารณะสามารถลดปัญหาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินลงได้ ซึ่งนับวันจะมีความรุนแรงขึ้น - ระบบพลังงานทดแทนมีบทบาทสำคัญในอนาคต โดยเฉพาะพลังงานแสงอาทิตย์จะสามารถแก้ปัญหาพื้นที่ห่างไกลได้

ปัญหา	สภาพปัญหา	พื้นที่เป้าหมาย /กลุ่มเป้าหมาย	แนวโน้มในอนาคต / แนวทางแก้ไข
๑. ปัญหาด้านโครงสร้างพื้นฐาน			
(๓) ปัญหาไม่มีเอกสารสิทธิ์ในที่ดิน	- ประชาชนยังไม่มีเอกสารสิทธิ์ในที่ดินของตนเอง - ประชาชนไม่มีที่ดินทำกินเป็นของตนเอง ทำให้มีภาระค่าเช่าที่ทำกิน	ทุกหมู่บ้าน	- การไม่มีพื้นที่ทำกินนับวันจะเป็นปัญหาขึ้นเรื่อยๆ มีการแย่งพื้นที่ทำกิน เกษตรกรต้องเช่าพื้นที่ทำกินแพงขึ้น
๒. ปัญหาด้านเศรษฐกิจและความยากจน			
(๑) ปัญหาผลผลิตทางการเกษตรราคาตกต่ำ	- ผลผลิตทางการเกษตร ซึ่งเป็นอาชีพหลักของประชาชนในพื้นที่ มีราคาต่ำ ประชาชนไม่สามารถขายผลผลิตได้ในราคาที่ต้องการ	ทุกหมู่บ้าน	- ส่งเสริมและพัฒนาระบบการผลิตและการตลาด โดยเน้นให้ประชาชนรวมกลุ่มอาชีพให้เข้มแข็ง สร้างอำนาจต่อรองในกลไกทางการตลาด พัฒนาระบบเศรษฐกิจโดยรวมของตำบล - ปรับปรุงพื้นที่ทำกินให้เหมาะสมกับการปลูกพืช หรือเลือกปลูกพืชให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่
(๒) ปัญหาการว่างงานและการอพยพแรงงาน	- อัตราการว่างงานของประชาชนอยู่ในระดับปานกลาง การฝึกอบรมด้านวิชาชีพแก่ประชาชนโดยทั่วไปยังไม่สามารถทำให้ประชาชนนำมาประกอบอาชีพในท้องถิ่นเท่าที่ควรทำให้ราษฎรอพยพหางานทำยังต่างจังหวัดหรือกรุงเทพมหานคร - การฝึกอบรมวิชาชีพไม่สามารถดำเนินการได้อย่างทั่วถึงเนื่องจากขาดแคลนผู้สอนที่มีคุณภาพในแต่ละสาขาวิชา ประกอบกับวัสดุอุปกรณ์การฝึกอบรมไม่เพียงพอและไม่ทันสมัยกับความเจริญก้าวหน้าของวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสมัยใหม่ ทำให้การฝึกปฏิบัติและแรงงานไม่มีประสิทธิภาพ	ทุกหมู่บ้าน	- สร้างอาชีพเสริมให้มีงานทำตลอดปีจนมีรายได้สามารถพึ่งตนเองได้ในระดับหนึ่งและพัฒนาขึ้นตามลำดับ - โครงการส่งเสริมต่างๆ จะประสบความสำเร็จขึ้นอยู่กับความร่วมมือร่วมใจและทัศนคติของประชาชนในตำบล
(๓) ปัญหาพ่อค้าคนกลาง	- เกษตรกรมักจะถูกเอารัดเอาเปรียบจากพ่อค้าคนกลางที่รับซื้อผลผลิตทางการเกษตร เนื่องจากเกษตรกรไม่มีอำนาจต่อรอง	ทุกหมู่บ้าน	- ส่งเสริมและสนับสนุนกลุ่มอาชีพที่ดำเนินการโดยต่อเนื่อง ให้พัฒนาเป็นองค์กรที่เข้มแข็งอย่างยั่งยืน สร้างอำนาจต่อรองในกลไกทางการตลาด
(๔) ปัญหาด้านการส่งเสริมอาชีพและประกอบอาชีพ	- ประชาชนขาดความรู้ ความชำนาญ และประสบการณ์ในการประกอบอาชีพที่หลากหลาย	ทุกหมู่บ้าน	- จัดฝึกอบรมสัมมนาให้ความรู้และเพิ่มประสบการณ์ด้านอาชีพแก่ประชาชน เพื่อให้ประชาชนมีโอกาสเลือกประกอบอาชีพตามศักยภาพแต่ละคน

ปัญหา	สภาพปัญหา	พื้นที่เป้าหมาย /กลุ่มเป้าหมาย	แนวโน้มในอนาคต/แนวทางแก้ไข
๓. ปัญหาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม			
(๑) ปัญหาป่าไม้ถูก บุกรุก ทำลาย	<ul style="list-style-type: none"> - ในแต่ละปีพื้นที่ป่าถูกบุกรุก ทำลายลงทุกปี ทำให้เกิดการสูญเสียดุลยธรรมชาติ กระทบหลายด้านทั้งดินฟ้าอากาศฝน - ไม่มีกิจกรรมเพิ่มพื้นที่ป่าชุมชน เพื่อทดแทนป่าไม้ถูกทำลาย 	ทุกหมู่บ้าน	<ul style="list-style-type: none"> - ปรับปรุงแหล่งน้ำให้มีคุณภาพสามารถใช้ประโยชน์ได้ดี - จัดทำแนวเขตพื้นที่ป่าไม้ป้องกันการบุกรุกทำลายเพิ่มขึ้น - จัดกิจกรรมสร้างจิตสำนึกให้ประชาชนทุกหมู่บ้านตระหนักในเรื่องการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม - ส่งเสริมการเพิ่มพื้นที่ป่าชุมชนโดยการปลูกป่าทดแทนพื้นที่ป่าที่ถูกบุกรุกทำลาย
(๒) ปัญหาดินเสื่อม คุณภาพ	<ul style="list-style-type: none"> - มีการใช้สารเคมีจำนวนมาก ทำให้ดินเกิดการปนเปื้อนสารพิษ - มีการใช้ปุ๋ยเคมีต่อเนื่องเป็นเวลานาน ไม่มีการปรับและบำรุงดินอย่างถูกวิธี 	ทุกหมู่บ้าน	<ul style="list-style-type: none"> - ส่งเสริม สนับสนุนและจัดอบรมการทำเกษตรอินทรีย์-ชีวภาพ เพื่อลดการใช้สารเคมี
๔. ปัญหาด้านแหล่งน้ำ			
(๑) ปัญหาน้ำเพื่อ อุปโภค บริโภค	<ul style="list-style-type: none"> - ระบบประปาหมู่บ้านขาดประสิทธิภาพ ทำให้ผลิตน้ำประปาไม่มีคุณภาพ เนื่องจากขาดแหล่งน้ำที่เหมาะสม - การขยายเขตประปายังไม่ทั่วถึงทุกครัวเรือน - ระบบประปาหมู่บ้านชำรุดเสียหายบ่อย 	ทุกหมู่บ้าน	<ul style="list-style-type: none"> - พัฒนาระบบกิจการประปาหมู่บ้าน ให้สามารถบริการน้ำเพื่อการอุปโภคและบริโภคให้มีคุณภาพที่ดีและเพียงพอ - ปรับปรุงแหล่งน้ำให้สามารถกักเก็บน้ำไว้ใช้ผลิตน้ำประปาอย่างเพียงพอ
(๒) ปัญหาขาดแหล่งน้ำ เพื่อการเกษตร	<ul style="list-style-type: none"> - แหล่งน้ำตื้นเขิน คุณภาพน้ำไม่สามารถใช้ประโยชน์ได้ตลอดปี - แหล่งน้ำเพื่อการเกษตรไม่สามารถรองรับน้ำใช้ได้ตามความต้องการ โดยเฉพาะช่วงหน้าแล้ง - ไม่มีระบบชลประทานที่ดีมีประสิทธิภาพ ทำให้ไม่สามารถนำน้ำที่มีปริมาณมากในฤดูฝนมาใช้ให้เกิดประโยชน์แก่พื้นที่เกษตรกรรมอย่างทั่วถึง 	ทุกหมู่บ้าน	<ul style="list-style-type: none"> - การขยายตัวของพื้นที่ทำการเกษตร ทำให้เกษตรกรต้องการน้ำเพื่อการเกษตรมากยิ่งขึ้น - ปรับปรุงแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรให้สามารถกักเก็บน้ำไว้ใช้ได้ตลอดปี - ประสานขอรับการสนับสนุนจากหน่วยงานที่มีศักยภาพ พัฒนาระบบชลประทานที่ดีและปรับปรุงแหล่งน้ำขนาดใหญ่ในพื้นที่ใช้ประโยชน์ได้อย่างเต็มที่

ปัญหา	สภาพปัญหา	พื้นที่เป้าหมาย /กลุ่มเป้าหมาย	แนวโน้มในอนาคต/แนวทางแก้ไข
๕. ปัญหาด้านสังคม			
(๑) ปัญหายาเสพติด	- ยาเสพติด โดยเฉพาะ “ยาบ้า” กำลังระบาดในหมู่บ้านโดยเฉพาะกลุ่มเยาวชนและนักเรียน	ทุกหมู่บ้าน	- การระบาดของยาเสพติดในตำบลมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น เนื่องจากสภาพพื้นที่ตำบลสามารถเข้า-ออก ได้หลายทาง การกวาดซั้งและจับกุมผู้ค้ายาเสพติดในตำบลจึงดำเนินการได้ยาก - จัดกิจกรรมเกี่ยวกับยาเสพติดอย่างต่อเนื่อง เพื่อส่งเสริมความรักสามัคคีในชุมชนและต่อต้านยาเสพติด ฟื้นฟูบำบัดผู้ติดยาเสพติด โดยเฉพาะในกลุ่มเด็กและเยาวชน
(๒) ปัญหาการขัดแย้งในชุมชน	- ประชาชนไม่รับผิดชอบต่อตนเองในส่วนของสังคมส่วนรวม ไม่เคารพต่อกฎระเบียบที่ชุมชนร่วมกันจัดตั้งขึ้น	ทุกหมู่บ้าน	- สถานะทางเศรษฐกิจปีบริบูรณ์ให้คนมุ่งเอาตัวรอดและเห็นแก่ตัว - ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีโครงการสร้างจิตสำนึกต่อตำบลและส่วนร่วม
(๓) ปัญหาความเข้มแข็งของชุมชนและความสงบเรียบร้อย	- การจัดตั้งกลุ่มเพื่อสร้างความเข้มแข็งภายในชุมชนไม่มั่นคงยั่งยืน - ประชาชนยังขาดการอบรมด้านการวางแผนป้องกันภัย และรักษาความสงบ - ขาดงบประมาณและอุปกรณ์ในการป้องกันภัย	ทุกหมู่บ้าน	- เพิ่มบทบาทของประชาชนให้มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการของท้องถิ่น พัฒนาเป็นชุมชนเข้มแข็งอย่างยั่งยืน
(๔) ปัญหาเกี่ยวกับการสงเคราะห์ผู้สูงอายุ ผู้ด้อยโอกาส คนพิการและผู้ติดเชื้อ (เอ็ดส์)	- ผู้สูงอายุ ผู้ด้อยโอกาส คนพิการและผู้ติดเชื้อ (เอ็ดส์) จำนวนหนึ่งยังขาดการสงเคราะห์ ขาดการดูแลเอาใจใส่ ถูกทอดทิ้ง	ทุกหมู่บ้าน	- ระบบครอบครัวมีแนวโน้มเป็นครอบครัวเดี่ยวมากขึ้น ทำให้ผู้สูงอายุ ผู้ด้อยโอกาส คนพิการและผู้ติดเชื้อ (เอ็ดส์) ไม่ได้รับการเอาใจใส่เท่าที่ควร - ส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมด้านการสวัสดิการและสังคมสงเคราะห์ของผู้สูงอายุ ผู้ด้อยโอกาส คนพิการและผู้ติดเชื้อ (เอ็ดส์)
(๕) ปัญหาเยาวชน	- เยาวชนขาดจิตสำนึกในการอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุข งานเทศกาล งานบุญ ประเพณีต่างๆ มักมีเรื่องทะเลาะเบาะแว้งยกพวกชกต่อยกันเป็นประจำ - การท้องก่อนวัยอันควรของเยาวชนหญิง	ทุกหมู่บ้าน	- ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและระบบอินเทอร์เน็ต ทำให้วัยรุ่นมีพฤติกรรมเลียนแบบที่ผิดๆ - ส่งเสริมให้มีการรวมกลุ่มสร้างความสามัคคีของเยาวชนในตำบล - อบรมให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาและการวางแผนครอบครัว

ปัญหา	สภาพปัญหา	พื้นที่เป้าหมาย /กลุ่มเป้าหมาย	แนวโน้มนโยบาย/แนวทางแก้ไข
๖. ปัญหาด้านสาธารณสุข			
(๑) ปัญหาการเจ็บป่วยของประชาชนสูง	<ul style="list-style-type: none"> - กระบวนการมีส่วนร่วมระหว่างหน่วยงานภาครัฐกับประชาชนเพื่อทำการควบคุม ป้องกันโรคติดต่อให้อยู่ปริมาณที่ต้องการ ยังไม่เกิดประสิทธิภาพเท่าที่ควร - หน่วยงานภาครัฐ และองค์กรชุมชน ยังไม่มีการจัดระบบการปฏิบัติงานร่วมกันอย่างเป็นรูปธรรมและจริงจัง และต่อเนื่อง 	ทุกหมู่บ้าน	<ul style="list-style-type: none"> - ทำการควบคุมและป้องกันโรคติดต่อในพื้นที่อย่างจริงจังและต่อเนื่อง - สนับสนุนศูนย์สาธารณสุขชุมชน ให้มีส่วนร่วมประสานความร่วมมือ ดำเนินการควบคุมโรคติดต่อ
(๒) ปัญหาอันตรายที่เกิดจากการใช้สารเคมี	<ul style="list-style-type: none"> - ประชาชนส่วนใหญ่ใช้สารเคมีในการประกอบอาชีพ ทำให้เสี่ยงต่ออันตรายของสารพิษจากสารเคมี - ประชาชนไม่เห็นความสำคัญที่จะป้องกันอันตรายที่จะได้รับจากการใช้สารเคมี 	ทุกหมู่บ้าน	<ul style="list-style-type: none"> - จัดอบรมสัมมนาให้ความรู้เรื่องการใช้สารเคมี - ส่งเสริมการทำเกษตรอินทรีย์ ลดการใช้สารเคมี
(๓) ปัญหาขยะ	<ul style="list-style-type: none"> - ไม่มีการแยกถังขยะเปียก ถังขยะแห้งหรือเศษแก้ว - ประชาชนขาดความรู้ ความเข้าใจเรื่อง การจัดการชุมชนให้ถูกสุขลักษณะ 	ทุกหมู่บ้าน	<ul style="list-style-type: none"> - จัดอบรมสัมมนาให้ความรู้เรื่องสุขลักษณะที่ดีของชุมชนและจัดการชุมชนให้ถูกสุขลักษณะ
๗. ปัญหาด้านการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม			
(๑) ปัญหาวัฒนธรรมท้องถิ่นถูกกลืนเลือน	<ul style="list-style-type: none"> - คุณธรรม จริยธรรม และวัฒนธรรมท้องถิ่นยังไม่มีประสิทธิภาพ ประเพณีดั้งเดิมของท้องถิ่นมักถูกกลืนเลือน ความสมัยใหม่เริ่มเข้ามาแทนที่ - ภูมิปัญญาท้องถิ่นขาดการสนับสนุนจากภาครัฐ ไม่มีองค์กรที่รับผิดชอบโดยตรงอย่างจริงจัง 	ทุกหมู่บ้าน	<ul style="list-style-type: none"> - ส่งเสริมการจัดให้มีศูนย์อนุรักษ์ และฟื้นฟูศิลปะ วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น จัดให้ทำการสำรวจและรวบรวมข้อมูลด้านศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น และส่งเสริมให้ดำรงอยู่คู่ท้องถิ่นสืบไป

ปัญหา	สภาพปัญหา	พื้นที่เป้าหมาย /กลุ่มเป้าหมาย	แนวโน้มในอนาคต/แนวทางแก้ไข
๘. ปัญหาด้านการเมือง การบริหาร			
(๑) รายได้ของ อบต. ไม่เพียงพอ	- รายได้ที่ อบต.จัดเก็บเอง และรายได้จาก ส่วนราชการอื่นจัดสรรให้ ไม่เพียงพอต่อการ พัฒนาท้องถิ่นต้องอาศัยงบประมาณจาก ส่วนกลางเป็นหลัก	อบต.กันตังใต้	- พัฒนาการจัดเก็บรายได้ของ อบต. ให้มีคุณภาพ
(๒) ปัญหาด้าน ศักยภาพบุคลากร ในหน่วยงาน	- บุคลากรผู้ปฏิบัติงานยังขาดทักษะและไม่ มีประสบการณ์เพียงพอ - บุคลากรบางตำแหน่งที่จำเป็นยังขาด แคลน ทำให้การบริหารงานขาด ประสิทธิภาพ	พนักงาน ส่วนตำบล พนักงานจ้าง และลูกจ้าง	- การบริการที่ดีขององค์กรเป็นที่พึง ปรารถนาของผู้รับบริการ ดังนั้น บุคลากรผู้ปฏิบัติงานต้องมี จิตสำนึกในการปฏิบัติงาน การ ให้บริการที่ดี - ฝึกอบรมบุคลากรให้มีความรู้ ความสามารถในการทำงาน
(๓) กิจกรรมภาครัฐ ไม่ได้ได้รับความ ร่วมมือ	- ประชาชนส่วนใหญ่ ไม่เข้าใจบทบาท อำนาจหน้าที่ของภาครัฐแต่ละหน่วยงาน - การประชาสัมพันธ์ เกี่ยวกับการให้บริการ ของภาครัฐยังไม่ทั่วถึง - ประชาชนขาดจิตสำนึกที่เข้ามามีส่วนร่วม ในบริหารจัดการและพัฒนาชุมชนของ ตนเอง ทำให้การพัฒนาไม่ครอบคลุม เป้าหมายที่แท้จริง	ทุกหมู่บ้าน	- องค์กรประชาชนสัมพันธ์สร้างความ เข้าใจอันดีเกี่ยวกับบทบาทอำนาจ หน้าที่ของภาครัฐแก่ประชาชน - จัดให้มีสถานที่ศูนย์แหล่งข้อมูล ข่าวสารประจำหมู่บ้านทุกแห่ง รวมทั้งจัดระบบกระจายข้อมูล ข่าวสารด้านการเมือง การบริหาร บ้านเมืองทุกระดับ - จัดกิจกรรมส่งเสริมการมีส่วนร่วม ระหว่างทุกองค์กรในตำบลเพื่อ สร้างความรัก ความสามัคคี

๓.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

สภาพแวดล้อมภายนอกที่อาจส่งผลกระทบต่อการพัฒนาของตำบลกันตังใต้ มีดังนี้

(๑) การขยายตัวทางเศรษฐกิจชะลอตัวลงและมีความผันผวนต่ำกว่าศักยภาพของระบบเศรษฐกิจ โดยสาเหตุที่สำคัญประการหนึ่งมาจากการชะลอตัวของการลงทุนโดยรวมอย่างต่อเนื่อง

(๒) โครงสร้างการผลิตมีการเปลี่ยนผ่านจากภาคเกษตรและอุตสาหกรรมไปสู่บริการมากขึ้น เปิดโอกาสให้ประเทศก้าวสู่ความเป็นชาติการค้าและบริการ เศรษฐกิจสร้างสรรค์และดิจิทัล

(๓) ประเทศไทยกำลังก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุอย่างสมบูรณ์ ทำให้ภาระการคลังเพิ่มขึ้น สะท้อนถึง ภาระค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพที่เพิ่มมากขึ้น อัตราการพึ่งพาของประชากรวัยแรงงานต้องแบกรับดูแลผู้สูงอายุเพิ่ม สูงขึ้น ขณะที่ผู้สูงอายุจำนวนมากยังมีรายได้ไม่เพียงพอในการยังชีพ

(๔) ผลผลิตการผลิตแรงงานไทยยังต่ำ ความต้องการกำลังคนที่มีทักษะและองค์ความรู้สูงทั้ง ปริมาณและคุณภาพเพิ่มมากขึ้น และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วจากการเข้าสู่ยุคอุตสาหกรรม ๔.๐ แต่ไทย สามารถดึงดูดแรงงานจากต่างประเทศ และต้องป้องกันไหลแรงงานทักษะสูงสู่ประเทศที่มีค่าแรงสูงกว่า

(๕) สังคมไทยกำลังประสบปัญหาวิกฤติค่านิยมที่เปลี่ยนแปลงไปตามกระแสวัฒนธรรมต่างชาติที่หลากหลาย เพราะขาดทักษะการคิด วิเคราะห์ ไม่สามารถคัดกรองและเลือกรับวัฒนธรรมที่ดี เพื่อปรับเปลี่ยนค่านิยมและพฤติกรรมให้สามารถปรับตัวเข้ากับกระแสใหม่ของโลกได้

(๖) วัฒนธรรมอันดีงามของไทยเริ่มเสื่อมถอยและสังคมไทยมีแนวโน้มเป็นสังคมพหุวัฒนธรรมมากขึ้น อาทิ การให้คุณค่ากับความสนุกสนาน และความสะดวกสบาย ละเลยเรื่องวินัย มีความเห็นแก่ตัว ไม่รู้จักเสียสละ ไม่เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่และขาดความรับผิดชอบ นอกจากนี้ยังมีแนวโน้มการเป็นสังคมพหุวัฒนธรรม โดยเฉพาะการเข้ามาของแรงงานต่างชาติที่ก่อให้เกิดการนำเอาวัฒนธรรมต้นทางผสมผสานกับวัฒนธรรมท้องถิ่น

(๗) ความเลื่อมใสของกระแสวัฒนธรรมโลก ความก้าวหน้าในการติดต่อสื่อสาร การขยายตัวของเครือข่ายทางสังคมออนไลน์ ส่งผลให้มีทั้งโอกาสและความเสี่ยงต่อวิถีชีวิต ทศนคติ ความเชื่อในสังคม ตลอดจนความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล กระบวนการเรียนรู้และพฤติกรรมการบริโภคของคนในประเทศ

(๘) ความไม่ยอมรับในความคิดเห็นที่แตกต่างกันส่งผลให้เกิดความขัดแย้งในสังคม ความขัดแย้งในเชิงความคิดเห็นทางการเมืองของกลุ่มต่างๆ ที่มีความรุนแรงมากขึ้น นำไปสู่ความสูญเสียต่อชีวิต ทรัพย์สิน และส่งผลกระทบสภาพจิตใจของประชาชนทั้งทางตรงและทางอ้อม

(๙) ภาวะโลกร้อนเป็นปัจจัยเสี่ยงที่สำคัญที่จะส่งผลกระทบต่อความหลากหลายทางชีวภาพ และการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ทำให้เกิดภัยพิบัติทางธรรมชาติเกิดขึ้นบ่อยครั้งและมีความรุนแรงมากขึ้น ส่งผลกระทบต่อภาคการผลิตและวิถีการดำรงชีวิตของคนไทย ทั้งอุทกภัย ภัยแล้ง วาตภัยและดินถล่ม ภัยพิบัติทางธรรมชาติโดยเฉพาะอย่างยิ่งอุทกภัยมีแนวโน้มและความถี่มากขึ้น ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อภาคการผลิตและวิถีการดำรงชีวิตของคน

(๑๐) การปรับเปลี่ยนที่รวดเร็วด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในรูปแบบการผลิตและการค้าที่มีการใช้เทคโนโลยีมาช่วยในการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต รูปแบบการพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์กลายมาเป็นการค้าที่มีบทบาทมากขึ้น มีการยกระดับกระบวนการผลิตแบบอัตโนมัติไปสู่การใช้เทคโนโลยีที่ผสมผสาน ระหว่าง Information Technology กับ Operational Technology หรือที่เรียกว่า Internet of Things^๓ เพื่อผลิตสินค้าตามความต้องการของผู้บริโภคมากยิ่งขึ้น โดยหากภาคการผลิตที่ปรับตัวตามการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีไม่ทัน ขาดการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนา นวัตกรรม จะทำให้ความสามารถในการแข่งขันลดลง

^๓ เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตที่เชื่อมอุปกรณ์และเครื่องมือต่างๆ เช่น โทรศัพท์มือถือ รถยนต์ ตู้เย็น โทรทัศน์ และอื่นๆ เข้าไว้ด้วยกัน

ส่วนที่ ๕

การติดตามและประเมินผล

ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙ กำหนดให้ผู้บริหารท้องถิ่นแต่งตั้งคณะกรรมการติดตามและประเมินผล การพัฒนา เพื่อทำหน้าที่ในการกำหนดแนวทางวิธีการในการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา โดยคณะกรรมการฯ ดังกล่าวจะดำเนินการติดตามและประเมินผลเอง หรือผู้บริหารท้องถิ่นอาจมอบหมายให้หน่วยงาน หรือบุคคลภายนอกดำเนินการภายใต้ข้อกำหนดขอบข่ายและรายละเอียดที่คณะกรรมการฯ กำหนดก็ได้ และให้ คณะกรรมการฯ รายงานการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาและเสนอความเห็นต่อผู้บริหารท้องถิ่น เพื่อนำเสนอต่อสภาท้องถิ่น คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น และประกาศผลการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาให้ ประชาชนในท้องถิ่นทราบโดยทั่วกัน อย่างน้อยปีละสองครั้ง ภายในเดือนเมษายนและตุลาคมของทุกปี ทั้งนี้ให้ ปิดประกาศโดยเปิดเผยไม่น้อยกว่าสามสิบวัน

การติดตามถือได้ว่าเป็นเครื่องมือที่จำเป็นในการปรับปรุงประสิทธิภาพของโครงการที่ดำเนินการอยู่ โดยที่ “การติดตาม” (monitoring) หมายถึง กิจกรรมภายในโครงการซึ่งถูกออกแบบมา เพื่อให้ข้อมูลป้อนกลับ (Feedback) เกี่ยวกับการดำเนินงานโครงการ ปัญหาที่กำลังเผชิญอยู่ และประสิทธิภาพของวิธีการทำงาน หาก ไม่มีระบบติดตามของโครงการแล้ว ย่อมส่งผลให้เกิดความล่าช้าในการดำเนินงานให้ลุล่วง ค่าใช้จ่ายโครงการสูงกว่าเกินที่กำหนดไว้ กลุ่มเป้าหมายหลักของโครงการไม่ได้รับประโยชน์หรือได้รับน้อยกว่าที่ควรจะเป็น เกิด ปัญหาในการควบคุมคุณภาพของการดำเนินงานเสียเวลาในการตรวจสอบความขัดแย้งในการปฏิบัติงานภายใน หน่วยงานหรือระหว่างงานกับกลุ่มเป้าหมายที่ได้รับประโยชน์จากโครงการ

ในส่วนของ “การประเมินผล” (Evaluation) เป็นสิ่งหนึ่งที่สำคัญสำหรับการดำเนินการเช่นเดียวกับการติดตาม เพราะผลที่ได้จากการประเมินจะใช้ในการปรับปรุง แก้ไข การขยายขอบเขต หรือการยุติการ ดำเนินการ ซึ่งขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของการประเมิน การประเมินผลแผนงานจึงเป็นสิ่งที่บ่งชี้ว่า แผนงานที่กำหนดไว้ได้มีการปฏิบัติหรือไม่ อย่างไร อันเป็นตัวชี้วัดว่าแผนหรือโครงการที่ได้ดำเนินการไปแล้วนั้นให้ผลเป็น อย่างไร นำไปสู่ความสำเร็จของแผนงานที่กำหนดไว้หรือไม่ อีกทั้งการติดตามและประเมินผลยังเป็นการ ตรวจสอบดูว่ามีความสอดคล้องกับการใช้ทรัพยากร (งบประมาณ) เพียงใด

การติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น มีขั้นตอนในการดำเนินการ ดังนี้

ขั้นตอนที่ ๑ คณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นร่วมประชุม เพื่อกำหนด กรอบแนวทางและวิธีการติดตามและประเมินผลแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา แผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีและ ประเมินผลโครงการพัฒนาตามแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี ดังนี้

๑.๑ การกำหนดกรอบแนวทางและวิธีการในการติดตามและประเมินผลแผนยุทธศาสตร์การ พัฒนาอาจกำหนดแนวทางในการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี ดังนี้

- (๑) ความสอดคล้อง (Relevance) ของยุทธศาสตร์และกลยุทธ์ที่กำหนด
- (๒) ความเพียงพอ (Adequacy) ของทรัพยากรเพื่อการดำเนินกิจกรรมหน่วยงาน
- (๓) ความก้าวหน้า (Progress) กิจกรรมที่กำหนดไว้ตามแผน โดยมีการติดตามผล
- (๔) ประสิทธิภาพ (Efficiency) เป็นการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลผลิตกับ

ทรัพยากรที่ใช้โดยมีการประเมินประสิทธิภาพ (Efficiency Evaluation)

- (๕) ประสิทธิภาพ (Effectiveness) เป็นการศึกษาถึงผลที่ได้รับ (Effect)

(๖) ผลลัพธ์และผลผลิต (Outcome and Output) เป็นการประเมินผลประโยชน์ที่เกิดจากการทำกิจกรรมที่มีต่อกลุ่มเป้าหมายที่รับบริการ และการประเมินผลผลิตที่เกิดขึ้นจากกิจกรรม

(๗) การประเมินผลกระทบเป็นการศึกษาผลที่ได้รับรวมยอด (Overall Effect)

คณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น อาจนำแนวทางทั้งหมดที่กำหนดมาใช้หรืออาจเลือกใช้ในบางแนวทางในการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นก็ได้ โดยอย่างน้อยต้องสามารถประเมินความสอดคล้องและสามารถวัดความสำเร็จหรือความก้าวหน้าของแผนพัฒนาท้องถิ่นได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับคณะกรรมการฯ จะพิจารณา

๑.๒ การกำหนดกรอบแนวทางและวิธีการในการติดตามและประเมินผลโครงการพัฒนาตามแผนพัฒนาท้องถิ่นปี อาจกำหนดแนวทาง ดังนี้

(๑) การประเมินผลกระบวนการ (Process Evaluation) หรือ การประเมินประสิทธิภาพ (Efficiency Evaluation)

(๒) การประเมินผลโครงการ (Project Evaluation) หรือ การประเมินประสิทธิผล (Effectiveness Evaluation)

(๓) การประเมินผลกระทบ (Impact Evaluation)

ขั้นตอนที่ ๒ คณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นดำเนินการติดตามประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นปีตามกรอบกรอบแนวทางและวิธีการที่กำหนด โดยสามารถติดตามและประเมินผลได้ตลอดระยะเวลาของแผนพัฒนาท้องถิ่นปีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ขั้นตอนที่ ๓ คณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นดำเนินการติดตามประเมินผลโครงการพัฒนาตามแผนพัฒนาท้องถิ่นปีตามกรอบกรอบแนวทางและวิธีการที่กำหนด โดยสามารถติดตามประเมินผลได้ตั้งแต่ก่อนเริ่มโครงการพัฒนาตามแผนดำเนินงานจนสิ้นสุดโครงการ

ขั้นตอนที่ ๔ รายงานผลและเสนอความเห็น ซึ่งได้จากการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นปีและผลการติดตามและประเมินโครงการพัฒนาตามแผนพัฒนาท้องถิ่นปีต่อผู้บริหารท้องถิ่น เพื่อให้ผู้บริหารท้องถิ่นเสนอต่อสภาท้องถิ่น คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นและคณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นระดับจังหวัด พร้อมประกาศผลการติดตามและประเมินผลให้ประชาชนในท้องถิ่นทราบ อย่างน้อยปีละสองครั้ง ภายในเดือนเมษายนและตุลาคมของทุกปี ทั้งนี้ให้ปิดประกาศโดยเปิดเผยไม่น้อยกว่าสามสิบวัน

ขั้นตอนที่ ๕ คณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น อาจให้ความเห็น/ข้อเสนอแนะในรายงานการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นปีและโครงการพัฒนาต่อผู้บริหารท้องถิ่น เพื่อให้ผู้บริหารท้องถิ่นเสนอต่อสภาท้องถิ่น คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นและคณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นระดับจังหวัดได้

๑. การติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์และโครงการ

จุดมุ่งหมายสำคัญของการประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นนั้น คือ การประเมินว่ามีการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นปีไปปฏิบัติอย่างแท้จริงเพียงใด และผลเป็นอย่างไรเพื่อที่จะสามารถวัดความสัมฤทธิ์ผลของแผนพัฒนาท้องถิ่นปีได้ ในขณะเดียวกันก็สามารถเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อใช้สมมติฐานในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นปีฉบับต่อไปได้ ดังนั้น การที่จะประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นปีในภาพรวมได้ จำเป็นต้องประเมินผลการปฏิบัติในแต่ละกลยุทธ์ก่อน เพื่อนำไปสู่การวัดความสำเร็จของแต่ละโครงการ ซึ่งจะแสดงให้เห็นได้ว่าการพัฒนาเป็นไปในแนวทางใด บรรลุวัตถุประสงค์ของการพัฒนาที่ยั่งยืนและตอบสนองต่อวิสัยทัศน์หรือไม่ ดังนั้น ในขั้นต้นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องติดตามประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นปีให้ได้ข้อมูลที่เป็นจริง อันจะนำมาสู่บทสรุปที่ไม่บิดเบือนจากผลการปฏิบัติจริงที่เกิดขึ้น

การติดตาม (Monitoring) จะทำให้เราทราบได้ว่า ขณะนี้ได้มีการปฏิบัติตามแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี ในระยะใดแล้ว ซึ่งเทคนิคอย่างง่ายที่สามารถใช้เป็นเครื่องมือในการติดตามได้ เช่น Gant Chart จะทำให้หน่วยงานสามารถติดตามได้ว่า การดำเนินการตามแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี มีการดำเนินการในช่วงใด ตรงกำหนดระยะเวลาที่กำหนดไว้หรือไม่ แผนการดำเนินงานประจำปีจะเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดตามผลการดำเนินการ

การประเมินผล (Evaluation) จะต้องมีเกณฑ์มาตรฐาน (Standard criteria) และตัวชี้วัด (Indicators) เพื่อใช้เป็นกรอบในการประเมินเพื่อให้เกิดความชัดเจน เป็นระบบ มีมาตรฐานและเป็นที่ยอมรับ ประกอบด้วยเกณฑ์ที่สำคัญ ดังนี้

๑. เกณฑ์ความก้าวหน้า (Progress)

เป็นการพิจารณาเปรียบเทียบผลของการดำเนินงาน กิจกรรมจากเป้าหมายที่กำหนดตามแผนการประเมินความก้าวหน้ามุ่งที่ตอบคำถามว่า การดำเนินกิจกรรมตามโครงการสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่กำหนดหรือไม่ เป็นไปตามกรอบเวลาหรือไม่ และประสพกับอุปสรรคอะไรบ้าง ประกอบด้วยตัวชี้วัด ๔ ประการ คือ

(๑) ผลผลิตเทียบกับเป้าหมายรวมในช่วงเวลา เป็นการวัดส่วนของผลผลิต (Outputs) ของโครงการว่าบรรลุเป้าหมายมากน้อยเพียงใด อาทิ ความยาวของถนนที่สร้างได้ จำนวนแหล่งน้ำขนาดเล็กเพื่อการเกษตร สัดส่วนปริมาณงานก่อสร้างเทียบกับเป้าหมายช่วงเวลาที่กำหนด

(๒) จำนวนกิจกรรมแล้วเสร็จ เนื่องจากโครงการประกอบด้วยชุดกิจกรรมต่างๆ มากมายจึงจำเป็นต้องมีตัวชี้วัดความก้าวหน้า โดยพิจารณาจำนวนกิจกรรมและประเภทของกิจกรรมที่ได้ดำเนินการไปแล้ว ทั้งกิจกรรมหลัก กิจกรรมพื้นฐาน กิจกรรมรอง และกิจกรรมเสริมในช่วงระยะเวลาอาจเป็นสัปดาห์ เดือน ไตรมาส หรือระยะของโครงการ (Phase)

(๓) ทรัพยากรที่ใช้ในช่วงเวลา เป็นตัวชี้วัดความก้าวหน้าของการใช้ทรัพยากรในโครงการ ซึ่งครอบคลุมด้านงบประมาณโครงการ ได้แก่ งบประมาณที่ใช้ไป งบประมาณที่อยู่ระหว่างผูกพันเงินงบประมาณ และแผนการใช้จ่ายงบประมาณโครงการและอัตราการใช้บุคลากรสัมพันธ์กับเวลาในรูปของคนวัน (Man-month)

(๔) ระยะเวลาที่ใช้ไป เป็นตัวชี้วัดความก้าวหน้าเพื่อดูว่าใช้เวลาไปเท่าใดแล้ว และเหลือระยะเวลาอีกเท่าใดจึงจะครบกำหนดแล้วเสร็จ โดยจะสามารถใช้เป็นเกณฑ์ประเมินและควบคุมกิจกรรมให้บรรลุเป้าหมายด้านเวลา และเพื่อทราบถึงระยะเวลาที่จะต้องใช้เวลาเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย

๒. เกณฑ์ประสิทธิภาพ (Efficiency)

การประเมินประสิทธิภาพ เป็นการเปรียบเทียบผลลัพธ์ที่ได้กับทรัพยากรที่ใช้ไปในการดำเนินงาน ทรัพยากรที่ใช้นอกจากงบประมาณแล้ว ยังหมายรวมถึงทรัพยากรมนุษย์ ทรัพยากรทางการจัดการและเวลาที่ใช้ในการดำเนินงาน ประกอบด้วยตัวชี้วัด ๔ ประการ คือ

(๑) สัดส่วนผลผลิตต่อค่าใช้จ่ายเป็นตัวชี้วัดประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรทางการเงินของโครงการเพื่อให้ได้ผลที่เหมาะสมและคุ้มค่ากับการลงทุน ซึ่งจะใช้ได้กับการใช้จ่ายเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สมประโยชน์ลดค่าใช้จ่ายและประหยัดต้นทุนการผลิต

(๒) ผลผลิตต่อกำลังคน เป็นตัวชี้วัดประสิทธิภาพการผลิตต่อบุคลากรหรือเจ้าหน้าที่โครงการ ซึ่งนอกจากจะเป็นตัวชี้ถึงประสิทธิภาพการดำเนินงานแล้ว ยังแสดงถึงสมรรถนะและศักยภาพของทรัพยากรบุคคลในการดำเนินการโครงการและจะเป็นแนวทางในการปรับขนาดกำลังคนที่เหมาะสมในการดำเนินกิจกรรม และการเพิ่มเติมขีดความสามารถของบุคลากรในระยะยาวอีกด้วย

(ก) ผลผลิตภาพต่อหน่วยเวลา เป็นตัวชี้วัดประสิทธิภาพในการผลิตในช่วงเวลา อาทิ จำนวนครัวเรือนที่ได้รับการอบรมอาชีพเสริมนอกภาคเกษตรต่อเดือน จำนวนนักเรียนที่เข้าเรียนต่อตามโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาในแต่ละปี จำนวนผู้ประกอบการรายย่อยที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนในแต่ละช่วงไตรมาส

(ข) การประหยัดทรัพยากรการจัดการ เป็นตัวชี้วัดความสามารถของโครงการในการประหยัดทรัพยากรทางการบริหารจัดการ อาทิ การปรับลดค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็นในการดำเนินโครงการ การตัดทอนขั้นตอนการปฏิบัติซึ่งส่งผลต่อการลดค่าใช้จ่ายของโครงการ การประหยัดค่าพลังงานและค่าสาธารณูปโภคการคิดเป็นร้อยละของค่าใช้จ่ายรวม

๓. เกณฑ์ประสิทธิผล (Effectiveness)

การประเมินประสิทธิผล เป็นเกณฑ์ที่พิจารณาระดับการบรรลุวัตถุประสงค์เฉพาะด้าน โดยจากผลลัพธ์จากการดำเนินงาน ตลอดจนการเปลี่ยนแปลงของประชากรของกลุ่มเป้าหมายตามโครงการ ประกอบด้วยตัวชี้วัด ๔ ประการ คือ

(๑) ระดับการบรรลุเป้าหมาย เป็นตัวชี้วัดว่าโครงการบรรลุเป้าหมายด้านใดบ้างและการบรรลุเป้าหมายส่งผลต่อประชากรเป้าหมายอย่างไร โดยสามารถวัดการเปลี่ยนแปลงในเชิงปริมาณและคุณภาพของประชากรเป้าหมาย อาทิ การบรรลุเป้าหมายด้านเศรษฐกิจ สังคม

(๒) ระดับการมีส่วนร่วม เป็นตัวชี้วัดความสำเร็จโดยให้ความสำคัญกับมติการมีส่วนร่วม โดยสามารถอธิบายความสัมพันธ์เชิงเหตุผลได้ว่ามีส่วนร่วมของประชาชนส่งผลต่อระดับความสำเร็จมากน้อยเพียงไร และโครงการจะปรับปรุงส่งเสริมการมีส่วนร่วมได้อย่างไร ระดับการมีส่วนร่วมสามารถวัดจากจำนวนประชากรความถี่ระดับและกิจกรรม ซึ่งครอบคลุมการร่วมตัดสินใจ วางแผนติดตามผล

(๓) ระดับความพึงพอใจ เป็นเกณฑ์วัดระดับการยอมรับ โดยพิจารณาจากสัดส่วนของประชากรเป้าหมายที่พึงพอใจกับบริการภาครัฐ สัดส่วนของครัวเรือนที่พอใจการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่โครงการ ระดับความพึงพอใจในมาตรการตามโครงการ

(๔) ความเสี่ยงของโครงการ เป็นตัวชี้วัดประสิทธิผล เพื่อดูว่าโครงการมีความเสี่ยงในการบรรลุเป้าหมายด้านใดด้านหนึ่งหรือเป้าหมายรวมของโครงการหรือไม่ซึ่งค่าความเสี่ยงจะประเมินจากการเปลี่ยนแปลงสถานะแวดล้อมของโครงการหรือไม่ ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมืองและสิ่งแวดล้อมทั้งระยะสั้นและระยะยาว

๔. เกณฑ์ผลกระทบ (Impacts)

เป็นการพิจารณาผลกระทบโดยรวมต่อประชากรกลุ่มเป้าหมาย ชุมชน สังคมและหน่วยงานในภาพรวม เป็นผลกระทบระยะยาว ผลกระทบอาจมีทั้งผู้มุ่งหวัง (Intended Impacts) และผลกระทบที่ไม่ได้มุ่งหวัง (Unintended Impacts) ซึ่งอาจเป็นผลด้านบวกหรือด้านลบก็ได้ ประกอบด้วยตัวชี้วัด ๓ ประการ คือ

(๑) คุณภาพชีวิต เป็นตัวชี้วัดผลกระทบต่อการพัฒนาหรือยกระดับคุณภาพชีวิตของประชากรกลุ่มเป้าหมาย อาทิ รายได้ ความเป็นอยู่ โอกาสทางการศึกษา การมีงานทำ สุขอนามัย สภาพแวดล้อมของครัวเรือนชุมชน โดยสามารถวัดจากสัดส่วนครัวเรือนหรือประชากรที่ได้รับการบริการจากโครงการพัฒนาที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตที่ดีหรือมาตรฐานการดำรงชีวิต

(๒) ทักษะและความเข้าใจ เป็นตัวชี้วัดผลกระทบโดยมุ่งเรื่องทัศนคติและความเข้าใจของประชากรกลุ่มเป้าหมายที่มีต่อโครงการ โดยสามารถวัดระดับ (Scale) ทั้งเชิงบวกและลบต่อตัวโครงการเอง โดยเฉพาะวัตถุประสงค์และมาตรการนโยบาย ผลประโยชน์ของโครงการ ความพึงพอใจในการรับบริการ และทัศนคติต่อผู้บริหารและเจ้าหน้าที่โครงการ

(ก) การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม เป็นตัวชี้วัดผลกระทบโดยให้ความสำคัญเรื่องการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของกลุ่มเป้าหมาย โดยเปรียบเทียบระยะก่อนหลังมีโครงการ อาทิ สัดส่วนของครัวเรือนที่ยอมรับเทคโนโลยีการผลิตที่รักษาสิ่งแวดล้อม จำนวนเกษตรกรที่ทำการเกษตรแบบธรรมชาติยิ่งขึ้น การปฏิบัติของยอด ยานโดยเคารพกฎจราจรมากขึ้น การออกมาใช้สิทธิเลือกตั้งมากขึ้นและลดละพฤติกรรมการซื้อสิทธิขายเสียง การลดพฤติกรรมที่มีขอบในการปฏิบัติหน้าที่

๕. เกณฑ์ความสอดคล้อง (Relevance)

เกณฑ์การประเมินความสอดคล้องมุ่งความสอดคล้อง พิจารณาว่าวัตถุประสงค์ของโครงการสอดคล้องกับความต้องการหรือสามารถแก้ไขปัญหาตามที่กำหนดไว้แต่ต้นหรือไม่ ซึ่งจำเป็นต้องมีการประเมินความต้องการที่แท้จริง ตลอดจนจะต้องตอบคำถามด้วยว่า แนวทางการพัฒนาและกลยุทธ์ที่ใช้ในการดำเนินงานสอดคล้องกับการแก้ไขปัญหาที่เป็นจริงได้หรือไม่ ประกอบด้วยตัวชี้วัดที่สำคัญ ๓ ประการ คือ

(๑) ประเด็นปัญหาหลัก ซึ่งพิจารณาจากจำนวนเรื่องหรือประเด็นปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้น ทั้งที่ได้รับการแก้ไขแล้วและที่ยังไม่สามารถแก้ไข รวมถึงการจัดลำดับความสำคัญของปัญหาตามความเร่งด่วนตามความรุนแรงของปัญหา

(๒) มาตรการหรือกลยุทธ์ในการแก้ไขปัญหา เป็นตัวชี้วัดความสอดคล้องกับการแก้ไขปัญหา ซึ่งเป็นมาตรการระยะสั้นและระยะยาว โดยสามารถดูได้จากมาตรการที่ผู้บริหารโครงการนำมาใช้ตลอดช่วงระยะเวลาของการดำเนินโครงการ และความสอดคล้องกับปัญหาหลัก

(๓) ความต้องการหรือข้อเรียกร้องของประชากรกลุ่มเป้าหมาย เป็นตัวชี้วัดถึงความต้องการของผู้รับบริการในการแก้ไขปัญหาที่ประสออยู่ อาทิ คำเรียกร้อง ข้อร้องทุกข์ ให้แก้ไขปัญหาเพื่อสนองตอบประชากรกลุ่มเป้าหมายตามโครงการที่ไม่ได้รับผลประโยชน์จากการดำเนินโครงการหรือได้รับความเสียหายจากการดำเนินโครงการ ซึ่งจะเป็นตัวชี้วัดความสอดคล้องในการดำเนินโครงการและสนองตอบต่อความต้องการของประชากรเป้าหมาย

๖. เกณฑ์ความยั่งยืน (Sustainability)

เป็นเกณฑ์การพิจารณาที่สืบเนื่องมาจากความสอดคล้อง โดยพิจารณาระดับความต่อเนื่องของกิจกรรมว่าจะสามารถดำเนินต่อไปได้โดยไม่มีค่าใช้จ่ายประมาณจากภายนอกโครงการความสามารถในการเลี้ยงตัวเองได้ นอกจากนี้ยังหมายถึงความสามารถในการขยายกิจกรรมไปยังพื้นที่แห่งใหม่ ประกอบด้วยตัวชี้วัดที่สำคัญ ๓ ประการ คือ

(๑) ความอยู่รอดด้านเศรษฐกิจ เกี่ยวข้องกับการจัดการทรัพยากรทางการเงินของโครงการ อาทิ จำนวนงบประมาณของโครงการ แผนการใช้จ่ายงบประมาณ ภาระผูกพัน สัดส่วนค่าใช้จ่ายเทียบกับผลผลิตที่ได้ ปริมาณเงินทุนสำรอง แหล่งสนับสนุนงบประมาณ ปริมาณหรือเงินทุนหมุนเวียน จำนวนและขนาดกองทุนดำเนินโครงการ ซึ่งเป็นตัวบ่งชี้ถึงความอยู่รอดทางเศรษฐกิจของโครงการ

(๒) สมรรถนะด้านสถาบัน เป็นตัวชี้วัดความสามารถของหน่วยงานในการบริหารโครงการ พัฒนาองค์กรประชาชน การมีส่วนร่วมของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องระดับการมีส่วนร่วมของประชากรกลุ่มเป้าหมาย ในกระบวนการตัดสินใจ การวางแผนงานและบริหารโครงการและการปรับปรุงระเบียบวิธีการปฏิบัติที่เอื้อต่อการดำเนินโครงการ

(๓) ความเป็นไปได้ในการขยายผล เป็นตัวชี้วัดความยั่งยืนโดยพิจารณาความสามารถในการพึ่งตนเอง โอกาสและช่องทางในการขยายผลการดำเนินโครงการกรณีโครงการประสบผลสำเร็จด้วยดี ทั้งการขยายผลตามแนวราบ กล่าวคือ การเพิ่มกิจกรรมโครงการ การเพิ่มจำนวนประชากรเป้าหมาย การขยายกำลังผลิตของโครงการเดิม และการขยายผลในแนวตั้ง ได้แก่ การขยายพื้นที่โครงการ การขยายเครือข่ายโครงการออกไปทั่วภูมิภาค และการยกระดับโครงการเป็นระดับชาติ

๗. เกณฑ์ความเป็นธรรม (Equity)

เป็นเกณฑ์ที่มุ่งให้เกิดความเป็นธรรมในสังคม (Social equity) โดยพิจารณาถึงผลลัพธ์ผลกระทบจากการดำเนินโครงการ โดยยึดหลักการว่าประชากรกลุ่มเป้าหมายจะได้รับประกันเรื่องความเป็นธรรม ความเสมอภาคความทั่วถึงในการรับบริการ การจัดสรรคุณค่า (Values) และการกระจายผลตอบแทนที่เสมอภาคเท่าเทียมกัน ประกอบด้วยตัวชี้วัด ๓ ประการ คือ

(๑) ความเป็นธรรมระหว่างกลุ่มอาชีพ เป็นตัวชี้วัดความเป็นธรรมโดยให้ความสำคัญทุกกลุ่มย่อยในสังคม อาทิ ความเป็นธรรมในการจัดสรรทรัพยากรแหล่งน้ำแก่กลุ่มเกษตรกรและกลุ่มอาชีพอื่น การจัดหาตำแหน่งให้กับผู้ว่างงานและผู้ถูกเลิกจ้าง มาตรการลดผลกระทบทางสังคม ปัญหาวิกฤติเศรษฐกิจที่จัดให้แก่ประชากรทุกสาขาอาชีพ

(๒) ความเป็นธรรมระหว่างเพศ เป็นตัวชี้วัดที่ให้ความสำคัญเรื่องความเป็นธรรมระหว่างเพศ ซึ่งเป็นตัวชี้วัดที่มีความสำคัญมากขึ้นในการประเมินโครงการพัฒนา โดยดูว่าการดำเนินโครงการให้ความเสมอภาคระหว่างเพศ หรือมีการเลือกปฏิบัติระหว่างเพศหรือไม่ โดยสามารถพิจารณาเรื่องความเท่าเทียมในโอกาสบทบาทระหว่างชาย/หญิง การปฏิบัติที่เคารพสิทธิของสตรี

(๓) ความเป็นธรรมระหว่างชนรุ่น เป็นตัวชี้วัดที่เน้นความเป็นธรรมระหว่างชนรุ่น ระหว่างชนรุ่นปัจจุบันและชนรุ่นอนาคต ซึ่งอาจเกี่ยวข้องกับการจัดสรร/ใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติ การจัดหาพลังงาน โครงการพัฒนาขนาดใหญ่โครงการที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมและผลกระทบด้านสังคม โดยคำนึงถึงชนรุ่นอนาคต ซึ่งจะเป็นผู้ได้รับผลกระทบจากการตัดสินใจและการดำเนินโครงการในปัจจุบัน

๘. เกณฑ์ความเสียหายของโครงสร้าง (Externalities)

เป็นเกณฑ์ที่สำคัญในการประเมินโครงการเพื่อเป็นหลักประกันว่าการดำเนินโครงการไม่ก่อให้เกิดความเสียหายหรือผลกระทบต่อสังคมหรือชุมชน ประกอบด้วยตัวชี้วัดที่สำคัญ ๓ ประการ คือ

(๑) ผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม เป็นตัวชี้วัดความเสียหายด้านสิ่งแวดล้อม ซึ่งผลจากการดำเนินการ โดยเป็นการวัดและประเมินเปรียบเทียบผลที่เกิดขึ้นจริงกับการศึกษาผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมในช่วงก่อนทำโครงการเพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายรับผิดชอบและมีการชดเชยความเสียหายจากผลกระทบในลักษณะที่เหมาะสม และเป็นธรรมแก่ผู้เสียหาย เพื่อเป็นหลักประกันความเสี่ยงให้กับสังคม และเป็นมาตรฐานทางจริยธรรมของผู้อนุมัติและผู้ดำเนินโครงการ

(๒) ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ เป็นตัวชี้วัดผลกระทบหรือความเสียหายทางด้านเศรษฐกิจที่เกิดจากโครงการพัฒนา ในลักษณะของผลกระทบภายนอก ซึ่งสร้างภาระให้กับประชาชนและชุมชนโดยรอบที่ต้องแบกรับค่าใช้จ่ายเป็นต้นทุนทางสังคมที่ต้องเสียไป อาทิ พื้นที่การเกษตรที่ต้องถูกน้ำท่วมเสียหายจากอุทกภัย

(๓) ผลกระทบด้านสังคมและวัฒนธรรม เป็นตัวชี้วัดความเสียหายที่เกิดจากการดำเนินโครงการและส่งผลกระทบต่อสังคมและวัฒนธรรมของชุมชน อาทิ การดำเนินงานที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงการสูญเสียโครงสร้างแบบแผนและวิถีการดำเนินชีวิตที่ดี ความเสื่อมถอยของขนบธรรมเนียม วัฒนธรรม ความเชื่อ ความเอื้ออาทร ความร่วมมือและความช่วยเหลือเกื้อกูลของชุมชนดั้งเดิม

เกณฑ์และตัวชี้วัดดังกล่าวข้างต้น สามารถใช้เป็นเครื่องมือในการประเมินผล โครงการซึ่งครอบคลุมมิติด้านเศรษฐกิจ สังคม มิติด้านการบริหารจัดการ มิติด้านทรัพยากร และมิติด้านสิ่งแวดล้อม เกณฑ์และตัวชี้วัดจะเป็นประโยชน์ในการติดตามและประเมินผลแผนยุทธศาสตร์และโครงการ โดยกำหนดและวัดตัวแปรเฉพาะเพื่อประเมินเป็นตัวชี้วัดรวมของแต่ละแผนยุทธศาสตร์หรือโครงการต่อไป

๒. สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นในภาพรวม

แนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๑๐.๒/ว ๕๗๙๗ ลงวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๙ กำหนดให้เป็นหน้าที่ของคณะกรรมการ ติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น ดำเนินการให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ โดย

(๑) พิจารณาการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น ดำเนินการให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ โดยดำเนินการให้เสร็จภายใน ๖๐ วันนับแต่วันที่ประกาศใช้งบประมาณรายจ่าย และดำเนินการตามแนวทางที่กำหนดไว้ตามนัยหนังสือดังกล่าวข้างต้นและเอกสารคำอธิบายแนวทางปฏิบัติ

(๒) การติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น คณะกรรมการติดตามประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นสามารถนำเอาแบบสำหรับการพิจารณาการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นมาใช้เป็นกรอบ หรือแนวทางในการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นได้ตามความเหมาะสม เพื่อรวบรวมรายงานให้ผู้บริหารท้องถิ่นทราบ และเป็นข้อมูลในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นต่อไป โดยแบบสำหรับการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น ทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพ มีดังนี้

(๒.๑) แบบตัวบ่งชี้การปฏิบัติงาน (Performance Indicators) เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการติดตามและประเมินผลในการพัฒนากิจกรรม/โครงการ ตลอดจนกลยุทธ์/แผนงาน ซึ่งตัวบ่งชี้การปฏิบัติงานจะเป็นการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยนำเข้า (Inputs) กระบวนการ (Processes) ผลผลิต (Outputs) และผลกระทบ (Impacts) อันจะช่วยในการวิเคราะห์การดำเนินงานที่เกิดขึ้น ตลอดจนใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงการทำงานต่อไป เงื่อนไขสำคัญของตัวแบบตัวบ่งชี้การปฏิบัติงาน ก็คือ การมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Key Stakeholders) ในการกำหนดตัวบ่งชี้ เพราะจะเป็นการสร้างความเข้าใจร่วมกัน ตลอดจนการใช้ตัวบ่งชี้เหล่านั้นในการดำเนินการช่วยในการตัดสินใจได้ต่อไป

(๒.๒) แบบบัตรคะแนน (Scorecard Model) แบบบัตรคะแนนของ Kaplan & Norton เป็นแนวคิดที่เชื่อว่า การทำความเข้าใจองค์กร ตลอดจนภาพรวมที่เกิดขึ้นในองค์กรสามารถเห็นได้จากผลลัพธ์ และการปฏิบัติงานที่เกิดขึ้น ตัวแบบบัตรคะแนนจึงถูกใช้ในการวัดประสิทธิผลโดยจะพิจารณาจากการปฏิบัติงาน และผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น ซึ่งเป็นการทำความเข้าใจถึงภาพรวมขององค์กรหรือระบบต่างๆ ขององค์กรที่มีผลกระทบต่อพฤติกรรมของบุคคลในองค์กร โดยใช้เป็นกรอบการวัดและประเมินผลระบบปฏิบัติงานด้วยการมององค์กรรวมหรือภาพรวมที่เกิดขึ้นในองค์กร ซึ่งสามารถแบ่งเป็นองค์ประกอบย่อยๆ เช่น ด้านการเงิน ด้านลูกค้าหรือผู้รับบริการ ด้านกระบวนการภายในองค์กร และด้านนวัตกรรมและการเรียนรู้ ตัวแบบ Scorecard จึงสามารถช่วยองค์กรสามารถพัฒนา เชื่อมต่อและปฏิบัติตามกลยุทธ์ที่กำหนดไว้ได้การนำตัวแบบ Scorecard แบบใหม่ หรือ BSC เป็นการมุ่งเน้นความสำคัญของคุณค่าสูงสุดของผู้มีส่วนได้เสีย กระบวนการสู่ความเป็นเลิศ การปรับปรุงให้เกิดองค์กรแห่งการเรียนรู้ และความพึงพอใจของผู้มีส่วนได้เสีย

(๒.๓) แบบมุ่งวัดผลสัมฤทธิ์ (Result Framework Model ; RF) เป็นตัวแบบที่สอดคล้องกับการทำแผนกลยุทธ์อย่างมาก ลักษณะของตัวแบบนี้ถือได้ว่าเป็นตัวแบบมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ โดยจะพิจารณาว่าแผนกับการปฏิบัติที่เกิดขึ้นเป็นไปในทิศทางเดียวกันหรือไม่ อันดูได้จากผลระยะกลาง (Intermediate Result ; Irs) ต่างๆ ว่าเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้หรือไม่ การกำหนดเป้าหมายและผลระยะต่างๆ ไว้ก่อนล่วงหน้าเช่นนี้ ทำให้สามารถนำไปพัฒนากลยุทธ์การดำเนินการต่อไปได้ รวมทั้งยังสามารถใช้เป็น เครื่องมือในการติดตามและประเมินผลได้อีกด้วย

(๒.๔) แบบเชิงเหตุผล (Logical Model) ถือเป็นตัวแบบหนึ่งที่ค่อนข้างแพร่หลายในการประเมินผล ซึ่งตัวแบบดังกล่าวจะช่วยให้การประเมินมีความสอดคล้องระหว่างปัจจัยนำเข้ากระบวนการและผลลัพธ์ กับวัตถุประสงค์ของแผนงาน กิจกรรม โครงการนั้นๆ ตลอดจนมีความครอบคลุมในประเด็นต่างๆ ทั้งในลักษณะ Formative และ Summative โดยตัวแบบเชิงเหตุผลจะเกี่ยวข้องกับการประเมินถึงบริบท (Context) การดำเนินการ (Implementation) และผลที่เกิดขึ้น (Outcomes) ตลอดจนครอบคลุมไปถึงผลลัพธ์ ผลที่เกิดขึ้นและผลกระทบ

(๒.๕) แบบวัดกระบวนการปฏิบัติงาน (Process Performance Measurement System ; PPMS) ระบบการวัดกระบวนการปฏิบัติงานหรือ PPMS เป็นระบบการประเมินที่มีแนวความคิดคล้ายคลึงกับตัวแบบตัวบ่งชี้การปฏิบัติงานเป็นการพิจารณาถึงหน้าที่ของระบบต่างๆ ในลักษณะภาพรวมขององค์กรเพื่อที่จะนำไปสู่การพัฒนา ซึ่งระบบการวัดดังกล่าวจะมองภาพรวมของระบบการวัดกระบวนการปฏิบัติงานอันนำไปสู่การพัฒนากรอบความคิดและการสรุปทฤษฎีที่เกิดขึ้นต่อไป

(๒.๖) แบบการประเมินโดยใช้วิธีการแก้ปัญหาหรือเรียนรู้จากปัญหาที่เกิดขึ้น (Problem-Solving Method) การประเมินโดยใช้วิธีการแก้ปัญหาหรือเรียนรู้จากปัญหาที่เกิดขึ้น ถือเป็นวิธีการประเมินที่สำคัญอีกวิธีการหนึ่ง เนื่องจากวิธีการดังกล่าวจะเน้นที่การนำความรู้ที่มีอยู่กลับมาใช้ (Reusable Knowledge) ให้เกิดประโยชน์ ในขณะที่เดียวกันถือเป็นการทดสอบความรู้ที่มีอยู่ว่าเหมาะสมหรือสามารถใช้ได้จริงในสถานการณ์ปัจจุบันหรือไม่ ซึ่งในทางภววิทยา (ontology) แล้วถือเป็นการแสวงหาความรู้ที่ค่อนข้างท้าทาย เพราะเป็นทั้งการตรวจสอบองค์ความรู้และการสร้างองค์ความรู้ใหม่การนำวิธีการแก้ปัญหามาใช้ในการประเมินแผนจึงถูกออกแบบให้มีลักษณะของการประเมินเชิงวิเคราะห์แผนและรูปแบบของเนื้อหางานเกี่ยวกับการวิพากษ์แผน ซึ่งจะใส่หรือนำเข้าไปใช้ในการประเมินแผนนั้นๆ

(๒.๗) แบบการประเมินแบบมีส่วนร่วม (Participatory Methods) เป็นวิธีการประเมินที่ให้ความสำคัญกับการกระทำ ทั้งในรูปของการกระทำหรือการตัดสินใจของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับกิจกรรม/โครงการหรือแผนงานนั้นๆ โดยมุ่งสร้างความรู้สึกเป็นเจ้าของ (Sense of Ownership) ของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ทั้งยังให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้ร่วมติดตามและประเมินผลของโครงการนั้นๆ อีกด้วยการประเมินโดยวิธีการแบบมีส่วนร่วมจึงมุ่งเน้นที่การเรียนรู้ของชุมชนท้องถิ่นและมุมมองของภาคประชาชนที่จะเข้าร่วมตอบสนองและกำหนดแผนงานของโครงการ ตลอดจนรูปแบบการดำเนินการ โดยเริ่มตั้งแต่การกำหนดประเด็นปัญหา การวางแผน การปฏิบัติงานและการติดตามและประเมินผลที่เกิดขึ้น รวมถึงการสรุปทฤษฎีเพื่อการถ่ายทอดความรู้ต่อไป นอกจากนี้ผลที่ได้ทั้งจากการติดตามและการประเมินผลยังใช้เป็นข้อมูลเสนอต่อผู้กำหนดนโยบายอีกด้วย

(๒.๘) แบบการประเมินผลกระทบ (Impact Evaluation) เป็นการพิจารณาถึงผลที่เกิดขึ้นอย่างเป็นระบบ ทั้งผลในด้านบวก-ด้านลบ ผลที่เกิดขึ้นโดยที่ตั้งใจในระดับต่างๆ อันเกิดจากการดำเนินการตามแผนงาน โครงการ กิจกรรมที่กำหนดไว้ การประเมินผลกระทบจะช่วยให้ทราบว่าผลการดำเนินอย่างกว้างขวางเป็นระบบอันกระทบต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในทุกฝ่าย โดยการประเมินผลกระทบจะเป็นการวัดถึงผลที่เกิดขึ้น (Outcomes) และผลกระทบต่างๆ (Impacts) ที่เกิดขึ้นจากการดำเนินการว่ามีผล หรืออิทธิพลอย่างไรทั้งต่อปัจจัยภายในและภายนอก ในขณะเดียวกันก็จะช่วยให้ทราบถึงต้นทุนของกิจกรรมต่างๆ ที่ต้องใช้ อันจะเป็นสิ่งที่ใช้กำหนดได้ต่อไปว่าควรจะมีการขยาย ระบุ เพิ่มเติมกิจกรรม โครงการอะไร อย่างไร และนอกจากนี้การประเมินผลกระทบยังให้ทางเลือกในการตัดสินใจอย่างมีประสิทธิภาพอีกด้วย

(๒.๙) แบบการประเมินความเสี่ยง (Risk Assessment Model) เป็นเครื่องมือชนิดหนึ่งที่ใช้ในการตรวจสอบหรือประเมินถึงความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นในการปฏิบัติ โดยตัวแบบดังกล่าวจะแสดงในรูปของตาราง โดยที่ในแนวนอนจะมีระดับแบ่งผลของความรุนแรง และแนวตั้งจะแสดงความเสี่ยงที่เกิดขึ้น เพื่อที่จะกำหนดอัตราสำหรับความบกพร่องหรือความเสี่ยงที่มีผลต่อความปลอดภัย โดยส่วนใหญ่แล้วตัวแบบดังกล่าวเป็นที่นิยมในการแพทย์และสาธารณสุขซึ่งจะใช้เป็นตัวอย่างในการประเมินอัตราความเสี่ยงของโรคหรือใช้ในการติดตาม เฝ้าระวังสุขภาพหรืออุบัติการณ์ของโรคตามพื้นที่ต่างๆ

(๒.๑๐) แบบการประเมินตนเอง (Self-assessment Model) เป็นเครื่องมือหนึ่งที่ใช้ในการกำหนดว่าในขณะที่องค์กรมีจุดแข็งและจุดอ่อนอย่างไร และแนวทางการปรับปรุงหรือพัฒนา ซึ่งประโยชน์ต่อการพัฒนาองค์กร รวมถึงการกำหนดวิสัยทัศน์ ยุทธศาสตร์ แผนกลยุทธ์และแผนปฏิบัติ โดยตัวแบบการประเมินตนเองมีขั้นตอนในการดำเนินการ ดังนี้ (๑) ประเมินจุดแข็งและจุดอ่อนขององค์กร (๒) กำหนดวัตถุประสงค์เป้าหมายหลักและเป้าหมายย่อย (๓) กำหนดแนวทางการเปลี่ยนแปลง (๔) เลือกแนวทางการเปลี่ยนแปลงที่เหมาะสมและเป็นไปได้ (๕) กำหนดแผนงาน กิจกรรม โครงการ และ (๖) ดำเนินการ

(๒.๑๑) แบบอื่นๆ ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกำหนดขึ้น ทั้งนี้ต้องอยู่ภายใต้กรอบตามข้อ ๑ - ๑๐ หรือเป็นแบบผสมก็ได้

สำหรับเครื่องมือที่ใช้ในการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี (ยุทธศาสตร์และโครงการ) นั้น คณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น สามารถประเมินจากเอกสาร รายงาน สัมภาษณ์ ผู้เกี่ยวข้องและแบบสอบถาม ดังนี้

(๑) การทดสอบและการวัด (Tests & Measurements) วิธีการนี้จะทำการทดสอบและวัดผลเพื่อดูระดับการเปลี่ยนแปลง ซึ่งรวมถึงแบบทดสอบต่างๆ การประเมินการปฏิบัติงาน และแนวทางการวัด จะใช้เครื่องมือใดในการทดสอบและการวัด เช่น การทดสอบและการวัดโครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก เป็นต้น

(๒) การสัมภาษณ์ (Interviews) อาจเป็นการสัมภาษณ์เดี่ยวหรือกลุ่มก็ได้ การสัมภาษณ์เป็นการยืนยันว่า ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ผู้ได้รับผลกระทบมีความเกี่ยวข้องและได้รับผลกระทบในระดับใด คณะกรรมการติดตามและประเมินผลจะต้องกำหนดแนวทางทางการสัมภาษณ์ด้วย โดยทั่วไปการสัมภาษณ์ถูกแบ่งออกเป็น ๒ ประเภท คือ การสัมภาษณ์แบบเป็นทางการหรือกึ่งทางการ (formal or semi-formal interview) ซึ่งใช้แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (structure interviews) ดำเนินการสัมภาษณ์ และการสัมภาษณ์แบบไม่เป็นทางการ (informal interview) ซึ่งคล้ายๆ กับการพูดสนทนาอย่างไม่มีพิธีรีตอง ไม่เคร่งครัดในขั้นตอน และลำดับของข้อความ การดำเนินการสัมภาษณ์มักมีเพียงแนวทางการสัมภาษณ์กว้างๆ ที่เป็นสาระสำคัญที่ต้องการ การให้ได้ข้อมูลการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์โดยวิธีการเชิงคุณภาพ ควรสัมภาษณ์แบบไม่เป็นทางการ ๒ วิธี คือ

(๒.๑) การสนทนาตามธรรมชาติ (natural conversation) เป็นการสัมภาษณ์ในรูปแบบของการสนทนาระหว่างคณะกรรมการติดตามและประเมินผลกับผู้ให้ข้อมูล เป็นการขอข้อมูลเพิ่มเติมหรือขอคำอธิบายเหตุผล และผลของยุทธศาสตร์ที่ได้รับ การสัมภาษณ์แบบนี้นอกจากจะได้ข้อมูลแล้วยังเป็นการพัฒนาสัมพันธภาพที่ดี สร้างความเชื่อถือไว้วางใจในคณะกรรมการติดตามและประเมินผลอีกด้วย

(๒.๒) การสัมภาษณ์เชิงลึก (in-depth interview) เป็นการสนทนาซักถามผู้ให้ข้อมูลหลักบางคนที่อยู่ในหมู่บ้าน/ชุมชน เนื่องจากบุคคลนั้นมีความรู้ ความเข้าใจในประเด็นยุทธศาสตร์มากกว่าคนอื่นๆ มีประสบการณ์ด้านการพัฒนาท้องถิ่น การวางแผน

(๓) การสังเกต (Observations) คณะกรรมการติดตามและประเมินผลใช้การสังเกตเพื่อเฝ้าดูว่ากำลังเกิดอะไรขึ้นกับการพัฒนาท้องถิ่น ต้องมีการบันทึกการสังเกต แนวทางในการสังเกต และกำหนดการดำเนิน การสังเกต การสังเกต คือการเฝ้าดูสิ่งที่เกิดขึ้นอย่างเอาใจใส่และละเอียดถี่ถ้วน โดยใช้ประสาทสัมผัสหลายอย่างพร้อมๆ กัน เช่น ตาหู ฟัง ถ้าสิ่งนั้นสัมผัสได้ก็ต้องสัมผัส ในการเก็บข้อมูลเพื่อติดตามและประเมินผลในเชิงคุณภาพนั้นการสังเกตจะกระทำควบคู่กับการจดบันทึก หรือบันทึกภาคสนาม การสนทนา และสัมภาษณ์ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่รอบด้าน สามารถนำมาวิเคราะห์หาความหมายและอธิบายเชื่อมโยงความสัมพันธ์กับสิ่งต่างๆ ในปรากฏการณ์ของยุทธศาสตร์ได้ การสังเกตในการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์ในเชิงคุณภาพสามารถแบ่งได้เป็น ๒ ประเภท

(๑) การสังเกตแบบมีส่วนร่วม (Participant observation) เป็นวิธีการสังเกตที่คณะกรรมการติดตามและประเมินผลเข้าไปใช้ชีวิตร่วมกับบุคคล ชุมชน มีกิจกรรมร่วมกัน ซึ่งการสังเกตแบบมีส่วนร่วมนี้มีลักษณะเด่น คือ

- มีเป้าหมายเพื่อการเข้าร่วมกิจกรรม และสังเกตกิจกรรมอย่างละเอียด
- มีความตระหนักถึงสิ่งต่างๆ ที่เกิดขึ้นในกิจกรรมนั้นให้ครอบคลุมมากที่สุด และชัดเจนมากที่สุด
- เอาใจใส่ต่อทุกอย่างที่เกิดขึ้น สังเกตให้กว้างขวางที่สุด
- ใช้ประสบการณ์ทั้งในฐานะคนในและคนนอกในเวลาเดียวกัน
- ทบทวนย้อนหลังภายหลังจากการสังเกตในแต่ละวัน
- จดบันทึกอย่างละเอียด

(๒) การสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม (Non-participant observation) หรือการสังเกตโดยตรง (Direct observation) เป็นการสังเกต บันทึกลักษณะทางกายภาพ โครงสร้าง และความสัมพันธ์ของสมาชิกในสังคม หมู่บ้าน/ชุมชนนั้นๆ โดยคณะกรรมการติดตามและประเมินผลไม่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับกิจกรรมที่สังเกตและผู้ที่อยู่ในกิจกรรมนั้นๆ ก็ไม่รู้ตัวว่าตนเองถูกสังเกต

(๔) การสำรวจ (surveys) ในที่นี้หมายถึง การสำรวจเพื่อประเมินความคิดเห็นการรับรู้ ทัศนคติ ความพึงพอใจ ความต้องการของยุทธศาสตร์ คณะกรรมการติดตามและประเมินผลจะต้องมีการบันทึกการสำรวจ และทิศทางการสำรวจ

(๕) เอกสาร (Documents) การติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์การพัฒนามีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องใช้เอกสาร ซึ่งเป็นเอกสารที่เกี่ยวข้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนา ปัญหาความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น สาเหตุของปัญหา แนวทางการแก้ไขปัญหา ตลอดจนการกำหนดเป้าหมาย แนวทางการพัฒนา และวิสัยทัศน์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

เมื่อได้ดำเนินการติดตามแล้ว ให้คณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น จะต้องดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลและประเมินผล ดังนี้

(๑) ข้อมูลเชิงปริมาณ เป็นข้อมูลที่เกิดจากคำถาม เช่น ใครเข้าร่วมหรือมีส่วนร่วมในการวางแผนการจัดทำยุทธศาสตร์ ผู้เข้าร่วมมีกี่คน กี่กลุ่ม มีที่มาอย่างไร ผลลัพธ์ในเชิงปริมาณที่ได้เป็นแบบตัวเลข สถิติต่างๆ ข้อมูลเชิงปริมาณจึงเป็นข้อมูลที่แสดงจำนวน เช่น จำนวนคนร่วมกิจกรรมแยกตามเพศ จำนวนกิจกรรมที่ถูกระบุว่าเป็นกิจกรรมที่เสริมสร้างความสามัคคี เป็นต้น

(๒) ข้อมูลเชิงคุณภาพ เป็นข้อมูลที่เก็บรวบรวมคุณภาพของเรื่องนั้นๆ เช่น หมู่บ้านนี้มีความเจริญ มีความเป็นเมืองหรือชนบทมากน้อยเพียงใด จากการกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนานี้หมู่บ้านมีปัญหาอะไรบ้าง ผลของการพัฒนาตามยุทธศาสตร์แต่ละด้านของหมู่บ้านเป็นอย่างไร ผลของคนเป็นอย่างไร ข้อมูลเชิงคุณภาพ เป็นข้อมูลที่อธิบายปรากฏการณ์ในพื้นที่ในลักษณะอย่างลึกซึ้ง เป็นข้อมูลที่มีความสัมพันธ์และเชื่อมโยงความ เป็นเหตุเป็นผลของยุทธศาสตร์ ผลของเชิงคุณภาพจึงเป็นเรื่องของความพึงพอใจของประชาชนในหมู่บ้าน ชุมชน หรือผู้มีส่วนได้เสียทั้งหมด

ความสำเร็จของการนำยุทธศาสตร์การพัฒนาไปใช้ วัดความสำเร็จได้จาก

- (๑) บรรทัดฐานด้านความพึงพอใจของผู้รับบริการ (client satisfaction criterion)
- (๒) บรรทัดฐานด้านเวลา (time criterion)
- (๓) บรรทัดฐานด้านการเงิน (monetary criterion)
- (๔) บรรทัดฐานด้านประสิทธิผล (effectiveness criterion)

๓. ข้อเสนอแนะในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นในอนาคต

๓.๑ ผลกระทบนำไปสู่ออนาคต

การติดตามและประเมินผลคุณค่าของโครงการ ไม่ใช่อยู่ที่ผลผลิตที่เกิดจากการดำเนินโครงการ ซึ่งเป็นผลงานเชิงประจักษ์ทางกายภาพ เพราะสิ่งนี้ยังไม่ใช่ผลสัมฤทธิ์ของโครงการ หากแต่ต้องประเมินผลลัพธ์และผลกระทบที่เกิดจากผลงานของโครงการ ซึ่งมักจะเกิดภายหลังจากสิ้นสุดโครงการไปแล้ว จึงมักปรากฏว่าไม่มีการดำเนินงานในส่วนของการค้นหาและพิสูจน์ผลลัพธ์ เพราะใช้เวลานานกว่าจะเห็นผล องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงเน้นการลุยจัดทำโครงการไปข้างหน้ามากกว่าจะมอย้อนหลังไปดูว่าผลงานที่ดำเนินงานไปแล้วเกิดผลลัพธ์ตามเป้าหมายและความคาดหวังหรือไม่

ผลลัพธ์และผลกระทบในเบื้องต้น คือ การที่พิจารณาว่าสถานการณ์จะเป็นอย่างไร หากไม่มีการดำเนินโครงการนั้นๆ หรืออาจจะมองว่าโครงการ/กิจกรรมได้สร้างความเปลี่ยนแปลงใดเกิดขึ้น แต่การพิจารณาผลลัพธ์และผลกระทบในเบื้องต้นอย่างเดียวยังคงไม่เพียงพอ เพราะยังมีประเด็นอีกหลายประเด็นที่ควรพิจารณาและคำนึงถึง เพราะผลลัพธ์และผลกระทบทั้งทางบวกและทางลบ และทั้งที่อยู่ในแผนและอยู่นอกแผน (เกินความคาดหมาย) นอกจากนั้น ผลลัพธ์และผลกระทบอาจจะเป็นผลที่มาจากการทำงานหลายปีหรือเป็นส่วนหนึ่งของสถานการณ์ ซึ่งอาจจะยากที่จะพิสูจน์ว่าเป็นผลลัพธ์ที่มาจากการทำงานโครงการ โดยปกติ ผลกระทบมักจะเชื่อมโยงกับผลลัพธ์ เนื่องจากจะมีกระบวนการที่กิจการใช้ทรัพยากร ได้แก่ บุคลากร เวลา เงิน สินทรัพย์ ชื่อเสียง เพื่อให้เกิดอย่างใดอย่างหนึ่งที่เรียกว่า ผลผลิต ซึ่งจะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงเชิงประจักษ์ในพฤติกรรม เกิดการใช้ประโยชน์ที่เรียกว่า ผลลัพธ์

ผลลัพธ์อาจจะอธิบายได้ว่า เป็นสิ่งที่วัดได้ง่ายหรือเป็นสิ่งที่วัดได้ยาก เป็นผลต่อขยายจากการเกิดผลผลิตของโครงการ ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบระหว่างผลลัพธ์และผลกระทบแล้วคนส่วนใหญ่มักสนใจผลลัพธ์มากกว่าผลกระทบ

ผลกระทบ (Impact) มักจะเป็นสิ่งที่เป็ความแตกต่างอันเนื่องมาจากผลการดำเนินโครงการ ซึ่งผู้มีส่วนได้เสียมักจะให้ความสนใจ ซึ่งได้แก่

- (๑) ผู้ใช้บริการ/ประชาชน ซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องต่างต้องการเห็น “สิ่งที่ดี” จากการดำเนินโครงการ
- (๒) ผู้ให้เงินงบประมาณดำเนินโครงการ ต้องการเห็นว่า ผลการใช้งบประมาณสร้างความแตกต่างอย่างไรบ้าง

(๓) ชุมชน ประชาสังคมที่ต้องการดูว่าโครงการ/กิจการ ได้สร้างผลงานทางบวกอย่างไร การที่จะวัดผลลัพธ์และผลกระทบได้ จะต้องค้นหาดัชนีชี้วัดที่ดี (Good Indicator) ของสิ่งที่คิดว่า ได้ส่งผลต่อความเปลี่ยนแปลงที่เปรียบเทียบกันได้ วัดได้

ในปัจจุบันมีการนำผลกระทบมาวิเคราะห์เพื่อกำหนดอนาคตการพัฒนา เป็นวิธีการที่มุ่งเน้นความพยายามที่จะนำไปสู่การสร้างความมั่นคงและการยกระดับคุณภาพชีวิตและสามารถจัดสรรทรัพยากรที่เหมาะสมตามศักยภาพของท้องถิ่น เพื่อให้สามารถพัฒนาท้องถิ่นเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและรวดเร็ว

สิ่งสำคัญ คือ การกำหนดจุดมุ่งหมาย เป็นตัวกำหนดลักษณะความสัมพันธ์กับกระบวนการพัฒนา จุดมุ่งหมายที่เป็นไปได้ มีดังนี้

- (๑) การกำหนดทิศทาง (Direction setting) - แนวทางกว้างๆ ของนโยบายและการพัฒนา
- (๒) การจัดลำดับความสำคัญ (Determining priorities) - ถือเป็นจุดมุ่งหมายที่สำคัญที่สุดของการมองอนาคตและเป็นแรงผลักดันในอันที่จะจัดการกับข้อจำกัดทางทรัพยากรและความเรียกร้องต่อการพัฒนา
- (๓) ความสามารถในการคาดการณ์อนาคต (Anticipatory intelligence) - ระบุแนวทางใหม่ๆ ที่กำลังจะเกิดขึ้น ซึ่งจะมีบทบาทมากต่อการจัดทำนโยบายและแผนพัฒนาในอนาคต
- (๔) การสร้างความเป็นเอกฉันท์ (Consensus generation) - ส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หมู่บ้าน/ชุมชนและประชาชน มีความเห็นตรงกันมากขึ้นในการบ่งชี้ความต้องการหรือความจำเป็นเร่งด่วนที่ต้องได้รับการแก้ไข
- (๕) การสนับสนุนการตัดสินใจ (Advocacy) - ส่งเสริมการตัดสินใจในเชิงนโยบายที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียในการพัฒนา
- (๖) การสื่อสารและการศึกษา (Communication and education) - ส่งเสริมการสื่อสารภายในองค์กร หมู่บ้าน ชุมชน การสื่อสารภายนอกกับส่วนราชการ หน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งการให้การศึกษาแก่ประชาชนทั่วไป ข้าราชการ คณะผู้บริหารและสมาชิกสภาท้องถิ่น

๓.๒ ข้อสังเกต ข้อเสนอแนะ ผลจากการพัฒนา

การติดตามและประเมินผล อาจจะทำให้ได้ด้วยการพยายามแยกออกมาเป็นต้นทุน-ผลประโยชน์ (Costs and Benefits) ของการพยายามวัดค่าของผลลัพธ์และผลกระทบ เช่น

- (๑) การสำรวจความต้องการของประชาชน ผู้มีส่วนได้เสีย มีต้นทุนด้านเวลาและงบประมาณ ดำเนินการ
- (๒) การประชุมหารือหาข้อยุติในการวางแผนและการดำเนินงาน เพื่อเตรียมการในประเด็นที่จะต้องพิจารณา การสำรวจหาผลลัพธ์และผลกระทบเป็นกระบวนการที่ใช้เวลาและอาจจะยาวนาน และอาจจะรวมไปถึงการทบทวนแผนพัฒนาหรือกลยุทธ์
- (๓) ระบบการติดตามและประเมินผลโครงการ อาจจะต้องจำเป็นต้องพัฒนาขึ้น เมื่อพัฒนาได้แล้ว บุคลากรจะต้องทำความเข้าใจเพื่อความเข้าใจเพื่อจะใช้งานได้ รวมทั้งต้องการการฝึกอบรม
- (๔) อาจจะต้องพิจารณาข้อมูลที่ได้มา สอบทานคุณภาพและความน่าเชื่อถือของข้อมูล การจัดทำรายงาน การจัดเก็บฐานข้อมูล

ส่วนประโยชน์ที่เกิดจากการติดตามและประเมินผล (การวัดผลลัพธ์และผลกระทบ) ได้แก่

- (๑) โครงการ/กิจการจะสามารถเพิ่มความมุ่งมั่นเพื่อนำไปสู่ผลลัพธ์และผลกระทบที่ควรจะเป็น ซึ่งจะให้ข้อมูลประกอบการวางแผนกลยุทธ์ได้ดีขึ้น
- (๒) ผลกระทบทางลบควรจะนำมาพิจารณาและคำนึงถึงอย่างมีธรรมาภิบาลมากกว่าพยายามปกปิดและละเลย

(๓) ข้อมูลที่ได้จากการวัดผลลัพธ์และผลกระทบ จะช่วยให้เกิดมุมมองและความเข้าใจในส่วนที่เป็นผลต่อสังคม ประชาคม ที่นอกเหนือจากพันธกิจ เป้าประสงค์และบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่เพียงด้านเดียว

(๔) สามารถใช้ข้อมูลที่ได้ในการสนับสนุนเพื่อของบประมาณได้ดีขึ้น

แนวคิดที่อาจจะนำมาใช้ในการติดตามและประเมินผลลัพธ์และผลกระทบ อาจจะมีหลายแนวทาง เนื่องจากความแตกต่างของโครงการและขึ้นกับ

- กิจกรรมที่เกี่ยวข้องในแต่ละโครงการ
- ทรัพยากรที่เกี่ยวข้อง
- ความคาดหวังของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย